

மலர்

செப்டம்பர்: கவிதைகள்

செப்டம்பர் 1976

சிரிப்பு வருது

சிரிப்பு வருது

நினைக்க நினைக்க * *

சிரிப்பு வருது

விருந்து வருது

விருந்து வருது

* * இந்த ஆண்டு தீபாவளிக்கு

விருந்து வருது

எஸ். ராம்தாஸின்

கோ மா ளி க ள்

(முழுநீள நகைச்சுவைத் திரையோவியம்)

வானொலியில் உங்களை மகிழ்வித்த
மரிக்கார், அப்புக்குட்டி, உபாலி, ஐயர்
ஆகியோர் ஏனைய கோமாளிகளோடு
உங்களோடு சும்மா னமடிக்க திரையில்
வருகிறார்கள், ● ●

கதை வசனம் :

எஸ். ராம்தாஸ்

டைரக்டர் & எடிட்டர் :

எஸ். ராமநாதன்

படப்பிடிப்பு :

யோகராஜா

இசையமைப்பு :

கண்ணன் - நேசன்

தயாரிப்பு, நிர்வாகம் :

ஜனாப் எம். மொகமட்

ஆடுசல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் - உள்ளம்
சுடுபட்டுடன்றும் நடப்பவர் பிறர்
சனநிலை கண்டு துள்ளுவார்.

1976
செப்டம்பர்

மல்கை மல்கை மல்கை

101

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

முகவர்:

ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா
234-A, கே.கே.எஸ் வீதி
-யாழ்ப்பாணம்
(இலங்கை)

MALLIKAI

Editor: Dominic Jeeva
234A, K. K. S. Road,
JAFFNA.
Sri Lanka

மணக்கும் 'மல்லிகை'
கதை, பெயர்,
சுவை, கடனரை,
கருத்து,
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்தலம்
பொறுப்பும் அவரே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | noolaham.media

இலக்கியச் சுவைஞர்களுக்கு ஒரு செய்தி.

இதுவரையும் மல்லிகை அணுகாத—மல்லிகையை
அணுகாத—பல எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள்
தொடர்ந்து மல்லிகையில் வெளிவர இருக்கின்றன
என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை உங்களுக்கு அறியத்
தருவதில் பேருவகை கொள்ளுகின்றோம்.

இலக்கியத்தை தமது உயிர் முச்சாக யார் கருது
கின்றனரோ அவர்களினது உற்ற நண்பன் மல்லிகை.
புதிய ஆரோக்கியமான இலக்கியங்களுக்குச் சோதனைத்
தளம் அமைக்க யார் ஆசிக்கின்றனரோ அவர்களின்

ஐவாத் மரைக்கார்
(கோலேட்டூர்)

அபிலாஷைகளை நிறைவேற்ற மேடையமைத்துத் தர
நாம் தயாராகவுள்ளோம்.

ஒரு நவ இலங்கை இலக்கியப் பாடையைச்
சமைக்க—சகல கபடு, குடு, இரு பக்க இனவேறி,
சந்தர்ப்பவாத், நபுஞ்சகக் கருத்துப் போன்றவைகளை
எதிர்த்து ஒரு புதிய யுகத்தைச் சிருஷ்டிக்க முன்யைத்
விரும்பும் சகலரும் மல்லிகையைத் தமது தோழமைச்
சக்தி என்றே கருதலாம்.

— ஆசிரியர்

பலதுறைக் கலைஞன்

முது பெரும் எழுத்தாளர் மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க நம்மை விட்டு மறைந்தது சூழ்த்து நவீன இலக்கியத்துக்கு மகத்தான நஷ்டம் என்பது உண்மை தான்.

நீண்ட பாரம்பரியமுள்ள சிங்கள இலக்கியத் துறைக்கு இவர் ஆற்றியுள்ள பணி மிகப் பெறுமதி வாய்ந்ததொன்றாகும்.

ஒரு படைப்பாளி என்கின்ற முறையில் சகல கலை இலக்கிய வட்டத்திலும் இவரது தாக்கம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தக்க

தான விளைவுகளைக் கடந்த அரை நூற்றாண்டுக் காலமாக ஏற்படுத்தி வந்துள்ளதை நாம் கவனத்தில் கொண்டுள்ளதினால்தான் இவரது இலக்கிய ஆளுமையைச் சரிவரப் புரிந்து கொண்டுள்ளோம்.

சிறுகதை, நாவல், விமர்சனம், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை போன்ற பல்வேறு அம்சங்களிலும் இவர் கைவரப் பெற்ற கலைஞனாகவே இறுதிவரை திகழ்ந்து வந்தார்.

கடைசி வரையும் இவர் ஒரு போராட்டக்காரனாகவே மிளிர்ந்தார். பிரச்சினைகளை இவர் அணுகும் முறைகள், அப் பிரச்சினைகளுக்கு இவர் தீர்வு காட்டும் வழிகள் ஆகியவை அனைத்துமே தனித் தன்மை வாய்ந்ததாக அமைந்திருந்தன.

எழுத்தாளன் என்கின்ற பெயருக்குப் பெருமையும் அந்தஸ்தும் கௌரவமும் தேடித் தருவதில் இவர் தனிப் பெருமுகனாகவே நின்று உழைத்து வந்துள்ளார்.

வேறு எந்த எழுத்தாளனையும் விட, இவர் இவரது படைப்பின் காரணமாகவே மிக அதிகமாகக் கண்டிக்கப்பட்டவராகும். அதைக் கண்டு இவர் விரக்தி அடைந்து விடவில்லை. இன்றும் இன்னும் உற்சாகமாகவே தனது படைப்புத் தொழிலை இயற்றி வந்துள்ளார்.

சோஷலிச நாடுகளில் இவருக்கு நிறைய நண்பர்கள் இருக்கின்றனர். சோவியத் நாட்டில் இவரது படைப்புகள் நூலுருவில் ஏராளமாக விற்பனையாகி வந்துள்ளன; வருகின்றன.

‘கம்பெரலியா’ என்ற இவரது நாவல் லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பிரிஸ் அவர்களினால் இயக்குவிக்கப்பட்டுத் திரைப்படமாக வெளிவந்திருந்தது. அச் சினிமாப் படம் சர்வதேசப் பட விழா டில்லியில் நடைபெற்றபோது போட்டியில் கலந்து முதற் பரிசான தங்க மயில் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டதும், இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதொன்றாகும்.

என்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளவர் மார்ட்டின் விக்ரமசிங்ஹு. தனது இறுதிக் காலம் வரை விடாமல் தொடர்ந்து எழுதி வந்துள்ளார். இவர் எழுதிய ‘பவதரணய’ என்னும் நூல் சமீப காலத்தில் மிகப் பெரிய இலக்கியப் புயலையே இலங்கையில் வீசச் செய்து விட்டது. அதைத் தடை செய்யவேண்டுமென்ற கோஷத்தை இலக்கியச் சநாதனிகள் பக்கம் மத்தியில் எடுத்துச் சென்று இந்த இயக்கத்தை முன் நின்று நடத்தினர்.

இந்தத் தாக்குதல் அவருக்குப் புகழையும் செல்வாக்கையும் வளர்க்க உதவிற்று.

நீண்ட நெடுங் காலம் உயிர் வாழ்ந்த இவர், தனது வாழ்க்கையில் பெரும் பகுதிக் காலத்தை எழுதுவதிலேயே செலவிட்ட வராகும்.

இளம் எழுத்தாளர்களை உற்சாகமுட்டி எழுதவைத்து திறமையை வளர்த்தெடுப்பதில் இவர் அதிக கவனஞ் செலுத்தி வந்துள்ளார்.

ஒரு காலகட்ட இலங்கையின் இலக்கியச் சகாப்தம் இவரது உழைப்பால் செழுமை பெற்று வளர்ந்து வந்துள்ளது என்பதைச் சகலரும் இன்று ஒப்புக் கொள்ளுகின்றனர்.

1971-ம் ஆண்டில் இலங்கையில் இதுவரையும் எந்த எழுத்தாளனுக்குமே கிடைத்திராத ஜதைபதிப் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டுள்ள முதல் எழுத்தாளர் திரு. மார்ட்டின் விக்ரமசிங்ஹுதான் என்ற சரித்திர முத்திரையைப் பதித்துக் கொண்டுள்ளவரும் இவர்தான் என்பது இங்கு ஞாபகப்படுத்தத் தக்கது.

இவரது பெருமையில் ஈழத்துச் சகல எழுத்தாளர்களும் மகிழ்ச்சியடைந்து அன்றொரை வாழ்த்திப் போற்றினர் அப்போது.

மார்ட்டின் விக்ரமசிங்ஹு அவர்களைப் பற்றிய சாதக பாதகமான விமர்சனங்கள், கருத்துக் கடிதங்கள் போன்றவை அடிக்கடி மல்லிகையில் இடம் பொற்றதுண்டு. அவரது படைப்புக்களில் அநேக சிறுகதைகள் இதில் வெளிவந்ததுண்டு. கணிசமான தமிழ் வாசகர்களுக்கு அவரை அறிமுகப் படுத்தியதில் மல்லிகைக்குப் பெரும் பங்கு உண்டென்பதை இலக்கிய உலகம் நன்கறியும்.

இவர் மாத்திரமல்ல. பல சிங்கள எழுத்தாளர்களினது படைப்புக்களை வெளியிட்டதும் அவர்களினது உருவத்தை அட்டையில் பிரசுரித்ததும் மல்லிகை என நாம் பெருமைப்படும் அதே சமயம் சிங்களக் கலைஞர்கள் தமிழ் எழுத்தாளர்களை இப்படியாக கௌரவிக் கவில்லையே என்ற மனக்குறையும் நம்மிடமுண்டு. சுமுகமாகி வர இருக்கும் எதிர்காலச் சூழ்நிலை நமது பலவீனங்களைப் போக்கி நமது தேசத்து மக்களனைவரையும் ஒன்றிணைக்கும் என உறுதியாக நம்புகின்றோம். அதற்கு இலக்கியஉறவு பக்கத் துணையாக நின்றுதவும்;

நவீன சிங்கள இலக்கிய முன்னோடி

தமிழில்:

மு. கனகராஜன்

தென் இலங்கை மக்களும் அவ்வாறே வட ஈழத்தவரும் முயற்சி மிகக் கொண்டவர்கள். இத் தீவின் எந்தெந்த மூலை முடுக்கிற்குச் சென்றாலும் அங்கெல்லாம் வெற்றிகரமான வர்த்தகத்தில் அல்லது வேறு உத்தியோகங்களில் ஈடுபட்டிருப்போர் தென் இலங்கையர்களே. அவர்கள்தான் சிங்கள மொழியினதும் இலக்கியத்தினதும் பாதுகாவலர்களாகவும் திகழ்ந்தார்கள். அந்த நாட்களில் சிங்கள மொழியும், இலக்கியமும், பௌத்த மதமும் கூட கவனிப்பாரற்றும், வீழ்ச்சியுற்றும் இருந்தபோது முன்வந்து அந்த மரபுரிமையைக் காத்தவர்கள் தெற்கைச் சேர்ந்த கல்விமான்களே. இவ்வாறானதோர் பாரம்பரியத்தை அடியொற்றியே மார்டின் விக்கிரமசிங்ஹ சிங்கள மொழியையும் இலக்கியத்தையும் வளப்படுத்தார்.

மேற்குறிப்பிட்ட இந்தப் பாரம்பரியத்துடன் நோக்கும் போது, மார்டின் விக்கிரமசிங்ஹ முதலாவதாக மட்டக்களப்பிலுள்ள ஒரு சிங்கள நிறுவனத்தில் ஒரு விகிதராகப் பணியாற்றினார். எனவே இவர் முற்றிலும் தன் சொந்த முயற்சியா

லேயே உயர்ந்த ஒரு மனிதரே. இவர் காலியிலுள்ள பொனவிஸ்தா கல்லூரியில் தமது ஆரம்பப் படிப்பை மட்டுமே பெற்றார். இளைஞரான அவர் சிங்களத்தையும் பௌத்தத்தையும் பயின்றது கிராம விகாரையிலேயேயாகும். அவரை ஒரு பெரும் சிந்தனையாளராகவும் எழுத்தாளராகவும் மாற்றிய அறிவை அவர் பெற்றது தானே தேடிக்கற்ற நூல்களின் மூலமாகத்தான். அவர் பிரதானமாக எழுதியது சிங்களத்தில் தான் என்றாலும் அவருக்கு அதே வித ஆற்றல் ஆங்கிலத்திலும் இருந்தது. ஆங்கிலத்திலும் அவர் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

விக்கிரமசிங்ஹ நாவல், சிறுகதை, கவிதை, நாடகங்கள் போன்ற படைப்பிலக்கியங்களில் அற்புதச் சிருஷ்டித் திறமை மிக்கவர் மட்டுமல்லாமல் சிங்களக் கலாசார ஆராய்ச்சியாளராகவும், இலக்கிய விமர்சகராகவும், தத்துவவாதியாகவும், பல பொது விஷயங்களின் ஆசிரியராகவும்கூட ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவராவார்.

அவர் தமது வாழ்வின் 65-க்கும் மேற்பட்ட ஆண்டுகளை

எழுத்திற்கே அர்ப்பணித்திருந்தார். அவரின் 'லீலா' என்ற முதலாவது நாவல் 19 வயதில் பிரசுரமாயிற்று: கடைசிப் படைப்பான ஆங்கிலத்தில் எழுதிய 'சிங்கள மொழியும் கலாசாரமும்' 1975-ல் வெளியாயிற்று. 1925 முதல் 1946 வரை ஒரு பத்திரிகையாளராகப் பணியாற்றிய காலமே அவர்தம் எழுத்தாற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள நிறைய சந்தர்ப்பங்களைத் தந்த காலமாகும். அவர் பத்திரிகையாளராக இருந்த போது ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு நாளுமே ஆசிரியத் தலைங்கங்களையும் கட்டுரைகளையும் எழுத வேண்டியிருந்தது. அது அவருக்கு ஒரு பிரகாசமான எழுத்துப் பாணியை வளர்த்துக் கொள்ள உதவிற்று. அக்காலத்தில் பத்திரிகைத் துறையிலும் கையாளப்பட்ட ஒருவித பழைய எழுத்து நடையிலேயே விக் கிரமசிங்ஹுவுக்கு முன்பே நாவல்களை எழுதியவர்களான பியதாச சிரிசேன, டபிள்யூ. ஏ. சில்வா போன்றவர்கள் தமது நாவல்களையும் எழுதினர். ஆனால் விக் கிரமசிங்ஹுதான் நவீன நாவல், சிறுகதை போன்றவற்றிற்கான தோர் விழுமிய நடையை மேற்கொண்டார். எனவே, தமது எழுத்துக்களால் சிங்கள இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்து வரும் ஏனைய எல்லா எழுத்தாளர்களுமே விக் கிரமசிங்ஹுவின் மொழிநடையையே பின்பற்றி ஞர்கள் என்பது தவறானதல்ல.

காவியிலிருந்து மாத்தரை மார்க்கத்தில் சில மைல்கள் தூரத்திலுள்ள ஒரு கரையோரக் கிராமமான 'கொக்கல' வில் தான் விக் கிரமசிங்ஹு 1841-ல் பிறந்தார். 'மடொல் தாவ' என்ற தீவு கொக்கல ஓயாவிலேயே இருக்கிறது. அந்தப் பெயரில் அவர் எழுதிய இளைஞர்களுக்கான நாவல்தான் இவ்

வருடம் திரைப்படமாகவும் வெளிவந்தது. வளமான தாவரங்கள்க்கும், கடல் வாழ்வுக்கும் புகழெய்திய இந்த எழிலார்ந்த கரைப்புறக் கிராமந்தான் அவருக்குள் ஒரு எழுத்தாளனையும் கவிஞனையும் உருவாக்குவதற்கான ஆரம்ப உந்தலைத் தந்தது. ஏறக்குறைய அவரின் எல்லா நாவல்களும் சிறுகதைகளும் இந்தக் கிராமத்தின் பின்னணியிலேயே படைக்கப்பட்டவை எனலாம். இந்தச் சிங்களக் கிராமத்தான் அவரின் பெரும்பாலான படைப்புக்களில் உயிர்ப்படைந்துள்ளது. அவரின் நூல்களிலெல்லாம் இக் கிராமத்தவரின் பேச்சு வழக்கும், வீரப்புகளும், அரட்டைகளும், வாழ்க்கையும் தான் ஜீவன் பெற்றுள்ளன. தமது கிராமத்தில் பெற்ற அனுபவத்தால் அவர் பெரிதும் கவரப்பட்டார். அவரது படைப்புக்களின் விவரணங்களெல்லாம் அவரின் நேரடியான, சொந்த அனுபவங்களே. அவரின் சிறுகதைகள் நாவல்களான 'அபே கம்' (எமது ஊர்), 'அபே வித்தி', (எமது விபரங்கள்), 'மகேகதாவ' (எனது கதை), 'ஹந்த சாக்கி கீம' (நிலவே சாட்சி), 'வாஹால்லு' (அடிமைகள்), 'அ(ப)பூரு முஹண' (அபூர்வ முகம்), 'பங்காரயாட கல் கெஸீம' (பாவிக்குக் கல்லெறிதல்) போன்றவற்றில் இதை உணரக்கூடியதாயுள்ளது. மேற்கத்தய வர்த்தக மயத்தால், ஏற்படுகின்ற கிராமத்தின் சீரழிவைப்பற்றி 'கம் பெரலிய' (கிராமப் பிறழ்வு), 'கலியுக' (கலியுகம்), 'யுகந்தய' (யுக முடிவு) போன்றவற்றில் விபரித்துள்ளார். மேற்கத்திய கலாசாரமும், வர்த்தக மயமும் கிராமத்திற்குள் ஊடுருவுவதைப் பற்றி 'கம்பெரலிய' விஸ்தரிக் கிறது: நகர வாழ்வின் நாகரீக மயத்தைப் பற்றி 'கலியுக',

காட்டுகிறது: மேற்கத்திய சலா சாரத்திற்கும், மோஸ்தருக்கும் முற்றாக அடிபணிவதை 'யுகந்தய' விளக்குகிறது. 'கம்பரஸிய' ஜனாப் எம். எம். உவைஸ் அவர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 'கிராமப் பிறழ்வு' என்ற பெயரில் இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தால் 1961-ல் வெளியிடப்பட்டது. விக்கிரமசிங்ஹ 13 நாவல்களை எழுதியுள்ளார். மேற்குறிப்பிட்ட மூன்றைத் தவிர 'விராகய' பலவித சூழலுக்கும் பாதிப்பிற்கும் உட்பட்ட ஒரு மனதின் செயற்பாட்டைப் பற்றியதோர் மனோதத்துவ நாவலாகும். 'ரோகினி' துட்டகைமுனு காலத்தையொட்டியதோர் வரலாற்று நாவலாகும். 'பவதரணய' என்பது பிற்காலத்தில் புத்தராகப் பரிநிர்வாணமடைந்த இளவரசன் சித்தார்த்தனின் வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட அதீத தர்க்கத்திற்குட்பட்ட நாவலாகும்.

பாளி, சமஸ்கிருத மூலங்களிலிருந்து புத்தரின் வாழ்க்கையையும், பௌத்த மத வரலாற்றையும் பற்றிய ஒப்பீட்டு ஆராய்ச்சியை விக்கிரமசிங்ஹ மேற்கொண்டதன் மூலம் அந்த கருணைமிக்க துறவியின் வாழ்வுச் சம்பவங்களுடன் அவர்மீது அதிதீவிரப் பற்றும், பக்தியும், வழிபாடும் கொண்ட சீடர்களால் பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்ட அமானுஷ்ய — தெய்வீக புதுமைகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு அவரின் வாழ்வை ஒரு மனிதனின் வாழ்வாகவே இந்நாவலில் சித்தரிக்க அவரால் முடிந்தது. 'பவதரணய' முற்றுமுழுதாக ஒரு நாவல்தானே தவிர புத்தரின் சுயசரிதையல்ல. 'மிரிங்குதிய' (கானல் நீர்) என்ற இவரின் நாவலைத் தவிர வேறெதுவும் 'பவதரணய' போல ஒரு

சிறந்த படைப்பு எனப் புகழப்படவில்லை. முதலாளித்துவ கோட்பாடுகளுக்கெதிரான இவரின் முற்போக்குக் கருத்துகள் 1935-ல் 'மிரிங்குதிய' வெளிவந்தபோதே வெளிப்பட்டிருப்பதைக் காணக்கூடியதாயிருக்கிறது. 'அபேகம', 'உபந்தாசிட' என்பன சுயசரிதைச் சித்திரங்களாகும். ஒரு கிராமத்து இளைஞனின் வாழ்வையும் அன்னது ஆர்வங்களையும் விபரிப்பதாக 'அபேகம'வும் அவரது வாழ்வையும் தொழிலையும் பற்றி விபரிப்பதாக 'உபந்தாசிட'வும் அமைந்துள்ளன.

19-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் சிங்களத்தில் சிறுகதைகள் பத்திரிகைகளில் வெளிவரத் தொடங்கின. சிறுகதைகளை முதல் படைப்பிலங்கியங்களாயிருந்ததன் காரணம் சிங்களவர்களுக்கு அவ்வாறானதோர் கதை சொல்லும் பாரம்பரியம் 'ஜாதகக் கதை'கள் மூலம் இருந்ததுதான். கலைத்துவ, இலக்கிய சிறப்புள்ளதான முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியாக 1924-ல் 'கெஹெனியக் (பெண்) வெளியாயிற்று. அதுமுதல் 'கல்யாண வீடு'ம் ஏனைய கதைகளும், 'பவ்காரயாட கல் கெஸீம்', 'பில்லாசக அபூரு முஹூன்' (பூச்சாண்டியும் அபூர்வ முகமும்), 'ஹந்த சாக்சி கீம்', 'மகே கதாவ' 'வஹல்லு' ஆகிய ஆறு சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளியாயின.

எனது 'கெஹெனியக்' என்ற தொகுதி 'மிரிங்குவ' வருவதற்கும் ஓராண்டிற்கு முன் வெளியாயிற்று. அதிலுள்ள கதைகள் கிராமிய வாழ்வுமீதான எனது நெருக்கமான அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். 'கெஹெ

லீயக்' தொகுதியிலுள்ள கதை களையே நான் வேறெந்தப் புத் தகத்தையும்விட அதிக ஈடுபாட் டுடன் எழுதினேன். அதுவரை நானெழுதிய கதைகளிலேயே அத் தொகுதியிலுள்ளவையே சிறந்தவை என நான் எண்ணி னேன். அந் நூலின் 2000 பிர திகளும் விற்பனையாக பதினொரு ஆண்டுகளாயின' இவ்வாறு அத் தொகுதியைப்பற்றி அவர் தனது 'உபந்தா சிட' நூலில் குறிப் பிடுகிறார். அக்காலதில் எழுது எழுத்தாளரிடையே வழக்கிலில் வறநிறந்த கருவைக் கொண்ட 'குவேனிஹாமி' வாடகை வீட்டு வாழ்வைப் பற்றியதோர் முக்கி யமான கதையாகும். அதைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது பேரா சிரியர் ஈ. ஆர். சரச்சந்ர இது விக்கிரமசிங்ஹுவின் படைப்புக ளிலேயே சிறந்த ஒன்று என்கிறார்.

இவரின் ஒரேயொரு கவி தைத் தொகுதியான 'தேரிகீ' என்பது 'தேரி காதா' என்ற பாளி மூலத்தின் மொழிபெயர்ப் பாகும். சம்சார பந்தத்திலிருந்து விடுதலை கிடைத்த பின் அவர் களுக்குக் கிட்டிய ஆனந்த அனு பவமே இப்பாடல்களில் விரிக் கப் பட்டுள்ளது. மத கருத்துக் களை உள்ளடக்கி எழுதப்பட்டிருப்பினும் கூட மூலக் கவிதைகள் மொழிபெயப்பு ஆகிய இரண் டுமே மிகச் சிறந்த கவிதைக் ளாக சொள்ளப்பட்டுள்ளன.

மார் டின் விக்கிரமசிங்ஹு தன் வாழ்நாள் முழுவதிலும் இயற்கை விஞ்ஞானம், தொல் பொருள் ஆராய்ச்சி, வைத்தி யக் கலை என்பவற்றால் பெரிதும் கவரப்பட்டிருந்தார். இவரின் ஆரம்பகால சில படைப்புகள் டார்வினின் பரிணாமத் தத்துவம் (சத்வ சந்தாதிய) மற்றும் வண் டுகள், எறும்புகள் போன்ற ஜந்துக்களையும் பற்றியதாயிருந்

தன. 'குருமினி சத்து' (சிறு வண்டினங்கள்). 'குருஹும்பு சத்து' (சிறு பூச்சி இனங்கள்) 'வெஸ் மாருகன்ஸே' (முக்மடி மாற்றுவோர்) 'முஹுது வெரல்' (சுடற்கரை) 'சத்வ லோகய' (பிராணிகள் உலகம்) 'வித்யா விநோதகதா' (விஞ்ஞான விநோக கதைகள்) என்பனவே அவ்வாறான நூல்களாகும், சிங் ள கலாசாரத்தின் மீது பௌத் தத்தினதும், இந்து சமயத்தின தும் செல்வாக்கைப் பற்றி இவ ரின் 'சிங்கள லகுன' என்ற நூலில் மிக நுட்பமாக ஆராயப் பட்டுள்ளது. தொல்பொருள், பௌத்த இலக்கியம் என்பன பற்றிய அவரின் ஆராய்ச்சியை அடியொட்டி 'பௌத்தமும் கலாசாரமும்' 'சிங்களக் கலா சாரத்தின் தோற்றங்கள்' என்ற இரு நூல்கள் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ளன.

விக்கிரமசிங்ஹுவின் தேசத் திற்கு ஆற்றப்பட்ட பெரிய சேவை பல நூற்றாண்டுகளாக வீழ்ச்சியுற்றிருந்த நமது கலா சாரப் பெறுமதியின் பாலும் மேற்ககத்தய கலாசாரத்தின் வியர்த்தத்தின் மீதும் மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்ததேயாகும்.

சிங்கள இலக்கியத் தை ஆராய்ந்த அவர் வரலாறு முழு வதிலும் இரு சக்திகள் இயங்கி வந்திருப்பதைக் கண்டார். அவற்றிற்கு அவர் கிராமிய பௌத்த கலாசாரம் என்றும் நகர்ப்புற பிராமண கலாசாரம் என்றும் பெயரிட்டார். உண்மை யான சிங்களக் கலாசாரம் என்பது கிராமிய பௌத்த கலா சாரத்தையே அடியொற்றியது என அவர் தீர்மானித்தார். இக் கருத்தை மனநிற் கொண்டே அவர் 'பமுனு குலயே பி(ங்)தா வெடம' என்ற கட்டுரையை 1956-ல் பிற்போக்குச் சக்திகளை முறியடித்து பண்டாநநாயக்கா

ஆட்சிக்கு வந்தபோது எழுதி னார். 1948-ல் இவர் 'சன்ஸ் குர்த்திய ரெகெக்ஷே வெனஸ் வீமெனி' என்ற கட்டுரையில் 'இத்தீவில் காணப்படுகின்ற சிங்களவரது கீர்த்தியின் மேன்மை என்பது மன்னர்களும், அமைச்சர்களும் பொருளாயத, பாலுணர்வு இன்பங்களிற் திளைத்து வந்த வகையான நகர கலாசாரமல்ல. மாறாக மக்களை எளிமையாகவும், சமாதானமாகவும் வாழ்க்கை நடத்த வழிசமைத்த கிராமிய கலாசாரமே என்பது தான் எனது சுருத்த தரகும்' எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

புராதான சிங்கள; பௌத்த இலக்கியத்தைப் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவு இவருக்கிருந்தது. அவர் மிகச் சிறந்த இலக்கிய விமர்சகருமாவார். 'சிங்கள சாஹித்யோதய கதர்', வி(ச்)சார விபி' 'சிங்கள சாஹித்யயே நெகீம' 'சாஹித்ய சுலாவ' 'காவ்ய வி(ச்)சாரய' 'நவ பத்ய சிங்களய' 'குத்தில கீதய' 'சிங்கள வி(ச்)சாரமக்' 'ஜாதக கதா விமச' போன்ற இன்னும் பல வற்றில் சிங்கள இலக்கியத்தின் தோற்றப்பாடுகளைப் பற்றி எழுதியுள்ளார். நவீன, விஞ்ஞான பூர்வமான இலக்கிய விமர்சனத்தின் முன்னோடியும் இவரே. அவருக்கு முன்னர் இலக்கிய விமர்சனம் என்பது 'சஞ்ஞா நிமித்தம் கர்தாரம் பரிமாணம் பிரயோஜனம்' என்ற சமஸ்கிருத மாதிரியை அடியொற்றியதாகவே இருந்தது. ஜாதகக் கதைகளின் உண்மையான பெறுமதியை அவர் கண்டதோடு அவற்றைப் பற்றியதோர் ஒப்பீட்டைத் தமது 'ஜாதகக் கதைகளும் குஷ்ய நாவலும்' (ஆங்கிலம்) என்பதில் செய்துள்ளார்.

வெளிநாட்டு வாசகர்களுக்கு சிங்கள இலக்கியத்தை அறிமுகப் படுத்திய முதலாவது

நன்றி

12-வது ஆண்டு மலரை விமர்சித்தும் பாராட்டியும் குறை நிறைகளைச் சொல்லியும் நமக்குக் கடிதங்கள் எழுதிய சகல இலக்கியச் சுவைஞர்களுக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

வரக்கூடிய இதழ்களில் கடிதங்களில் கூறப்பட்டுள்ளவைகளைக் கணக்கிலெடுத்து ஆவன செய்வோம் என்பதைக் கூறிக் கொள்ளுகின்றோம்.

ஆசிரியர்

ஈழத்து எழுத்தாளரும் இவரே. இவரின் சிறுகதைத் தொகுதி யொன்று 1958-ல் ருஷ்ய மொழியில் வெளியாயிற்று. ருஷ்ய மொழியில் பிரசுரமான இவரின் ஏனைய நூல்கள் 'மடொல் தூவ', 'கம் பெரலிய', 'கலி யுகய', 'யுகந்தய' என்பனவே. இவரின் ஒரு சிறுகதைத் தொகுதியும் 'மடொல் தூவ' வும் 1961-ல் மக்கள் சீனக் குடியரசில் சீன மொழியில் வெளியிடப்பட்டன. 'மடொல் தூவ' ஆங்கில, ருமேனிய, பஸ்கேரிய மொழிகளிலும் வெளிவந்தது.

'மாட்டின் விக்ரமசிங்ஹன் படைப்புகள் மக்களைப் பற்றிய சித்திரத்தையும், மகிழ்ச்சிக்கான அவர்களின் வழியைப் பற்றியும் விபரிக்கின்றன. முதிர்ந்த ஞானத்துடனும், யௌவன ஆர்வத்துடனும் அவர் படைத்து வருகின்ற அந்த ஈழத்தின் எதிர்காலத்தில் அவருக்குள்ள சிடமான நம்பிக்கையில் அவை ஒளிகொண்டு திகழ்கின்றன' இவ்வாறு எழுதிற்று சோவியத் யூனியனின் 'இஸ் வெஸ்தியா'.

★

நாம் அடிமைகளல்ல

புலோலியூர் க. சதாசிவம்

மாட்டுப்பட்டி லயத்துக்குள் இருள் புகுந்துவிட்டது. ஒரு காலத்தில் அந்தப் பெரிய தோட்டத்தின் பெரிய பங்காளியும் தோட்டப் பெரிய துரையுமாக இருந்த வெள்ளைக்காரனான ஸ்கொட் மாட்டுப்பட்டியாக இருந்ததைச் சிறு மாற்றங்களுடன் லயமாக மாற்றியதன் மூலம் தோட்டத்துக் காம்ப்ராக் கரைச்சலைச் சுமுகமாகத் தீர்த்து வைத்தான். அந்த லயத்துக்கு மாட்டுப்பட்டி லயம் என்ற பெயர் நிலைத்துவிட்டது. மற்றைய லயங்களை விடக் காற்றோட்டம் குறைந்த அந்த லயம் பொழுது இருள்வதற்கு முன்பே இருண்டுவிடும், பொழுது விடிந்து வெகுநேரம் சென்றுதான் ஒளி பெறும்.

மாட்டுப்பட்டி லயத்துத் தொங்கல் காம்ப்ரா இஸ்தோப்பின் வாசலில் திறந்திருக்கும் வெளிக்கதவின் ஊடாக வரும் மங்கிய ஒளியில், விரித்து வைத்திருக்கும் 'தமிழ் மலரை' கண்களுக்கு அருகில் வைத்துச் சத்தமாகப் பாடம் படித்துக்கொண்டிருக்கிறான் சிறுவனான பெருமாள். 'அமெரிக்கா தேசத்திலே கெந்தக்கி என்னும் ஓர் ஊர் உண்டு. இன்றைக்கு ஏறத்தாழ நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு

முன் அங்கே சிறுவன் ஒருவன் வாழ்ந்தான். அவன் பெயர் ஆபிரகாம்லிங்கன். அவனுடைய பெற்றோர் வறியவர். பெற்றோருடன் சேர்ந்து இலிங்கனும் வயலில் வேலைசெய்வது வழக்கம். அதனால் அவன் பாடசாலைக்குச் சென்று கல்விகற்க இயலாதவனாய் இருந்தான். ஆனால் அவனிடம் படிக்க வேண்டும் என்றும் ஆவல் இருந்தது'

வேலைக்குச்சென்ற ஆயாவை நெடுநேரமாக ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து, இன்னும் வராததால் அடம் பிடித்த சின்னப்பாப்பாவைக் கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்புதான் பெருமாள் பெரும்பாடுபட்டுத் தூங்கவைத்தான். தூக்கத்திலும் பாப்பாவின் விம்மல் ஒலி தேய்ந்து ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது.

இப்பொழுதுதான் ஆயா கொழுந்து நிறுத்துப் பேர் போட்டுவிட்டுச் சோர்வுடன் வருகிறாள். கொழுந்துக் கூடையை வீட்டு முகப்பில் லாவகமாகத் தொங்க வைத்துவிட்டு முணுமுணுத்துக் கொண்டே லயத்துக் காம்ப்ராவுக்குள் புகுகின்றாள். 'ஆந்தாடி! பொழுதும் இருட்டிடிச்சு. முத்தெலைக் கரைச்சலிலை கொளுந்து நெறுத்து கடைசிப் பிரட்டுப் பேர் போட்டுவர இத்

தனை நேரமாச்சு; எனி எத்தனை மணிக்கு ஒலை வைச்ச சோறு ஆக்கிறது? கொளம்புத்தண்ணிக்கூம் ஒண்டுமில்ல. இந்தக்கிழமை ரேசனுக்குக் கொடுத்த நிமிடால் அரிசியும் படாதி, ஒரே நெல்லும் கல்லும். நம்ம லயத்துப் பைப்புக்குத் தண்ணிவராமல் மாசமும் மூண்ணுக்கு மோலாகுது. பணிய லயத்துப் பீலிக்குப் போகணும் தண்ணி பிடிக்க. மற்ற ஜூட்டுகளிலே ஆம்பினை யாளாலை எவ்வளவு ஒதவி. அங்கபாருங்க தெப்பக்குள லயத்துத் தொங்கல் காம்பரா மாரியப்பன் மிலார் கட்டியீட்டுப் போறது. நம்ம ஜூட்டுக்காரருக்கு அந்திபட்டா நாட்டுக்குப் போகணும். அவன் வண்டா ஜூட்டுக் கள்ளுத்தண்ணி குடிக்காட்டா இவங்களுக்கு விடியாது. போன மாசமும் வண்டா சம்பள வாச லுக்கு வந்து இருபது ரூபாவை பறிச்சிட்டுப் போயிட்டான்.....

செயிலே ஒரு கள்ளுப்போத்தல் சகிதம் தள்ளாடிக்கொண்டு முத்து வருகிறான்.

‘என்ன பொட்டு தொண தொணக்கிறாய். கணக்குப்புள்ளி இறத்தல் கீத்தல் கொறையப் போட்டிட்டானு. இவங்கம் எல்லாரையும் ஒரு தொங்கலிலே யிருந்து தொலைக்கணும். இந்தா பார் காணியிலே கவ்வாத்து மலையிலே ஒரே ‘பைவோஸ்’ நேற்று வந்த சின்னத்தொரை நம்மளுக்கு வேலை படிச்சுக் குடுக்கிறாங்க, வெள்ளைக்காரத் தொரை மாரு நம்மட்டை வேலை படிச்சவங்க. நம்மளுக்கு என்ன வேலை தெரியாது? காணுவெட்டு, முள்ளுக்குத்து, மருந்தடிக்கிறது, ஓரம் போடுறது, கொளுந்தெடுக்கிறது எல்லாத்திலும் நான் கெட்டிதான். நம்ம வேலை கெறக்கெட்டு வேலை’

‘ஆமா அதில மட்டும் ஒரு கொறைச்சலுமில்லை’

‘வேற என்ன கொறைச்சலை ஒளக்கு வைச்சன் பொட்டு’

‘ஆமா இந்தக் கள்ளுக்கு டி.யை வுட்டா என்னங்க. போன பயணமும் வகுத்துவலி வரக்க நம்ம டாக்டரய்யா என்ன சொன்னாங்க?’

‘பொட்டு இதுதான் நம்மளுக்குக் கஷ்டம் மறக்கச் செய்யிற மருந்து. பகல் பூராவும் மலையிலே மாடாக ஒழைக்கிற நம்மளுக்கு இது அலுப்புமருந்து. நாம ஒழைக்கிறது வகுறு வளக்க பொட்டியிலே பூட்டி வைக்கல்ல. நம்மளுக்கு இருக்கிற எல்லாக் கஷ்டத்தையும் மறக்கச்செய்யிறது. வண்டா ஜூட்டுக் கள்ளுத்தண்ணிதானே. இதெல்லாம் டாக்டரய்யாவுக்கு விளங்குமா? சரி சரி அதைவிட்டுத்தள்ளு. பொட்டு ஒரு சங்கதி நம்ம டிஷின் செக்ரேட் செய்யிற கண்ணாடிக்கிளாக்கரய்யா இருக்காரே அவங்க ஜூட்டு மச்சினு கொழும்பில பெரிய வேலையாம். அவங்க ஜூட்டுப் பங்களாவிலே வேலைக்கு நம்ம பெருமானைக் கேக்கிறாங்க. சரியெண்டு சொல்லிறேன். ஐயா கேக்கிறப்போ எப்புடி இல்லேங்கிறது. பொட்டு மாசா மாசம் நம்மளுக்கும் வெத்திலை பாக்குச் செலவுக்கும் ஏதாச்சும் கெடைக்கும்’

‘அது சரிங்க நேத்து ஆரூம் நொம்பர் மலை கொளுந்து வகுத்துப் பிள்ளைக்காரி மாரியாய் மலையிலே மயங்கி வழுந்து தண்ணி புடிக்க ஸ்கூலுக்குப் போனே. டீச்சரம்மா நம்ம பெருமாளின்ரை படிப்பைப் பற்றி மிச்சம் நல்லாச் சொல்லிச்சு. கிளாசிலே ஒண்ணும் நம்பராம். நம்ம தோட்டத்து ஸ்கூல் படிப்பு முடிஞ்சாப் பொறகு டவுனுக்கு வுட்டு படிப்பிக்கச் சொல்லிச்சுது’

ஆமாடி நம்ம மவன் படிச்சு தொரைவேலை, கண்டக்கு கணக்குப்புள்ளை வேலையா பாக்கப்றான். தோட்டத்திலே பேர் பதிஞ்சு புல்லுவெட்டப் போறவனுக்கு ஒப்பம் போட மட்டும் படிச்சால் போதுமடி. பாத்தியா மேட்டு லயத்துக் காளிமுத்துக் கங்காணிவூட்டு மவன் டவுண்ஸ்கூலை படிச்சிட்டு இப்ப டவுண்சுத்துறான். தபால்கார தங்கையாவூட்டுப் பயல் பெரிய படிப்பு படிச்சிட்டு தொரைமாருக்கும் ஐயாமாருக்கும் பெற்றிசன் அடிச்சிட்டிருக்கான். ரோதைக் கங்காணி மருவதவூட்டு மவன் சீனியர் பாஸ்பண்ணிளா, இப்ப அவன் அப்பன் பெரிய தொரையெண்ட காலைப் படிச்சு தோட்டத்தில இவனுக்குப் பேரு பதிஞ்சு சிருக்கு.

அப்பாவும் ஆயாவும் உரையாடுவதை உன்னிப்பாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பெருமாள் சினுங்கிக்கொண்டே சொல்லுகிறான்.

‘ஆயா நா ஸ்கூலுக்குத் தான் போகப் போறன் கொழும்புக்குப் போகமாட்டே’

முத்து, பெருமானின் கையிலிருந்த ‘தமிழ் மலரைப்’ பிடுங்கி வீசுகிறான். தமிழ் மலர் இஸ்தோப்பு மூலையில் அநாதையாக விழுந்து கிடக்கிறது.

‘டேய் பயல் ஒனக்கு என்னடா வுளங்கும். லயத்துக் கருசறைகளோடு சேர்ந்து ஊதாரியாப் போப்போறியா? லயத்துக் காட்டிலையிருந்தா ருட்டிதானடா கெடைக்கும். கொழும்புக்குப் போனா ஏறைய்சி, மீன், முட்டைஎல்லாம் தின்பாயடா. அவங்க வூட்டு மிச்சத் தீனியைத் தின்டாலே கொழுகொழுன்னுவந்திடுவாயடா. நாலு நல்ல பழக்கமும் படிச்சுக்குவாய். டேய் பயல் நீ நாளைக்கே

கொழும்புக்குப் போயிடனும், கிளாக் கரய்யா நாளைக்குக் கொழும்புக்குப் போறார்’

பெருமாள் சினுங்கிக்கொண்டேயிருக்கிறான். பொட்டுவின் தொண்தொணப்புத் தொடர்கிறது. ‘மலைக்காட்டிலே மாடா ஒழைச்சிட்டு வந்தால் ஒரு சாயத்தண்ணி போட்டுக் குடிக்கத்தண்ணியுமில்லை. தூள் கொத்திலே தேயிலைத் தூளும் முடிஞ்சு போச்சு.....’

‘டேய் பெருமாள் போடா போய் பணிய லயத்துப் பீலியிலே தண்ணி படிச்சிட்டுவா...’ முத்து மகனுக்குக் கட்டளையிடுகிறான்.

பெருமாள் தண்ணிபிடிக்கப் போகிறான்.

‘பொட்டு கிளாசை எடுத்துட்டுவா நாம கள்ளுத்தண்ணியைக் குடிப்பம்’

2

கொழும்பிலுள்ள பென்னம் பெரிய பங்களா ஒன்றில் பெருமாள் வேலைக்காரப் பெடியன்: அந்தப் பங்களாவின் ஒளிநிறைந்த, காற்றோட்டமான முன் மாடத்தில் நவீன ‘பாஷனில்’ அமைந்த நாற்காலிகள், சோபாக்கள் பளபளப்பான சிமெந்துத் தரையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாடத்தின் கீழ்ப்படியின் ஒரு பக்கத்தில் அல்சேஷன் நாய் ஒன்று உட்கார்ந்திருக்கிறது. மறுபக்கத்தில் பெருமாள் உட்கார்ந்து கடையில் சாமான் கட்டிக்கொடுத்த பழைய பேப்பர் ஒன்றைப் படித்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

‘ஆப்பிரகாம்லிங்கன் வறிய குடும்பத்திலே பிறந்து, கஷ்டப்பட்டுப் படித்து அமெரிக்க தேசத்தின் ஜனாதிபதியாக முன்

னேறியவர். அவரே மனிதனை மனிதன் அடிமையாக விற்கும் அடிமை வியாபாரத்தை ஒழிக்க அயராது உழைத்தவர்'

தாயின் பாலைக் குடித்துத் துள்ளிக் குதித்துக்கொண்டிருந்த மான்குட்டி ஒன்றை மிருகக் காட்சிச் சாலைக் கூட்டுக்குள் அடைத்து வைத்திருப்பதுபோல் இருக்கிறது பெருமாளுக்கு. அவனுக்குப் பண்டாரவளையில் உள்ள தோட்டத்து நினைவுகள் அடிக் கடி தோன்றும். இப்பொழுதே போய் தோட்டத்தை ஒரு 'றவுண்ட்' சுற்றிவர வேண்டுமென்ற ஆசைவரும். அப்பா தீபாவளிக்குத்தானே தோட்டத்திற்கு வரும்படி கொழும்புக்கு வரும்பொழுது சொல்லியனுப்பினார். 'தீபாவளிக்கு இன்னும் மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் இருக்குதே.'

பெருமாள் மனந்திறந்து முகங்கொடுத்து மனித ஜீவனுடன் பேசி எத்தனையோ நாளாகி விட்டது. அவன் தோட்டத்திலே கிட்டியடிக்கும் கூட்டாளிகளுடன் என்ன என்னவோ எப்படி எப்படியெல்லாம் பேசுவான். இங்கு எல்லாம் கட்டளைகள்தான். ஐயா, அம்மா மட்டுமல்ல அவர்களது பிள்ளைகள் கூட அவனுக்கு ஆணவச் செருக்குடன் கட்டளையிடுவார்கள். அவர்கள் து நாய்க்கு நடக்கும் நடப்புக்கூட அவனுக்குக் கிடையாது. நாயை எப்படியெல்லாம் ஆதரவுடன் அணைக்கிறார்கள். கட்டியணைத்து முத்தமும் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவனை.....? அவன் சுட்டியாக இருக்கும்பொழுது அப்பா பேசும் ஏச்சிலும் அன்பு இருப்பதுபோல பெருமாளுக்கு இப்பொழுது படுகிறது.

பெருமாளுக்கு பங்களா வாழ்வின் பல சங்கதிகளை விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. அதற்

குரிய காரணங்களுக்கான விளக்கம் கூறத்தெரியவில்லை. அவனுக்குக் குடிப்பதற்கு ஒரு கைப்பிடி உடைந்த கிண்ணமும், உண்பதற்குப் பழைய கோப்பை ஒன்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவனது கோப்பையும் நாயின் கோப்பையும் ஒரே மேசையின் கீழ்த்தட்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். நாய்க்கும் அவனுக்கும் ஒரே உலையில் தான் அரிசி போடுவார்கள். சிலவேளைகளில் நாய்க்கு மாட்டிறைச்சி கிடைக்கும், பெருமாளுக்குக் கிடையாது. அதனை மனிதர்கள் சாப்பிடக்கூடாது என்பது தெய்வபக்தி நிறைந்த அம்மாவின் கொள்கை. அம்மாதான் அவனுக்கு அளவு அகப்பைத்தீனி போடுவான். அவன் ஒன்றுமே பேசாது கொடுப்பதை வாங்கித் தின்பான். தோட்டத்திலே தம்பி, தங்கைமார்களுடன் 'அடிச்சுக்கிட்டு' அரையயிறு என்றாலும் உண்ணும் இன்பம் அவர்கள் கொடுக்கும் மிச்சத் தீனியில் இருப்பதில்லை. அம்மா தட்டித்தரும் ரெட்டியை மனம் எண்ணிச் சுவைக்கும்.

பெருமாள் கராச்சின் ஒரு மூலையில் தான் தூங்குவான். தன்னந்தனியே படுக்க அவனுக்குப் பயமாக இருக்கும். தோட்டத்து லயத்தில் இரவில் தூங்குவதை எண்ணி, தானும் அவர்களுடன் போய் கூனிக் குறுகிக் கிடக்க வேண்டும் போல் ஆசை வரும்.

ஐயாவின் கடைசிப் பிள்ளையைப் பெருமாள்தான் அருகில் உள்ள 'மொன்ரிசுறி' பாடசாலைக்குக் கூட்டிச் செல்வான். பெரிய பாடசாலைக்குச் சேர முன்பு சிறுவர்களுக்காக நடக்கும் பாடசாலை இது என்பது அவனுக்குப் புரிந்தது. அவனுக்குத் தோட்டப் பாடசாலையும், டீச்சரம்மாவும் நினைவுக்கு வரும் அவன்மேல் டீச்சரம்மாவுக்கு

நல்ல விருப்பம். அவன் வகுப்பில் எப்பொழுதும் முதலாவதாக வருவான். நேர்மையானவன். டீச்சர்மாவின் சொந்த வேலைகளும் அவன் செய்வான், மரக்கறித் தோட்டத்தில் பாடுபடுவது தொடக்கம். யாழ்ப்பாணத்துக்கு மணிஓடர் அனுப்பத் தபாற்கந்தோருக்குப் போய் வருவது உரை அவனே செய்வான்.

பெருமாள் தனது படிப்புத் தடைப்பட்டதை எண்ணிக் கவலைப்படுவான். பாடப் புத்தகங்களைக்காண அவனுக்கு ஆசையாக இருக்கும். ஐயாவின் பிள்ளையின் புத்தகப்பையை அவனே சுமந்து செல்வான். உள்ளேயிருக்கும் புத்தகங்களை எடுத்துப் படிக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் வரும். எப்படி எடுத்துப் படிப்பது. அம்மா அறிந்தால்— அம்மாவின் பாஷையில் சொன்னால், முதுகுத்தோல் உரித்துவிடுவா, கால் அடிச்சு முறிப்பா. பாடசாலை தொடங்கியதும் சிறுவர்கள் படிப்பதைத் தன்னை மறந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். திரும்பக் கூட்டிச் செல்வதற்குச் செல்லும் அவன் பாடசாலை முடிவதற்குச் சிறிது நேரத்துக்கு முன்பு போய் பாடம் படிப்பதைப் பார்ப்பான். தோட்டத்துப் பாடசாலையில் அவன் படித்தது வேறு, இங்கு எப்படியெல்லாம் படிப்பிக்கிறார்கள். விளையாட்டுப் பொருள்களில் பாடம் நடக்கிறது.

பங்களாவிற்கு ஐயாவின் பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க ரீயூசன் மாஸ்டர் வருவார். ஆட்டுக்கல்லில் உழுந்து அரைத்துக் கொண்டிருக்கும் பெருமாள் மாஸ்டர் சொல்லிக் கொடுப்பதை உன்னிப்பாகக் கேட்பான். வாழைப்பழத்தை உரித்துத் தின்னக் கொடுப்பது

போல மாஸ்டர், ஐயாவின் பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பை ஊட்டுவார்.

உலகத்திலுள்ள சிறுவர்கதைகள் அடங்கிய ஆங்கிலப் புத்தகத்தைப் படித்து பிள்ளைகளுக்குத் தமிழில் கதை சொல்வார் ஐயா. பெருமாளின் கைகள் ஏதாவது வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கும். அவன் மனம் உலகச் சிறுவர் கதைகளில் ஒன்றியிருக்கும். இடையில் அம்மா அவனைக் கூப்பிட்டுக் கடைக்குச் சாமான் வாங்க அனுப்பிவிடுவாள். சுவையான பழம் ஒன்றைத் தின்னும் பொழுது பாதியில் தட்டிப் பறித்தது போல் இருக்கும் பெருமானுக்கு.

அம்மாவும் ஐயாவும் பிள்ளைகளும் அந்தி நேரங்களில் கடற்கரைக்கு உலாவப் போய்விடுவார்கள். பெருமாள் மட்டும் பங்களாவில் தனியே இருப்பான். பெருமானுக்கு ஒரு ஆசைவரும். அது திருட்டுப் பழக்கம் போலத் தோன்றுவதால் இதயம் வேகமாகத் துடிக்கும், உடல் நடுங்கி வேர்க்கும். மெல்ல அறைக்குள் புருந்து ஐயாவின் பிள்ளைகளை பாடப் புத்தகங்களை எடுத்துப் படிப்பான்.

இப்பொழுது மீண்டும் அந்தப் பழைய பேப்பரை வாய்விட்டுப் படிக்கிறான். 'ஆப்பிரகாம் விங்கன் வறிய குடும்பத்தில் பிறந்து, சுஷ்டப்பட்டுப் படித்து அமெரிக்க தேசத்து ஜனாதிபதியாக முன்னேறியவர். அவரே மனிதனை மனிதன் அடிமையாக விற்கும் அடிமையியாபாரத்தை...'

'என்னடா பெருமாள் பேப்பர் படிக்கிறியே? பண்டார வளையிலிருந்து இங்கை பேப்பர் படிக்கவே வந்தனி. அம்மாவை எங்கை போட்டினம்?'

ஐயாவின் அதட்டற் குரலைக் கேட்டதும் திடுக்குற்றுக்

கொண்டே பெருமாள் எழுந்த நின்று பதில் சொல்கிறான்: 'அம்மாவும் பிள்ளைகளும் வெள்ளவத்தைப் பிள்ளையார் கோயிலுக்குப் போட்டாங்க ஐயா. இது சாமான் சுத்திவந்த பேப் பருங்க சும்மா படிச்சனுங்க...'

'அம்மா அவை வீட்டிலே இல்லாட்டால் சும்மாவேயடா இருக்கிறது. நாய்க்குக் குளிக்க வாத்தனியே?'

'இல்லீங்க ஐயா'

'தொட்டியிலே உள்ள மீனுக்குச் சாப்பாடு போட்டனியே?'

'இல்லீங்க ஐயா'

'குரோட்டனுக்குத் தண்ணி வாத்தனியே?'

'இல்லீங்க ஐயா'

'என்னடா வளர்த்த நாய் முகத்தைப் பார்த்த மாதிரிப் பாக்கிறாய். உனக்கு நல்ல வடிவாத் ததிரியும் காலையிலே 'வோட்டர் கட' என்று இப்ப குரோட்டனுக்கு நல்லாய் தண்ணி வாத்திருக்கலாம்தானே. நீ இங்கை வந்து ஆறுமாதமாகுது. எல்லாம் சொல்லியே செய்ய வேணும். தலையிலே உனக்கு ஒண்டுமில்லையே' ஐயா பெருமாளின் தலையிற் குட்டிவிட்டு அவனது கையிலிருந்த பேப்பரைக் கிழித்து வீசுகிறார்:

பெருமாள் அமுதபடியே கூறுகிறான் 'ஐயா நான் நாளைக்கு பண்டாரவளைக்குப் போகப் போறேன்'

'என்னடா வெருட்டிறியே. எப்ப பார்த்தாலும் நீ உப்பிடித்தானடா, திருத்தத்திற்கு ஏதாவது சொன்னால் பண்டாரவளைக்குப் போறன் என்று வெருட்டிறது.'

'இந்தப்பயணம் கண்டிப்பாக நான் பண்டாரவளைக்குப் போகத்தான் போறன்'

'எடே நீ இப்பிடிக்கதைக்க வெளிக்கிட்டுட்டியோ? எட அவற்றை ருங்கியையும் வாய்க் கொழுப்பையும் பார். வரக்கை நெத்தலி மாதிரி வந்தவன் இப்ப பண்டி மாதிரி அரக்கிறான். செத்தைக்குள்ளே இருந்ததுகளை மெத்தையிலே கொண்டு வந்து வைத்தால் அது செத்தைக்கை தானடா போகும். உங்களுக்குத் தோட்டக் காடுதானடா சரி. நாளைக்கே பண்டாரவளைக்குப் போயிடவேணும், விளங்கிச் சிதோ. இப்ப போய் நான் சொன்ன வேலைகளை கெதியாச் செய்'

3

மாட்டுப்பட்டி லயத்து இல் தோப்பின் குசினிப்பகுதியாக இருக்கும் மூலையில், அடுப்புக்கு முன். பழைய கம்பளி ஒன்றால் உடலைப் போர்த்துக் கொண்டு பலகைக்கட்டையிலே உட்கார்ந்து கூதல் காய்ந்து கொண்டிருக்கிறான் முத்து. அவன் அருகில் பொட்டு உட்கார்ந்து வெற்றிலை சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்.

'நா வதுளை ஆஸ்பத்திரியாலேவந்து மாதமும் ஒண்ணாச்சு. கள்ளுத்தண்ணி இப்பிடி ஒப்பேர சனிலே வுடும் என்று நா நெனைக் கெல்லெப் பொட்டு'

'சரிங்க... முடிஞ்சதை நினைச்சு என்னங்க பிறயோசனம்'

'பொட்டு இரண்டு மாசமா நா வேலைக்கும் போகவில்லை. செக்ரேலிலே அரிசுக் கடன் இருக்கு. நாளைக்கு ஒண்ணுத் தேதி சீக் இருக்கக் கூடாது. எப்பிடியும் நா வேலைக்குப் போகணும். ஒழைச்சு கையும் காலும் சும்மாயிருக்க பைத்தியம் பிடிச்ச மாதிரியிருக்கு. எனக்கும் வேலைக் காட்டுக்குப் போக ஆசையாய் இருக்கு. நம்ம பெருமாள் கொழும்பிலே என்ன கஷ்டப்பட்டு ருனோ? அவனை அனுப்பி மாச

மும் ஆறுச்சு? கண்ணாடிக் கிளாக் கரய்யாவும் சம்பளம் தாரூப் பொலையில்லை. பெருமாள்நம்மோ டையிருந்தா எவ்வளவு ஒதவி. அவன் ஸ்கூலும் படிச்சுகிட்டு, மிலாறுக்குப் போய், அரிசிபிடிச்சு. மலைக்குத் தண்ணி கொண்டு வந்து, பாப்பாப் பிள்ளையைப் பாத்து எவ்வளவு ஒதவியாயிருந் தான்'

'ஆமாங்க பெருமாள் இல் லாதது வீடு விடியாது வெறிச் சாக் கிடக்குதுங்க'

'பொட்டு நம்மளுக்குச் சொகமில்லை எண்டு வரச்சொல்லி கடிதம் போட்டால் என்ன? அநியாயமா அவனை ஸ்கூல் நிப் பாட்டி ஐயா ஜூட்டுப் பேச்சைக் கேட்டுக் கொழும்புக்கு அனுப் பினது. பொருமானைப் பழைய படி ஸ்கூலுக்குப் போடணும். பொட்டு ஸ்கூல் படிப்பிருந்தால் தான் ஒலகத்தை நன்றாகப் படிச்சுக்கலாம்'

மெல்லிய குரல் ஒன்று காம் பரா வாசலில் கேட்கிறது.

'ஆயா! ஆயா!'

பொட்டு துடித்துப் பதைத் துக் கொண்டு எழுந்து வாசலுக் குப் போகிறாள்.

'நம்ம பெருமாள் கொழும் பாலை வந்திட்டானுங்க... வாட கண்ணு வா. சொகமாயிருக்கி

றியா.....' பொட்டு மகனைக் கட்டி அணைக்கிறாள்.

'ஆயா நான் கொழும்பாலை வந்திட்டேன். அவங்க போக்கு நம் மனக்கு பிடிச்சுக்கல்லை. ஆயா அப்பாவுக்குச் சொல்லுங்க என்னை அடிச்சுக்க வேணாமெண்டு'

முத்து எழுந்து முன்னுக்கு வருகிறாள்.

'பெருமாள் நா பழைய அப்பா இல்லடா. நா குடிக்கி றதெல்லாம் வுட்டிட்டேன். இப் பதாண்டா நம்மளுக்கு நல்ல காலம் பிறந்திருக்கு. நீ எங்குமே போகவேண்டாம். கஞ்சி குடிச் சாலும் நாம எல்லாரும் பகிந்து குடிப்பமடா. நானையிலிருந்து பெருமாள் நீ ஸ்கூலுக்குப் போடா'

பொட்டு மகனின் முகத் தைத் தடவிக்கொண்டே சொல் கிறாள். 'ராசா நீ நல்லா ஓடைஞ்சு போனாயெடா. வாடா ராசா ஒணக்கு ஒரு ரெட்டி தட் டித்தாறன்'

தாய்ப்பால் போதாத சின் னப் பாப்பாவின் மாட்டுப்பாலை இவ்வளவு நாளும் களவாடிச் சுவைத்த வெள்ளைப் பூனை இன்று வந்த காரியம் நிறை வேறாததால் லயத்துப் பின் கோடிப் பக்கமாக ஓடி மறை கிறது. ★

புதிய சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா	12 — 00
[மலர் உட்பட]	
தனிப்பிரதி	— 75
இந்தியா, மலேசியா	18 — 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

புறப்படப் போகிறது

'கோப்பாய் சிவம்'

முன்னொரு காலத்தில் கருணாகர ஐயராக இருந்து பிறகு வெறும் கருணாகரர் ஆகிவிட்ட அவர் இன்று 'அது' வாகிவிட்ட தனால் அவரது வீடு என்று சொல்லப்படும் சிறு குடிசையைச் சுற்றி ஆட்கள் சிலர் வந்து குழுமி இருந்தனர். அவரது இழவுச் செய்தி 'முறைப்படி' யாருக்கும் அறிவிக்கப்படவில்லை. இந்த சமூகத்தின் நியதியைப் பொறுத்தவரை அவர் முறைப்படி வாழாதது போலவே அவரது இறுதிக் காரியமும் பிரச்சினைக்குரியதாக நிற்கிறது.

அவருடைய சந்ததியின் வாரிசாக எஞ்சியிருக்கும் ஒரே மகள் மங்களத்தைத் தவிர அங்கிருந்த வேறு எவருக்கும் அவரது இறப்பு ஒரு துன்பத்துக்குரியதாகத் தோன்றவில்லை. ஒப்புக்கு அழகின்ற பெண்கள்கூட அங்கு இல்லை. மூலைக்கு இரண்டொரு வராக இருந்து ஊர்வம்பு அளந்து கொண்டிருந்தனர் சில பெண்கள்.

முற்றத்தில் கருணாகரரது இறுதிக் கடன்களைச் செய்வது பற்றிக் காரசாரமான விவாதங்கள் படிப்படியாகக் களைகட்டி உச்சஸ்தாயியை அடைந்து கொண்டிருந்தன. அந்த ஓசையை

ஊடறுத்துக் கொண்டு ஒற்றைச் குரலாக மங்களத்தின் அழகை உள்ளேயிருந்து வந்துகொண்டிருந்தது.

ஓரளவு வசதியாகவே வாழ்ந்து கொண்டிருந்த கருணாகர ஐயர் — ஜாதீய அடிப்படையை மீறி வேறு குலத்தில் பிறந்த கோகிலாவைக் காதல் திருமணம் செய்துகொண்டது... அதனால் அவர் வெறும் கருணாகரர் ஆக்கப்பட்டு ஜாதிக்காரர்களால் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்ட துமல்லாமல் தொழிலிலிருந்தும் நீக்கப்பட்டது..... எல்லாம் அவருடைய பூர்வாசிரம சரித்திரங்கள். அதற்குப் பிறகு மங்களத்தைக் கொடுத்துவிட்டு வறுமையும் நோயும் தாக்கக் கோகிலா கண்ணை மூடியதும் அவர் தேடுவாரில்லால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு மங்களத்தை வளர்த்து ஆளாக்கியதும் கூடப் பழைய கதை.

இன்று மங்களத்துக்கொன்று அந்தக் குடிசையையும் பாஸ்புத்தகத்தில் ஏதோ சில நூறுகளையும் மட்டும் 'கலப்புச் சாதிக்காரி' என்ற பேரோடு சேர்த்துக் கொடுத்துவிட்டு அவரும் கண்ணை மூடிவிட்டார்.

இன்றைக்கு அவர் இறந்து விட்டபிறகு தாங்களும் மனிதர்கள் தான் என்பதை ஊருக்கு நிரூபிப்பதற்காகச் சிலர் அங்கு வருகை தந்ததோடு, தங்கள் உரிமைகளையும் நிலைநாட்டிக் கொண்டிருந்தனர்.

'என்னதான் ஆயிரம் நடந் தாலும் அது எங்களுக்குள்ளே. அவர் என்றை அண்ணை, அவற்றை காரியத்தை நான் என்றை இஷ்டப்படி நடத்துவன். அதுக்கை நீ ஏன் தலையிடவேணும்?'

இவளவு காலமும் இல்லாத உரிமையை இப்போது புதிதாக நிலைநாட்ட வந்திருந்த சண்முகக் குருக்கள் ஆவேசத்துடன் கேட்டார்.

'என்றை அக்காவைக் கலியாணம் முடிச்ச நாடிலையிருந்து அவரை நீங்கள் விலக்கிவைச்சிட்டியள். அதுக்குப் பிறகு அவர் எங்கடை சாதிதான். அதுதான் நான் சைவக் குருக்களுக்குச் சொல்லி அனுப்பினான். அவர் தான் வந்து இருத்தியம் செய்யவும் வேணும். எங்கடை சுடலேக்கைதான் சுடவும் வேணும்,

கோகிலாவின் தம்பி மாரி முத்து உறுதியான குரலில் கூறினான்.

'ஓ! பிராமணச் சாதியிலே பிறந்தவைக்கு சைவக் குருக்கள் கிரியை செய்யவோ? உது எங்கத்தையில் நியாயம். நாங்கள் இருக்கிற வரைக்கும் உது நடவாது, ஓ!'

'உயிரோடை இருக்கேக்கை அவருக்கு இல்லாத சாதி உரிமை செத்தபிறகு வந்திட்டுதோ? அவர் ஒருநேரச் சாப்பாட்டுக்கும் வழியில்லாமல் கஷ்டப்பட்ட பொழுது அந்தக் குமருக்கு ஏதும் வாங்கிக் குடுக்க வக்கில்லாதவை இப்ப வந்திட்டினம் கதைக்க'

இந்த விவாதத்தில் அக்கம் பக்கத்தில் நின்றவர்களும் கட்சி கட்டி நின்றுகொண்டு கலந்து கொள்ளவே விவாதம் குடு பிடிக்கத் தொடங்கியது. செத்த வீட்டிற்குப் போவதா விடுவதா என்று தயங்கிக் கொண்டிருந்த அயல் வீட்டு மனிதர்களும் இந்தப் பிரச்சினைகளை விடுப்புப் பார்க்கும் நோக்கத்தில் வரத் தொடங்கினர்.

பெண்கள் இரண்டு பிரிவாகப் பிரிந்து — கருணைகரரின் ஆட்கள் ஒரு பிரிவு; கோகிலாவின் ஆட்கள் மறுபிரிவு — இடையிடையே ஒப்பாரிவைத்து அழுவதும் பிறகு ஆண்களின் சண்டையை அவதானிப்பதுமாக இருந்தனர்.

கிரியைகளைக் கவனிக்க வந்த சாஸ்திரியாரும், சைவக்குருக்களும் நடப்பவற்றை அவதானித்துக்கொண்டு ஒரு புறத்தில் நின்றனர்.

முற்றத்தில் வாய்ப்பேச்சுகள் தடித்து விரசமான சொற்பிரயோகங்களையும் தாண்டி கைகலப்பை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

'காலம் காலமாயிருந்து வந்த வழக்கத்தை இப்ப ஏன் மாற்றவேணும்? அவர் ஐயர். அதுக்குத் தக்கபடி கிரியையைச் செய்து எங்கட சுடலேக்கை சுடுமதுதான் முறை' நடேசையர் குடுமியைத் தட்டி முடிந்து கொண்டு இதைச் சொன்னதும் மாரிமுத்துவுக்கு ஆத்திரம் வந்து விட்டது.

'அப்பிடியெண்டால் அவர் இருக்கும் வரையும் உங்கட வழக்கமெல்லாம் எங்கை போனது? அவரைக் கோயில் பூசை செய்ய விடாமல் தடுத்தியள். திவசம் திரி செய்யக் கூடாதெண்டு சொன்னியள். உங்கடை வீட்டுக் காரியங்க

ளுக்கு அவரைக் கூப்பிடாமல் நடத்தியீயள். இண்டைக்கு அவரின்ரை பாஸ்புத்தகத்திலே கிடக்கிற காசுக்காக இதுக்கை வந்து தலையைக் குடுக்கிறியள்'

'டேய் மடையா! மரியாதையில்லாமல் பேசாதை! அவற்றை பாஸ்புத்தகத்துப் பிச்சைக் காசு எங்களுக்குப் பெரிசில்லை. எங்கடை மரியாதைக்காகத்தான் நாங்கள் வந்திருக்கிறம் தெரியுமே! இண்டைக்கு எங்களுக்கு முன்னூலை அவற்றை கிருத்தியத்தைச் சைவக்குருக்கள் செய்து உங்கடை சுடலேக்கை சுட்டுப் போட்டு வர நாங்கள் பாத்துக் கொண்டிருந்த மெண்டால் நாளைக்கு எங்கட சவத்தை என்ன செய்வியளோ தெரியாது'

'ஓய்! கனக்கக் கதையாதையும்காணும். இவ்வளவு நாளும் இல்லாத மரியாதை இப்ப வந்திட்டுது போலே.....' பல்லை நெறுமிக்கொண்டு எழுந்தான் மாரிமுத்து. நாலேந்து பேர் ஓடிவந்து நிலைமையைச் சமாளிக்க முன்வந்தனர். இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த மங்களம் 'ஓ' வென்று கதறிக் கொண்டு தந்தையின் சவத்தின் பேல் பயங்கி விழுந்தாள்.

இதற்கிடையில் ஒரு வயோதிபர் மெல்லச் சொன்னார். 'இதுகளோடை இன்னொரு பிரச்

சினையையும் நாங்கள் யோசிக்கோணும். மங்களத்தின்ரை எதிர்காலத்துக்கு ஆர் பொறுப்பெண்டதையும்யோசிக்கவெல்லவேணும்!'

'நீரென்ன காணும். செத்த வீட்டுப் பிரச்சினை தீரமுன்னம் கலியாண வீட்டைப்பற்றி யோசிக்கிறீர்? அதுக்கிப்ப என்ன அவசரம்?' என்று ஒருவர் குறுக்கிட்டார்.

'இல்லைத்தம்பி, அதிலை நான் முழுவிசயமும் தங்கியிருக்குது. மங்களத்தின்ரை எதிர்காலத்துக்கு ஆர் பொறுப்போ அவை தான் கருணாகருக்குக் கொள்ளிவைக்கவும் வேணும். அவரை எங்கை கடுகிறதென்றும் தீர்மானிக்க வேணும். அந்தக் குமர் கரைசேர வைக்கிறவன்ரை விருப்பத்துக்கு நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினையை விட்டிடலாம்'

திடீரென்று அங்கே மௌனம் நிலவியது. சாலமன் மன்னன் தீர்ப்பு வழங்கியது போல ஒரு பெரிய தீர்ப்பை வழங்கிவிட்ட பெருமையுடன் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தார் கிழவர். அதனை எதிர்க்கும் தைரியம் யாருக்கும் வரவில்லை. எல்லாரு விழிசனும் சண்முகக் குருக்களின் மீது படிசின்றன. அவர் மௌனமாக அங்கிருந்து வெளியேறிக் கொண்டிருந்தார். ★

ஜோன் அயல்வீட்டு வாசியர்ன் பீட்டருடைய மூன்றாவது மனைவியின் மரணச்சடங்கில் பங்குபற்றவேன அழைக்கப்பட்டிருந்தான். ஏற்கனவே பீட்டரது முதல் இரு மனைவியரின் மரணச்சடங்குகளிலும் ஜோன் கலந்திருந்தும், இம்முறை போக மறுத்ததைப் பார்த்து அவனது மனைவி ஆச்சரியப்பட்டாள்.

'இந்த மரணச்சடங்கில் பங்குபற்ற நீங்கள் ஏன் போகவில்லை?'

'அவனையும் அவ்வாறே என்னிடம் வரவழைக்க எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இல்லாதிருக்கும்போது எப்படி அவனுடைய அழைப்பைப் பெற்றுக் கொண்டு அங்கு போவது எனக்கு கூச்சமாயிருக்கிறது'

மிறர்

சமீரா

சோவியத் யூனியனில் நஸ்ருல் இஸ்லாம் கவிதைகள்

ரஞ்சன் தேவதேவன்

வங்கக் கவிஞர் நஸ்ருல் இஸ்லாமின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகளின் தொகுப்பு ஒன்று அண்மையில் மாஸ்கோ புத்தகக் கடைகளில் விற்கப்படுகிறது. இது வியப்புக்குரிய செய்தியல்ல. ஏனெனில், மாஸ்கோ புத்தகக் கடைகளில் அந்நிய இலக்கியங்களின் ரஷ்ய மொழி பெயர்ப்புகள் அடிக்கடி விற்கப்படுகின்றன.

நஸ்ருல் இஸ்லாம் என்ற பெயர், சோவியத் வாசகர்களுக்குப் புதியதல்ல. அவர் எழுதிய பற்பல கவிதைகள் ரஷ்ய இலக்கிய ஏடுகளில் வெளியிடப்படுகின்றன. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவரது கவிதைகளின் தொகுப்பு 1963-ல் ரஷ்ய மொழியில் முதன் முதலாக வெளிவந்தது. மாஸ்கோவிலும், இதர சோவியத் நகரங்களிலும் நடைபெறும் இலக்கியக் கூட்டங்களில் அவரது கவிதைகள் படிக்கப்படுகின்றன.

அண்மையில் வெளிவந்துள்ள நஸ்ருல் இஸ்லாம் கவிதைத் தொகுப்பில் 34 கவிதைகள் உள்ளன. நஸ்ருல் இஸ்லாமின் மிக முக்கியமான, மிகப் பிரபலமான கவிதைகள் இத் தொகுப்பில் உள்ளன; இவை பல்வேறு கால கட்டங்களில் அவர் பாடிய புரட்சிப் பாடல்களும், இசைப் பாடல்களும் ஆகும்.

இத் தொகுப்பிலுள்ள எல்லாக் கவிதைகளின் பெயர்களையும் இங்கு குறிப்பிட இயலாது. எனினும், ஒரு சில கவிதைகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம், எந்தக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அக் கவிதைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன என்பதை விளக்குவதற்கு உதவும்: 'புரட்சிக்காரன்', 'கப்பற் தலைவன்', 'கூலியும் தொழிலாளியும்', 'முன்னேற்றம்', 'என்கொள்கை அறிக்கை' 'மனிதன்', 'அணி வகுத்துச் செல்லுவோருக்கு', 'உழவனின் பாடல்', 'பெண்', 'பாபம்', 'எல்லாத் தாய்மார்களும் ஒன்றே', 'என்காதலி', 'இனந்தெரியாதவருக்கு', 'தன்னந்தனியான காட்டுப் பாதை', 'மலர் விழா' நம்பிக்கை', 'நான் இன்னும் காதலிக்கிறேன்', 'என் மகளே, கண் திறவாய்' முதலிய கவிதைகள் இத் தொகுப்பில் உள்ளன.

மதிப்பீடு

சோவியத் இலக்கிய விமர்சகர்கள் நஸ்ருல் இஸ்லாமின் கவிதையை எவ்வாறு மதிப்பிடுகிறார்கள்? அவர்களது மதிப்பீட்டைப் பெரும்பாலும் சோவியத் வாசகர்களின் கருத்தாகவே கொள்ளலாம். மாஸ்கோ, ஆசிய இலக்கியத் துறையின் தலைவரான பேராசிரியர் எல்

கெனி செலிஷேவ் இந் நூலுக்கு முன்னுரை எழுதியுள்ளார். அவரது கருத்துக்கள், சோவியத் வாசகர்களின் எண்ணத்தை மிகத் தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கின்றன;

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் அன்று நிலவிய சமுதாய அரசியல் சூழ்நிலைகளில் நஸ்ருல் இஸ்லாமின் வாழ்க்கைப் பின்னணியில், அவரது கவிதைகளின் முக்கிய பண்புகளைப் பேராசிரியர் செலிஷேவ் வருணிக்கிறார்; வங்கக் கவிதைக்கு நஸ்ருல் இஸ்லாம் ஓர் புதிய பொருளைக் கொடுத்தார் என்று அவர் கூறுகிறார். நஸ்ருல் இஸ்லாம் கவிதைகளில் வீரமும், செயலாக்கமும், வெகுஜனப் பண்பும் மினிர்கின்றன என்றும், அவரது கவிதைகள் மக்கட் தொண்டுக்காக அர்ப்பணிக்கப் பட்டுள்ளன என்றும் செலிஷேவ் கூறுகிறார்.

நஸ்ருல் இஸ்லாம் மனிதனின் மந்த குணத்தைச் சாடுகிறார். 'எழுந்து நில்; உன் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காகப் போராடு!' என்று அவர் மனிதனைத் தட்டி எழுப்புகின்றார். அவர் மனிதனை மிகவும் நேசித்தார்; மனிதனிடத்து ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்; எனவே, சுதந்திரமும் பெருமிதமும் கொண்ட மனிதனை அவர் போற்றிப் புகழுகிறார்.

புதிய வடிவங்கள்

நஸ்ருல் இஸ்லாம் கவிதையின் மற்றொரு அம்சத்தை — அவரது கவிதையில் தனம்பிறிற்கும் இசை நயம், கற்பனை வளம், நளினம் ஆகியவற்றை — பேராசிரியர் செலிஷேவ் சுட்டிக்காட்டுகிறார். நஸ்ருல் இஸ்லாமின் இசைப் பாடல்களில், ஆவேசத்தையும், உன்னத

உணர்ச்சிகளையும் காண்கிறோம்: காதலைப் பாபம் என்று கூறும் மாய்மாலத்தை அவர் கடுமையாகச் சாடுகிறார். 'மனிதன் முழு வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்று அவர் முழுங்குகிறார். 'நஸ்ருல் இஸ்லாமின் கவிதைகளில் ஹபீஸ், உமர் சுய்யாம் போன்ற பாரசீகக் கவிஞர்களின் சாயல்களை நான் காணுகிறேன்' என்று செலிஷேவ் கூறுகிறார். நஸ்ருல் இஸ்லாம் புதுமாதிரியான வங்கக் கவிஞர் என்றும், அவர் வங்கக் கவிதையின் பழைய மரபுகளைப் புறக்கணித்துள்ளார் என்றும், தனது காலத்தைப் பிரதிபலிப்பதற்காகப் புதிய வடிவங்களை உருவாக்கியுள்ளார் என்றும், செலிஷேவ் கூறுகிறார்.

உலகப் புகழ்பெற்ற 'சர்வ தேசிய கீத'த்தை நஸ்ருல் இஸ்லாம் வங்காளியில் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார் என்பதையும் தமது முன்னுரையில் பேராசிரியர் செலிஷேவ் குறிப்பிட்டார்.

மிகாயில் குர்கந்த்சேவ் என்பவர், நஸ்ருல் இஸ்லாமின் கவிதைகளை வங்காளியிலிருந்து ரஷ்யனில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். அவர் வங்காள மொழியிலும் இலக்கியத்திலும் புலமை வாய்ந்தவர். நஸ்ருல் இஸ்லாம் கவிதைகளின் புதிய தொகுப்பு, அவரது வங்க மொழிப் புலமைக்குச் சான்றாகத் திகழுகிறது.

ரஷ்யனில் மொழி பெயர்த்துக் கப்பட்டுள்ள நஸ்ருல் இஸ்லாம் கவிதைகளின் வடிவம், மிகப் புதுமையானது; அவை ஐரோப்பியக் கவிதையைப் போல இருந்தாலும், அவற்றில் கீழ்த்திசை மணம் கமழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. ★

என். கே. மகாலிங்கம்

ஓடிப்போன நீக்ரோ அடிமை ஒருவரின் மகன் போல் ரூப்சன். இவர் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் மிகப் புகழ் பெற்ற இசைஞான விளங்கினார். தனது அரிய பேறுகளைப் பற்றிச் சுருக்கிக் கூறும்போது:

‘நான் வாழ்க்கையுள் நுழையும்போது அனைத்திலும் பெரிதாக எனக்கு முன் ஒன்று தோற்றமளித்தது. நான் எனது தகப்பனின் பிள்ளை — அதாவது நான் ஒரு நீக்ரோ என்பது’ அதுவே எனக்கு சவால்’

அந்தச் சவாலுக்கு அவர் இசைந்தார். அதுவே அவரைப் புகழேணியின் உச்சத்திற்கும், பின்னர் படு வீழ்ச்சிக்கும் இழுத்துச் சென்றது. அவர் கடந்த ஜனவரியில் தனது 77-வது வயதில் இறந்தார்.

அமெரிக்காவில் பிறிள்ஸ்ரன் என்ற இடத்தில் பிறந்த இவர் 1917-ல் அகில அமெரிக்கக் கல்லூரி உதைபந்தாட்ட வீரரில் முதல் கறுத்தவராக வெளிவந்தார். கொலம்பியா சட்டக் கல்லூரியில் சட்டம் பயிலுகையில் வார இறுதியில் முழுநேர உதைபந்தாட்டத்தொழிலாளராகவும் பணிபுரிந்தார். அவ்வேளையில் எல்லாண்டா என்ற எதிர்கால மனைவியையும் சந்தித்தார்.

அப்பென் இவருடைய நாடகப் பிரியத்தை வளர்த்தார். இங்கு தான் நாடக விமர்சகரான அலெக்சாண்டர் ஜூல் கொட்டைச் சந்தித்தார். அச்சந்திப்பு பற்றி ஜூல் கொட்டின்னர் எழுதுகையில்:

‘விதியினால் தொடப்பட்ட ஒருவரின் வாழ்க்கைப் பாதையில் நான் குறுக்கே வந்துள்ளதாக அப்பொழுது உணர்ந்தேன்’ என்கிறார்.

சட்டப்படிப்பைக் கைவிட்டு கிறீன்விச் கிராம நாடகக்காரருடன் சேர்ந்தார். அங்குதான் ஈஜின் ஒ நீல் தனது ‘ஓல் கொடல்ஸ் சில்லன் கொற் விங்ஸ்’ என்ற படத்தில் இவருக்கு முக்கிய பாத்திரத்தைக் கொடுத்தார். அதன்பின் ரூப்சன் என்ற வால்நட்சத்திரம் ஆகாய விதியில் பவனிவரத் தொடங்கியது. விமர்சகர் ஜோர்ச் ஜீன் நதன்:

‘சிறந்த பேச்சாற்றலுள்ளவரும், நினைவில் நிற்கக் கூடியவரும், உணர்த்தத் தக்கவரும்’ என ரூப்சனைப் பற்றிக் கூறுகிறார். உயர்ந்த, பயிற்சியற்ற அடங்கிய, கனத்த ஆண்மையுள்ள குரல் அவருடையது. ‘ஷோபோட்’ என்ற படத்தில் ஜோவின் பாத்திரத்தில் பாடுவ

தாக வருகிற ஓல்ட் மான் ரிவா என்ற பாடல் ஜேரோம் கேனி லுடையது. அதுவே ரேப்சனின் சொந்தக் கீதமாகவும் உயர்ந்தது.

இருப்பினும் பிரசித்திபெற்ற கீர்த்திகளை ரேப்சனுக்கு அளித்தது ஒதெல்லோவாகும். 1930-ல் லண்டனில் அதை நடித்தார். ஒரு கறுத்தவன் டெஸ்டி மோனா என்ற வெள்ளைக்காரிக்கு மேடையில் முத்தம் கொடுப்பதற்கு அமெரிக்கமேடை இடம் கொடுக்கவில்லை. அப்படி நடந்தபோது 295 தடவைகள் புரோட்டேஸ்ட் இந்நாடகம் நடந்தது.

ரேப்சன் ஒதெல்லோவுக்கு ஆழ்ந்த 'கறுத்தவர் பிரக்ஞையைக் கொடுத்தார். அப்பொழுது இன அநீதிக்கு எதிராகப் பகிரங்கமாகவே அவர் பேச வெளிக்கிட்டிருந்தார்.

அவருடைய வளர்ந்து வந்த சினிமாத்துறை வெற்றிகள் அவரின் சொந்தக் கறுத்தவர் பிரக்ஞையால் குன்றத் தொடங்கியது. அவர் ஓர் உயர்ந்த நடிக்கர். ஒவ்வொரு பாத்திரங்களையும் இயல்பான மதிப்புடனும் அமைதியான சக்தியுடனும் திறமையாகச் செய்துள்ளார். சினிமாத் துறையினர் கறுத்தவர்களை 'தோட்டங்களில் கடவுளை நோக்கி கூவுபவர்களாக' அலுக்கக் கூடியளவு நடத்திச் செல்லுகின்றனர் என்று பகிரங்கமாகக் கண்டித்து ஹொலிவுட்டை விட்டு 1942-ல் வெளிக்கிட்டார்.

பின்னரும் ரேப்சனின் இசைத் தொழில் நீண்டது. அவருக்குப் பிரபலயத்தையும் அளித்தது. அவருடைய ஆழ்ந்த சிதறிப் பரவும் உருகவைக்கும் குரல் நீக்ரோக்களின் ஆன்மீகத்துக்குச் சேவை செய்தது. இன்னும் அதிகமாக அவரின் கொள்

கைகளையும் பரப்ப உதவியது. 1934-ல் அவர் மேற்கொண்ட ஐரோப்பிய சுற்றுப் பயணத்தில் ஹில்லருடைய 'புயற் படையினர்' இவருடைய நிறத்தை வைத்துக் கேவலப்படுத்தினர். ஆனால் சோவியத் யூனியன் இவரை மதித்துக் கொண்டாடியது.

சோவியத் யூனியனில் இன முற்சாய்வுகள் இல்லாததைக் கண்டார். அதனால் கவரப்பட்டு விஞ்ஞான சோஷலிசக் கொள்கைகளை பின்னர் ஏற்றுக்கொண்டார். பாஸிலைப் படைகளுக்கு எதிராகப் பாடுவதற்காக 1936 ல் ஸ்பெயினுக்குச் சென்றார்.

அமெரிக்காவில் இனவாதத்திற்குப் பலத்த எதிரியானார். வெள்ளை மாளிகைக் கொள்கைகளைக் கண்டித்தார். இன ஒதுக்கல் கூட்டங்களில் பாட மறுத்தார். சட்டரீதியான விசாரணையின்றி தூக்குத் தண்டனை விதிப்பதை எதிர்த்தார். 'பேஸ்' பந்து விளையாட்டில் இனத்தடுப்பு முறையை ஒழிப்பதற்குக் காங்கிரசைத் தூண்டினார். அவர் சோவியத் யூனியனை வெளிப்படையாகவே விரும்பியதும், பின்னர் 1952-ல் ஸ்டாலின் சமாதானப் பரிசை ஏற்றுக் கொண்டதும் தன்போர் காலத்தில் பொதுசன அபிப்பிராயத்தை இவருக்கு எதிராகத் திருப்பியது. இறுதியில் இவரின் தொழிலே இல்லாதொழிக்கப்பட்டது. செனட், மன்றக்குழுக்கள் முன்விலையில் விசாரிக்கப்பட்டார். தான் ஒரு கம்யூனிஸ்டா, இல்லையா என்பதைக் கூற மறுத்தார். விசாரித்தவர்களை 'பாஸிலை மனத்தவர்கள்' எனச் சாடினார்.

1950-ல் அரசு திணைக்களம் இவரின் பாஸ்போட்டை திருப்

மல்லிகைக் கதைக்குப் பரிசு

'உறவுகள்' என்ற சிறுகதையைப் படைத்த படைப்பாளர் திரு. க. சட்டநாதனுக்கு பாராட்டுப் பத்திரமும், அவைக் குறிப்பும், சிறு பணத்தொகையும் (ரூபா 20/-) அனுப்பியுள்ளோம். இத்துடன் தங்கள் பார்வைக்கும், மல்லிகை வெளியீட்டுக்குமாக பாராட்டுப் பத்திரத்தின் பிரதியை மாத்திரம் இணைத்துள்ளோம். நன்றி மிக.

இவ்வாண்டு ஏப்ரல், மே, யூன் ஆகிய மூன்று மாதங்களில் ஈழத் தமிழ் வார இதழ்களிலும், சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்த சிறுகதைகளுள், தாங்கள் 'மல்லிகை' ஏப்ரல் 76 இதழில் எழுதிய 'உறவுகள்' என்ற சிறுகதையே அதி சிறந்ததெனத் தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் (தகவம்) ஏகமனதாக முடிவு செய்துள்ளது என்ற செய்தியை மகிழ்வோடு அறியத் தருகின்றோம்.

'தகவம்' நடுவர் குழுவின் 'உறவுகள்' பற்றிய கவைக்குறிப்பையும் இத்துடன் இணைத்துள்ளோம்.

தகவம் தங்களைப் பாராட்டுகின்றது. 'வளர்க' தங்கள் எழுத்தாற்றலென மனமார வாழ்த்துகின்றது.

நமது பாராட்டின் அறிதறியாக தங்கள் பெயருக்கு ரூபா 25 பெறுமதியான காசுக் கட்டளை இத்துடன் இணைத்துள்ளோம்.

எமது அன்பளிப்பு தங்கள் ஆக்கத்தின் பெறுமதியல்ல; நமது பாராட்டின் அடையாள வெகுமதியே என்பதை அடக்கமாகத் தெரிவிக்கின்றோம்.

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம்

பிப் பெற்று இரத்துச் செய்தது. அதனால் அமெரிக்காவில் அவர் உண்மையில் ஒரு சிறைக் கைதி போலானார். நாடக நடத்துநர்கள் ஆபத்தானவர்கள் என்று இவரைப் புறக்கணித்தனர். அவருடைய வருமானமும் தலைகீழாக வீழ்ச்சியடைந்தது. 104 ஆயிரம் டொலரிருந்து இரண்டாயிரம் டொலராகியது. அகில அமெரிக்கா பட்டியலிலிருந்தும் அவர் நீக்கப்பட்டார்.

1 58-ல் உயர் நீதிமன்றம் இவருடைய பாஸ்போட்டைத் திருப்பிக் கொடுக்கும்படி தீர்

மானித்தது. ரோப்சன் திரும்பவும் தன் தொழிலை நிலைநாட்ட முயற்சித்தார்; முடியவில்லை. 196 -ன் பின் கடுமையான நோய்க்கு ஆளாகி தன் மனைவியுடன் வாழ்ந்தார். 1965-ல் மனைவி சாகவே தன் சகோதரியுடன் வாழ்ந்தார்.

இவர் நினைத்திருந்தால் புகழுடனும் செல்வத்துடனும் வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால் இனவாதத்தை ஒழிப்பதற்காக அனைத்தையும் துறந்து உண்மையானதொரு சோகக் கதாநாயகனாகவே வாழ்ந்து இறந்தார்.

மேடை, திரை, அரங்கம், அச்சு

கடந்த நாளேந்து மாதங்களில், பல கலை நிகழ்ச்சிகள் நாடெங்கிலும் நடைபெற்றன. தலைநகரில் இடம் பெற்ற பலவற்றில் இந்த நிருபர் கலந்து கொண்டவை சில. அவைபற்றிச் சிறு குறிப்புகள்:

'விழிப்பு' நாடகம் மீண்டும் மேடையேறியது. இந் நாடகத்தில் வரும் பெண் பாத்திரம், துரிதமாக விழிப்படைவது (அதாவது யாரோ ஒரு தெரிந்த பையன் தாக்குண்டதால், சமூகப் பிரக்ஞை அடைந்து கணவனுடன் அணிசேருவது என்பது) கொஞ்சம் நடப்பியலுக்கு ஏற்றதாய் இல்லை — பாத்திர அமைப்புக்கு இயல்பானதாக இல்லை. (இந்த நாடகம் பற்றி கினகரன், ட்ரிபியூன், சிலோன் டெய்லி நியூஸ் ஆகிய பத்திரிகைகளில் எழுதியிருக்கிறேன்) 'புதியதொரு வீடு' நாடகமும் இரண்டாவது தடவை மேடையேறியது. மகாகவியின் இந்த நாடகத்தில் விஜயாள் பீட்டர் உட்பட சில புதியவர்கள் — முதற் தடவை மேடையேற்றப்பட்டபோது நடிக்காதவர்கள் நடித்தார்கள். 'புதியதொரு வீடு' பற்றி 'கற்பகம்' இதழில் எழுதியிருப்பதையும் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கவும். 'விழிப்பு', 'புதியதொரு வீடு' போன்றவற்றைத் தொடர்ச்சியாகப் பார்த்ததினாலோ என்னவோ, இந்தப் 'பாவனை' (ஸ்டைலேஷன்) நாடகங்கள் சலிப்பூட்டின.

'த விஸ்ட் ஒஃப் ஒஸ்' என்ற அருமையான பழைய அமெரிக்கப் படத்தைப் பார்த்ததும், இதமாக இருந்தது. யதார்த்த நெறியிலிருந்து சிறிது விலகி, 'எஸ்கேப்பிஸ்டாக்' (தம்பியோடிச் செல்பவராக) மாறும் பொழுது ஒரு 'டொனிக்' அருந்தி மீண்டும் யதார்த்த நிலைக்கு வரும் அனுபவத்தை இந்தச் சிறுவர்க்கான படத்தைப் பார்த்தபோது பெற்றேன்.

ஆசிய நாடுகளின் நாடகத்துறை பற்றி நிபுணத்துவமாக பேசக் கூடிய இந்திய விமர்சகர், பேராசிரியர் அவாஸ்தி கொழும்பில் விரிவுரை ஒன்றை நிகழ்த்தினார். உண்மையான நாடகம் கீழைத்தேய நாடகமே என்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி, 'சண்டே ஒப்சர்வர்' பத்திரிகையில் தமிழ் நாடகம்பற்றி எழுதிய கட்டுரையும் குறிப்பிடத்தகுந்தவை.

'சிங்கள எழுத்தாளனும் மூன்றாவது உலக நாடுகளும்' என்ற பொருள்பற்றி குணதால அமரசேகர என்ற சிங்கள எழுத்தாளர் ஆங்கிலத்தில் ஒரு கட்டுரை படித்தார். அதில், அவர் சிங்கள இலக்கியம் ஆங்கில இலக்கியத்தைவிட, ருஷ்ய இலக்கியத்தினர்தான் செழுமையடைந்துள்ளது என்று குறிப்பிட்டார்.

'தமிழ் இலக்கியத்தில் ரஷ்ய, சோவியத் இலக்கியங்களின் செல்வாக்கு' என்ற பொருள் பற்றி பல்கலைக்கழக விமர்சகர்கள், கலாநிதி சிவத்தம்பி, சி. தில்லைநாதன், ஸ்ரீ பதி ஆகியோர் பயனுள்ள விமர்சனங்களைத் தந்தார்கள். முதுபெரும் எழுத்தாளர் கே. கணேஷ் இந்தக் கருத்தரங்கிற்கு தலைமைதாங்கினார்.

'கொன்றைப் பூக்கள்', 'ஊமை உள்ளங்கள்', 'சொந்தங்கள் தொடர்கின்றன', 'அறுவடை', 'பாட்டுக் கூத்து' போன்றவை சமீபத்தில் வெளிவந்த புதிய புத்தகங்களிற் சில.

சோவியத் யூனியனில் பாகிஸ்தான் இலக்கியம்

அலெக்ஸி சுஹோகெஷ்வ்

சோவியத் யூனியனில் பாகிஸ்தான் இலக்கியம் நல்ல செல்வாக்கைப் பெற்றுள்ளது. கீழைத் தேய வியலாளர்கள் மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் ஆகியோரின் பணியின் மூலமாக பாகிஸ்தான் எழுத்தாளர்களது சிறுகதைகள் நீண்ட கதைகள், கவிதைகள் ரஷ்ய, உஸ்பெக், தாஜிக், கஸாக், எஸ்தோனியன் இன்னும் பிற சோவியத் மக்கள் பேசும் மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன; சோவியத் மக்களினாலும் அவற்றின் மதிப்பை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

1910-ல் ஹைதர் பஹ் ஹைதா ரியின் நூலான 'தோட்டா கஹானி'யின் பல அத்தியாயங்கள் ரஷ்ய மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது; இதுதான் ரஷ்யர்கள் முதன் முதலில் கண்ட உருது மொழியின் நேரடி மொழிபெயர்ப்பு. 1933-ல் இது முழுமையாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. 1917 அக்டோபருக்கு முன்னர் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட உருது இலக்கியங்களில் எண்குத்த தெரிந்தது மீர் அம் மான் 'பாக் - ஒ - பஹார்' என்ற நூலின் சில பகுதிகள் தான்; 1898-ல் இது மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. பின்னர் சோவியத் ஆட்சியின் கீழ் இந்நூல் முழுமையாக வெளியிடப்பட்டது. பின்னர் இது புதியதும் நல்ல மொழிபெயர்ப்பாகவும்

மீண்டும் வெளியானது. பின்னர் மீர் அம்மானின் நூல் கஸாக், உஸ்பெக் மற்றும் சோவியத் மக்களது இதர மொழிகளில் வெளியானது.

உருதுவின் முதலாவது மொழி பெயர்ப்புகளுடன் அம் மொழி இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளும் ஒருங்கே ஆரம்பமாகின. இங்கு பேரவையாளர் ஏ. பி. பரன்னி கோவ் ஆற்றிய மாபெரும் பாத்திரத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1930-ல், 'உருது இலக்கியம் குறித்து சுருக்கமான கட்டுரை' யையும் பின்னர் உருது எழுத்தாளர்களது நூல்கள் பற்றிய கட்டுரைகளையும் விமர்சனங்களையும் இவர் வெளியிட்டார்.

பாகிஸ்தானின் இலக்கியத்தை சோவியத் வாசகர்கள் பரந்த அளவில் பரிச்சயப்படுத்திக் கொள்வது 50-க்களில் ஆரம்பமானது. இதற்கு இரு நாடுகளுக்கிடையில் கலாசார உறவுகள் வியாபிதமடைந்ததும் ஒரு காரணமாகும். 'ஸவெஸ்தா வொஸ்தோகா' என்ற தாஷ்கந்த் சஞ்சிகை சதாத்த ஹஸன் மான்தோவின் 'நயா காணுன்' எனும் சிறுகதையை வெளியிட்டதன் மூலம் அவர் சோவியத் மக்களது பரந்த பகுதியில் செல்வாக்குப் பெற்ற முதலாவது சமகால பாகிஸ்தானிய எழுத்தாளர்களில் ஒருவரானார். அடுத்த ஆண்டில் இப்ராஹீம்

ஐலீஸ் இன் சிறுகதையான 'ஆஸாத் குலாம்' வெளியானது. 1934-ல் 'இந்திய, பாகிஸ்தானிய சிறுகதைகள்' கொண்ட பெரிய தொகுப்பு ஒன்று அந்நாடுகளின் சமகால இலக்கியத்தை வர்ணிக்கும் நீண்ட முன்னுரையுடன் வெளிவந்தது. இந்த முன்னுரையைத் தமது எழுத்துக்கள் பலவற்றில் பாகிஸ்தானிய மக்களது வாழ்க்கை பற்றி எழுதியுள்ள பிரபல சோவியத் கவிஞர் நிக்கொலாய் திக்கானோவ் எழுதினார். இத்தொகுப்பில் சதாத் ஹஸன் மான்தோ, இப்ராஹிம் ஐலீஸ், அஹ்மத் நதீம் கஸ்மி ஆகியோரது படைப்புக்கள் அடங்கியுள்ளன.

சோவியத் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் உருதுக் கவிதைகளை மிகமுனைப்பாக மொழிபெயர்க்க ஆரம்பித்தார். அந்த ஆண்டில் கிழக்குலகின் மாபெரும் கவிஞரான முஹம்மது இக்பால், மற்றும் ஜோஷ் மலிஹாபாதி, ஃபய்ஸ் அஸ்மத் ஃபய்ஸ், அஹ்மத் நாதீம் கஸ்மி ஆகியோரது சிருஷ்டிகள் ரஷ்ய மொழியில் வெளியாகின. ஃபாநிக் புஹாரி, யூஸுப் ஸஃபர், ஸஹூர் நாலார், க்ஹாதித் ஷிஃபாய் ஆகியோரது கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்புகள் வெளியாகின.

சோவியத் யூனியனில் பல நூல்களாக வெளிவந்த பாகிஸ்தானிய எழுத்தாளர்களினதும் கவிஞர்களினதும் படைப்புகளை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல்வேறு சோவியத் பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்தவை பற்றி இங்கு குறிப்பிடுவதை விரிவஞ்சித் தவிர்க்க வேண்டியுள்ளது. முதலில் வெளியான அல்லாமா இக்பாலின் 'பாங் - இ தாரா' என்ற சுவீதைத் தொகுப்பை மூன்று குறிப்பிட வேண்டும். இத்தொகுப்பு

கவிஞரது 'பயாமி மஷ்ரீக்', 'ஸர்ப் - இ ஹலிம்', 'ஜாவித் நாமா', 'பாங் - இ தாரா' என்ற நூல்களிலுள்ள பெருந்தொகையான கவிதைகளை இது உள்ளடக்கியுள்ளது. இன்று இக்பாலின் கவிதைகளை - ஹிமாலாயா என்பது முதல் அவரது இறுதிக் கவிதைகள் வரை, இன்று சோவியத் மக்கள் படிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இக்பாலது கவிதைகளின் தொகுப்புகள் ரஷ்ய, தாஜிக் உள்பெக் மொழிகளில் வெளியாகியுள்ளன.

அமிர் குஸ்ஸு தஹ்லவியின் 700-வது பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடும் முகமாக 'சோவியத் யூனியனில் அவரது 'ஹம்ஸா' பாரதீக மொழியிலும் அவரது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கவிதைகளின் திரட்டு ஒன்று ரஷ்ய மொழியிலும் வெளியிடப்பட்டது.

சர்வதேச லெனின் பரிசாளரான ஃபய்ஸ் அஹ்மத் ஃபய்ஸின் புகழார்ந்த, வீறு மிக்க கவிதைகள் சோவியத் யூனியனில் பிரபல்யம் பெற்றவை. 'தாஸ் - இ சபா' என்ற பொதுத் தலைப்பில் வெளியாகிய அவரது கவிதை நூல், அவரது இதர கவிதைத் தொகுப்புகளிலுள்ள ஏராளமான பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. பின்னால் கவிஞரது இன்னொரு கவிதைத் திரட்டு வெளிவந்தது. தற்போது மாஸ்கோ முன்னேற்றப் பதிப்பகத்தார் இக் கவிஞரது புதிய தொகுப்பு நூல் ஒன்றுக்கான தயாரிப்புக்களைச் செய்து வருகின்றனர்.

இஷான் டெனீஷின் கவிதைகளின் தொகுப்பு ஒன்று 'மௌனத் தீ' என்ற பெயரில் வெளியாகியது. காஸ்மியின் அற்புதமான கவிதைகளைக் கொண்ட திரட்டொன்று 'ஷொஆலா - இ குல்' என்ற

பெயரில் வெளிவந்தது. இது அவரது மிகச் சிறந்த கவிதைகளைக் கொண்டிருந்தது. காஸ்மியின் கவிதைகளை சோவியத் வாசகர்கள் முழுமையாக பரிசீலிக்கப்படுத்திக் கொண்டது அப்போதுதான். அவர் தாம் பிறந்த பஞ்சாப் மண்ணைக் களனாகக் கொண்டு எழுதிய சிறுகதைகள் மூலம் சோவியத் யூனியனில் ஏற்கனவே புகழ் பெற்றிருந்தார். 1907-ல் அவரது சிறுகதைத் தொகுதி வெளியாகியது. கஸ்மியின் சிறுகதைகள் சோவியத் மக்களது பல்வேறு மொழிகளில் பலதடவைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஷுகத் சித்தீக்கின் நாவல் ஒன்றும் பல பாகிஸ்தானிய எழுத்தாளர்களது சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றும் வெளியானது. 1967-ல் மீரனா அடிப்பின் சிறுகதைகள் வெளியாகின.

1973-ல் அல்மா அதாவில் நடைபெற்ற ஆசிய ஆபிரிக்க எழுத்தாளர்களது மகாநாட்டை ஓட்டி 'பாகிஸ்தானின் கவிதைகள்' என்ற தொகுப்பு வெளியானது, இதில் ஜோஷா மவி ஹபாதி, அமிர் ஹமீசர் ஷின்வரி, அஹ்மத் நதிம் காஸ்மி ஆகியோரின் கவிதைகள் அடங்கியிருந்தன. சோவியத் யூனியனில் உருது இலக்கியத்தின் மீது மட்டுமல்ல பாகிஸ்தானின் இதர மொழி இலக்கியங்கள் பாலும் ஆர்வம் பெருகி வருகிறது. புஷ்து மொழியின் படைப்புகளின் திரட்டு ஒன்று வெளியானது. பிரபல சிந்திக் கவிஞரான ஷெய்க் அயாஸ், பலுச்சிக் கவிஞரான அனாத் ஜமால்தீனி ஆகியோரின் கவிதைகள் சோவியத் யூனியனில் முதன் முதலில் வெளியாகின. பலுச்சி மொழியிலிருந்து தேவதைக் கதைகளும் புராணக் கதைகளும் மொழி

பெயர்க்கப்பட்டுள்ளதை இங்கு குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

சோவியத் யூனியனில் பாகிஸ்தான் இலக்கிய ஆய்வுக்கு சோவியத் அறிஞரான நிக்கொலாய் க்லெபோவ், அலெக்ஸீ அக்ஹொசேவுடன் சேர்ந்து உருது இலக்கியம் பற்றிய கட்டுரை என்ற நூலை வெளியிட்டார். இது நவீன பாகிஸ்தான் இலக்கியத்தை ஆராய்கிறது.

முஹம்மத் இக்பால் குறித்து நதாவியா ப்ரிகாரினா எழுதியவை சோவியத் யூனியனில் பிரபலம் பெற்றுள்ளன. இந்த மாபெரும் கவிஞரின் சிருஷ்டிப்பணிகள் குறித்து அவர் 'முகமத் இக்பாலின் கவிதை' என்ற நூலை வெளியிட்டார். இந்நூல் 1974 வரையான கவிஞரது கவிதைகளை ஆராய்கிறது. இன்று நதாவியா ப்ரிகாரினா கவிஞர், பின்னாலில் எழுதிய கவிதைகள் குறித்த தமது இரண்டாவது நூலை எழுதி முடித்துள்ளார். இக்பாலது 100-வது பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடும் முகமாக சோவியத் கீழைத்தேய வியல் கழகம் கவிஞரது எழுத்துக்களின் பல்வேறு அம்சங்கள் குறித்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை வெளியிடவிருக்கிறது.

சோவியத் யூனியனில் பாகிஸ்தானிய எழுத்தாளர்கள் நன்கு பிரபலம் பெற்று விளங்குகிறார்கள். அவர்களது நாவல்களும் சிறுகதைகளும் சோவியத் மக்களால் ஆர்வமுடன் படிக்கப்படுகின்றன. இவை பல்லாயிரக்கணக்கான பிரதிகளில் விற்பனையாகின்றன. உதாரணத்திற்கு 1969-ல் மிர்ஸா காயிப்பின் கவிதைத் தொகுதி 25,000 பிரதிகளில் வெளியாகி சில நாட்களுக்குள் விற்றுத் தீர்ந்தது. ★

இலக்கிய மேதை மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கா அவர்களது நூல்கள்

நாவல்

லீலா
சோமா
ஐராங்கினி
சீதா
மீரிங்குதிய
ரோஹினி
கம்பெரலிய
மடோல் தூவ
யுகாந்தய
விராகய
கலியுகய
களுவரகெதர
பவதரனய

சிறுகதை

கெஹனியக்
மகுல்கெதர ஹா
சரிதா தர்ஷ கதா
பங்காரயாட கல் கெஸ்மீ
ஹந்த சாக்கி கீம
அபே வித்தி
பில்ல சக அபூரு முஹூன
மகே கதாவ
வஹல்லூ
கதா அஹூர

நாடகம்

சித்ரா
மயூரி
விஜிதா
விஜிதா ஹா
வெனத் நாடக

விமர்சனம்

சிங்ஹள சாகித்தியோதய கதா
புராண ஸ்திரீன்கே அந்தும
விசாரவிபி
குத்தில கீதய
சிங்ஹள சாகித்தியே நகீம
சிங்ஹள லக்ருண
புதுசமய ஹா சாமாஜ தர்ஷனய

கய சரிதை

அபே கம
உபன்தா சிட

காவியம்

தேரீ கீ

விஞ்ஞானம்

குருமினி சத்து
குருகுஹும்பு சத்து
வெஸ் மாறுகரன சத்து
முது வெரல
சத்வ லோகய
சத்வ சந்ததிய
வித்தியா விநோத கதா

பிறமொழியில் பெயர்க்கப்பட்டவை

ருஷ்ய மொழி

சிறுகதைத் தொகுதி
மடோல் தூவ
கம்பெரலிய

சீன மொழி

சிறுகதைத் தொகுதி
மடோல் தூவா

ஸுமேனிய, பஸ்கேரி, ஆங்கிலம்,
மொழிகளில் மடோல் தூவ
மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்மொழியில் கம்பெரலியா
வும் மடோல் தூவாவும் (வீரகே
சரியில் தொடராக பிரசுரமா
கியது இது) வெளிவந்துள்ளன.

சாஹித்திய கலாவ
 கழுநிக்க செலீம
 காவிய விசாரய
 பனகதா சாஹித்திய
 அத்த யுத்த
 நவபத்ய சிங்ஹளய
 செனுமா ஹா தெக்குமா
 சிங்ஹய சகஸ்கட
 ரசவாதய ஹா பௌத்த காவ்யய
 சோவியத் தேசயே நகீம
 சிங்ஹள விசாரமக
 நவகதாங்க ஹா விராகய
 பவகர்ம விகாசய
 ஜாதக கதா விமகம
 பௌத்த தர்ஷயை ஹா மார்கய
 சிங்ஹள நவகதா ஹா ஜப்பன் காம கதா செவனல்ல
 சிங்ஹள நாடகய ஹா சந்தகிந்துருவ
 செக்கோவ் ஹா லங்காவ
 சம்பிரதாய ஹா விசாரய
 நிவன்முஹூஹுவர ஹா பஹு
 மாவை வித்தியாவ ஹா சிங்கள சங்குறுதிய
 பரிணாம வாதய ஹா பௌத்த விஞ்ஞானதாதய

பாட நூல்கள்

கிராமீய வித்தியா பிரவேசனய
 ஞானோதய கதா — ரஜவென்ட். சிய ஹிங்கன்ஞ
 சதாசாரய ஹா நிரோகி சம்பத
 பிரஜாபாலன சிக்ஷா
 ஞானோதய கதா — கலிவராயனய
 ஞானோதய கதா — தண்டு மொனரய
 சாகிதய சிக்ஷா — 1-ம் பகம் 2-ம் பாகம் 3-ம் பாகம்

ENGLISH BOOKS

Landmarks of Sinhalese Literature.
The Mysticism of Lawrence.
Aspects of Sinhalese Culture.
The Buddhist Jataka Stories and the Russian Novel.
Buddhism and Culture 1968 Lay bare the roots.
Revolution and Evaluation 1973 Buddhism and Art.
Sinhala Language and Culture.

மார்டின் விக்ரமசிங்கா அவர்களது பல சிறுகதைகள் ஈழத்
 துத் தமிழ் பத்திரிகைகளில் குறிப்பாக மல்ஸ்கை இதழ்களிலும்
 மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பிரசுரமானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது;

தமிழ் வாசகர் ரசனையும் தமிழ் நாவலின் போக்குகளும்

செ. யோகராசா

‘தமிழ்ச்சஞ்சிகைகளில் ‘கல்கி’ உயர்ந்த ரகமான பத்திரிகை. அது உலவுகின்ற வட்டம் ஆழ்ந்த அறிவுள்ள ஆண்களும், பெண்களும் நிறைந்த வட்டம். அவர்களைத் திருப்தி செய்வது கடினம் என்பதை நான் உணருகிறேன்.....’

சுண்ணதாசன்

சேரமான் காதலி முன்னுரை

இவர் இவ்வாறு வாசகரை மதிப்பதும் வாசகருக்குப் பயப்படுவதும் நியாயமானதுதானா? உண்மையில் இவ்வாசகர் எத்தகைய இயல்பினர்? எத்தகைய சூழலிலே தோன்றி வளர்ந்தவர்? எத்தகைய நாவலாசிரியர் இவர்களை உருவாக்கினர்? எத்தகைய நாவலாசிரியரை இவர்கள் உருவாக்கினர்? எவ்வாறு ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் புதிய நாவல் வகைகள் தோற்றத்துக்குக் காலாயிருந்தனர்? எவ்வாறு இவர்களைப் பயன்படுத்தி, மயக்கி, ஏமாற்றி மதிப்பளித்து, பொறுப்பாக்கி நாவலாசிரியர் வளர்ந்தனர்?—என்றெல்லாம் நூற்றுண்டுக் காலத் தமிழ் நாவலின் வரலாற்றுப் பின்னணியில் பார்ப்பது மிகவும் சுவையானது:

1

ஆரம்பகால நாவலாசிரியர்கள் காலத்தால் முற்பட்ட நாவலாசிரியர்களது முதன்மையான நோக்கம் நாவல் மூலம் நீதிக் கருத்துக்களைப் போதிப்பதும், சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைப் பிரச்சாரஞ் செய்வதுமாகும். புதிய சக்திமிக்க ஆயுத

மாக நாவல் அவர்கட்குக் காட்சியளித்தது. அதே சமயத்தில் உரைநடையும் அச்செழுத்துக்களும், நாவல் வடிவமும் தமிழ் வாசகருக்குப் புதியனவாகவிருந்தன. எனவே, இந்நாவலாசிரியர் தமது நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமாயின் வாசகரைக் கவரக்கூடிய விதத்தில் எழுத வேண்டும்.

இவ்வீடத்தில் இன்னொன்றைக் கூறவேண்டும். வாசகருக்கு உரைநடையும், அச்செழுத்துக்களும், நாவல் வடிவமும் புதியனவே தவிர கதைகளோ கதைகேட்பதென்பதோ புதியதொன்றல்ல. கதைகேட்கும் மரபு, புராணக்கதைகள், நாடோடிக் கதைகள், கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் முதலிய வடிவங்களில் இந்தியப் பாரம்பரியச் செல்வமாக விளங்கி வந்தது. பின்னர், உரைநடை செல்வாக்குப் பெற்று, அச்செழுத்துக்கள் பரிச்சயமாகி; முதல் நாவல் வருவதற்குமுன்பே ‘பரமார்த்த குருகதை, பஞ்சதந்திரக் கதை, மதன காமராஜன் கதை, வேதாளக் கதை, வீக்கிரமாதித்தன் கதை, மரியாதை ராமன் கதை’ முதலி

யன பல பதிப்புக்களைக் கண்டு விட்டன. வாசகரின் அவாவும், ஆர்வமும், எதிர்பார்ப்பும் எவ்வளவு தூரமிருந்ததென்பதனை இது காட்டுகிறது. இத்தகைய சூழலிலே வாராது போல வந்த மாமணியாக நாவல் வந்து சேர்ந்தது; வாசகரும், நாவலாசிரியரும் அதனைச் சிக்கெனப் பிடித்துக் கொண்டனர்.

இவ்வாரம்ப காலத்து வாசகரின் இயல்புகளையும், மனோநிலைகளையும், ரசனையையும் மிகச் சரியாக இனங்கண்டு மிக அழகாக முதல் நாவலாசிரியர் இவ்வாறு வெளிப்படுத்தினார்: 'இந்திய வாசகர்களுக்கு ராஜா ராணிகள் பற்றிப் படிப்பதிலே மிகுந்த ஆசையுண்டு. கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விட்டால் அங்கே அலைந்து திரிவதில் மிகுந்த உற்சாகமுண்டு. பொன்னால் ஆக்கப்பட்ட அரசமாளிகைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதிலும், பூங்காவனத்தருகிலுள்ள நீர்வீழ்ச்சியைப் பார்த்துக்கொண்டு படுத்திருப்பதிலும் அவர்களுக்கு மிகுந்த பிரியம் உண்டு'

'இம்மாதிரி மனப்பாங்குள்ள வாசகரின் சுவையைத் திருப்தி செய்வதற்காகவே தநாயகம்பிள்ளை (பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தின் கதாநாயகி) ஞானம்பாளை ஆண்டேடம் பூண்செய்து 'மனிதர் அடையக்கூடிய மகோன்னத பதவிக் குயர்த்தினார்' எண்ணற்ற கிளைக்கதைகளையும் புகுத்தினார். கருங்கக் கூறின் வாககரின் தீராபட்சிக்கு அட்சய பாத்திரமொன்றை ழங்கினாரெனலாம். இவற்றினால் முதல் நாவலான பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்திற்குக் கிடைத்த 'சமுதமான வரவேற்பு' ஆசிரியர் 'சகுண சுந்தரி'யை எழுத உற்சாகமளித்தது.

நாவலுலகின் ஆரம்பகால வாசகர் வேதநாயகம்பிள்ளை கூறிய இயல்பினராகவிருந்தாலும், தொடக்கத்தில் பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்திலிருந்து வேறுபட்ட போக்குடைய ஓர் எங்வு சமகால சமுதாயத்தைச் சித்திரித்த—பத்மாவதி சரித்திரம், 'கமலாம்பாள் சரித்திரம் முதலிய நாவல்களையும் ஆர்வத்துடன் படித்தனர். வாசகரின் வரவேற்பு படிப்படியாகப் பெருகத் தொடங்கியது 'பத்மாவதி சரித்திரமும்' 'தீனதயாளுவும்' குறுகிய காலத்துள் ஐந்து பதிப்புக்களைக் கண்டு கொண்டன. ஆண் வாசகர் மட்டுமன்றிப் பெண் வாசகரும் வாசிக்கத் தொடங்கினர். ஆசிரியர் பத்மாவதி சரித்திரத்தை, 'இவ்விதக் கதைகளைப் பெரும்பாலும் வாசிப்போராகிய இலக்கணமறியாப் பெண்பாலருக்காக நன்னடையிலே முத' முனைந்தமை இதையே காட்டுகிறது. ஆக, வாசிப்புப் பழக்கம் ஆழமாக ஊடுருவியது. நாவல் மக்களின் அபிமானம்.

ஆயினும், இவ்வாசகர் சமுதாயத்தைச் சித்திரிக்க முனைந்த மாதவையா, ராஜமையர் முதலியோரோடு தொடர்ந்தும் சகவாசம் வைக்கத் தயாராகவில்லை. அவர்களது நாவல்கள் பிரதாப முதலியார் சரித்திரப் போக்குகளிலிருந்து மாறுபட்டிருந்தமையால் மட்டுமன்றி வேறு முக்கிய காரணமுமுண்டு. பிரித்தானிய ஆட்சி மாற்றத்தின் பெறுபெறுகள் உணரப்பட்டு வந்தன; அவை சமூக அரசியல், பொருளாதாரத்துறைகளில் பிரதிபலிக்கத் தொடங்கவே வாசகரது ருசி, பசி, தீனியாவும் வேறுபட்டன. நவீன யந்திர வாழ்க்கை அளித்த நெருக்கடிகள் அவசரங்கள், சலிப்புகளின் மத்தியில் தம்மை

மறக்கவே விரும்பினர் வாசகர். நடைமுறை வாழ்க்கை தராத வற்றையெல்லாம் நாவலிலே தேடினர்; தாம் அடையமுடியாதவற்றை நாவல் நாயகர் அடைவது கண்டு திருப்தி கொண்டனர். சுருங்கக் கூறின் ரம்மியமான கற்பனைகள் இனிமையான கனவுகளில் மிதக்கவே விரும்பினர். விறுவிறுப்பும், மர்மமும், திகிலும், அற்புதங்களும், சுவாரஸ்யமும் கொண்ட நாவல்களை எதிர்பார்த்து நின்றனர். வாசகரின் இத்தகைய மனோநிலை மாற்றத்தினைப் புகழ்பூத்த நாவலாசிரியர் சிலரும் இனங் கண்டு கொண்டனர். 'தினதயாளு' என்ற தரமான நாவலெழுதிய அதே ஆசிரியர் பின்னர் 'திக்கற்ற இரு குழந்தைகள்' முதலிய மர்ம நாவல்களை வெளியிட்டார். இவ்வாறே 'கமலாஷி'யின் ஆசிரியரும் பின்பு இத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபடலானார்.

2.

தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் பரபரப்பு, தழுவல் நாவல்களின் காலப்பிரிவு ஆரம்பமாகிறது. ஆரணி குப்புசாமி, வடுவூர் துரைசாமி அய்யங்கார் ஆகிய இருவருமே இவ்வகை நாவல்களின் மூல பிதாக்கள் என்பது யாவருமறிந்தவொன்று.

ஆரணியின் பரபரப்பு நாவல்கள் ஆங்கிலநாவல்களின்-குறிப்பாக ரைனாட்ஸ் எழுதிய வற்றின்- மொழிபெயர்ப்புக்களாகவே அமைந்தன. ஆனால் வடுவூரார். ஆங்கில நாவல்களை தமிழ் நாட்டு நிலைக்களத்தைப் புகுத்தித் தமிழ்க் கதையாக எழுதினார். 'அவருடைய நாவல்கள் தமிழ் நாட்டு வாழ்க்கையோடு பொருத்தி அமைக்கப்பட்டமையால் விரைவில் கதைபடிக்கும் உள்ளங்களை ஈர்த்தன.

அப்புறம் என்ன என்று பரபரப்புட்டும் விதத்தில் இருந்தமையால் மக்களுக்கு அந்த நாவல்களில் மோகம் உண்டாயிற்று'

முடிவை முன்கூட்டியே ஊகிப்பதும், அதனால் திருப்தியடைவதும், அங்கலாய்ப்பதும் விரைவில் வாசகரது நாளாந்த வழக்கங்களுள் ஒன்றாகியது. வடுவூரார் எழுதிய 'சௌந்தர கோகிலம்' முதலிரு பாகங்களைப் படித்தவரொருவரது தவிப்பு இது: 'இந்நாவலின் மற்றப் பகுதிகள் இனி வெளிவரும் மூன்றாம் பாகத்தில் பூர்த்தியடையுமென்று தெரிகிறது. ஆயினும், இவ்விரு பாகங்களினின்றே காலபூகங்கள் தோன்றுகின்றன. கோகிலாவை மணந்ததற்காகக் கண்ணபிரானைத் தபாற்களவிற சேர்த்த சுந்தரமூர்த்தியை அக்களவின் காரணஸ்தனாகலாம். சௌந்தரவல்லி தன் மெல்லிய தன்மையால் சுந்தரமூர்த்தியால் கற்பழிந்தும் கெடலாம்..... இக் கண்ணபிரானுக்கும், சுந்தரமூர்த்திக்கும் கூட ஒரு உறவு நேர்ந்து கொள்ளுமோ எனவும் ஐயம். எவ்விதமோ இந் நாவலின் மூன்றாம் பாகம் மிக்க சமத்காரமாய் எழுதப்பட்டிருக்குமென்பது திண்ணமாதலின் ஆத்தயந்த ஸ்வாரஸ்யமான இந் நாவலின் முடிவுக்காக தம் மூன்றாம் பாகத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறோம்.....' வாசகரது இத்தகைய அங்கலாய்ப்பின் வெளிப்பாடுகள் பல விதங்களில் செயற்பட்டன.

இத்தகைய நாவல்கள் வெளியிடுவதற்கென்றே புதிய சஞ்சிகைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. (எ-டு:- ஆனந்தபோதினி ஆனந்த குணபோதினி, பிரசண்ட விகடன்); தமது நாவல்களை மட்டும் வெளியிடுவதற்காகவும் சில நாவலாசிரியர்

சொந்தமாகச் சஞ்சிகைகள் தொடங்கினர். (எ - டு : வடுஜூர் தொடங்கிய மீனாஞ்சன்) பெரும்பாலான நாவல்கள் நூலுருப்பற்றமுன்பு இத்தகையசஞ்சிகைகளில் தொடர்ந்து வெளிவந்தன. (இதனாலும் இவை பரபரப்புத் தன்மையை இயல்பாகவும் இலகுவாகவும் பெற்றுக் கொண்டன) சஞ்சிகை, தொடர்கதை வாசிக்கும் வாசகர் கூட்டம் உருவாகத் தொடங்கியது.

இன்னொரு புறம், புத்தக வெளியீட்டாளர்களும், பிரசுரகர்த்தாக்களும் பெருகத் தொடங்கினர். தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் வர்த்தகரீதியிலான நாவல்கள் வெளியிடும் முயற்சிக்குக் கால்கோளிடப்பட்டுவிட்டது. இது முதற்கொண்டு பொழுது போக்கு நாவல்களென்றொரு பிரிவு வகுக்கப்படுவது தவிர்க்கவியலாததாயிற்று.

3

வாசகர் தொகையும், ஆர்வமும் பெருகியமையும், சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சியும், புத்தக வெளியீட்டாளர்களின் நோக்கமும் பரபரப்பு நாவல்களை வாசிப்பதுடனும், வெளியிடுவதுடனும் மட்டுமே பூர்த்தியாகவில்லை. ஏற்கனவே வளர்ச்சியடைந்திருந்த - குறிப்பாக வங்காள, மராட்டிய, இந்தி மொழிகளிலிருந்து தமிழுக்கு நாவல்களை மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுத்தினர். இந்திய மொழிகளுள் வங்க இலக்கியமே வாசகர் மத்தியில் குறிப்பிடத்தக்க பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தி இருந்தது.

ஆயினும் வாசகர் ராஜா ராணிக் கதைகள், பரபரப்பு நாவல்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து

முற்றாக விடுபட்டனரெனக் கூறவியலாது. முற்றிலும் கற்பனையை மையமாகக் கொண்டிருந்த ராஜாராணிக் கதைகட்டுப்பதிலாக, ஓரளவாவது நம்பகமான பின்னணியைக் கொண்ட வரலாற்று நாவல்களை மொழி பெயர்ப்புக்கள் மூலம் வாசிக்கத் தொடங்கினர். ஆனால், அவையும் அற்புத வரலாற்று நாவல்களாகவே இருந்தன; பரபரப்பு நாவல்களின் ஆம்சங்களையும் பெற்றிருந்தன. மொத்தத்தில் முன்பிருந்த இருவகை நாவல்களின் - ராஜாராணிக்கதைகள், பரபரப்பு நாவல்கள் - இயல்புகளையும், சுவையையும் ஒருங்கே இந் நாவல்களிலிருந்து வாசகர் பெற்றுக்கொண்டனர். பங்கிம் சந்திரரது நவீனங்கள் இவ்விதத்தில் குறிப்பிடத்தக்கன.

ஆனால் வங்க நாவல்கள் மூலமே முதன் முதலாகக் 'குடும்ப நாவல்' களைச் சுவைக்கத் தொடங்கினர் நம் வாசகர்கள். குறிப்பாக பங்கிம் சந்திரர், சரத் சந்திரர் ஆகியோரது நாவல்கள் மத்தியதர வர்க்கமக்களின் அன்றாடக் குடும்ப வாழ்க்கையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு அமைந்திருந்தன. 'இவர்களுடைய நாவல்களில் மனத்தாங்கல், மனம் ஒவ்வாமல் பிரிந்து போகுதல், மனக்கசப்பு என்பன அதிகம் வரும்; கடைசியில் கதை முடிவினில் அவைகளெல்லாம் மெல்ல மெல்ல விடுபட்டு மறைந்து போகும். கதையின் முடிவு மகிழ்ச்சியாக முடிந்தாலும் முடியாவிட்டாலும் சுவையாகக் காணப்படும்' மேலும் இந்நாவல்கள் மிகையுணர்ச்சித்தன்மையுடையனவாக விளங்கின. எனவே, மிகையுணர்ச்சிப்பாங்குடைய குடும்பக் கதைகள் வங்க வாசகரால் விரும்பி

வாசிக்கப்பட்டது போலவே தமிழ் வாசகர்களாலும் வரவேற்கப்பட்டன. 'ஒரு பத்திரிகையில் ரவீந்திரர் நாவலும் வேறொரு பத்திரிகையில் பசுமீம் சந்திரரது நாவலும், மற்றொன்றிலும் சரசு சந்திரர் நாவலும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு தொடர் கதைகளாக வெளிவந்தன'

ஆக, வங்க நாவல்கள் மூலம் பரபரப்பு நாவல் மோகத்திலிருந்து சற்று விடுபடத் தொடங்கிய வாசகர் மீண்டும் அற்புத வரலாற்று நாவல்களிலும் மிகையுணர்ச்சி நாவல்களிலுமே சரணடைந்தனர். இத்தகைய நாவல்களை மொழிபெயர்ப்பாக வன்றி தமிழிலேயும் வாசித்துச் சுவைக்கத் துடித்தனர். ஏற்கனவே, தமிழ் எழுத்தாளரிடத்திலும் அத்தகைய ஆவல் துளிர் விட்டிருந்தது. கல்கியாகிய, ஒருவர் உருவாக வேண்டியிருந்தமை தவிர்க்கவியலாததாயிற்று. சுருங்கக் கூறின் வாசகர் கல்கியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். கல்கியின் யுகம் எழுந்தது; வாசகர் மத்தியிலும், தமிழ் நாவல் உலகிலும் பேராட்சி புரிந்தது.

4

கல்கி என்றதும் வாசகர் தொகையைப் பெருக்கியவர் என்பதுமட்டுமே ஞாபகம் வருவதுண்டு. ஏற்கனவே கூறியது போல் முன்னரே ஆரணி, வடுவூரார் முதலியோர் வாசகர் தொகை பெருக்கக் காலாயிருந்தனர். பின்பு வை. மு. கோதை நாயகி அம்மாள், ஜே. ஆர். ரங்கராஜ் முதலியோரும் முன்னவர் கைங்கரியத்தைச் செய்தவரே. வை. மு. ஏறத்தாழ நூற்றைம்பது நாவல்கள்வரை எழுதியிருந்தார். அவற்றுள் பல 'இக்குறியிட்டன கைகச மில்லை' என்னுமளவுக்குப் பல

பதிப்புக்களைக் கண்டவை. கல்கியும் வாசகர் தொகையைப் பெருக்கியவரென்ற விதத்தில் இவர்கள் பலருள் ஒருவரேதான். ஆனால், கல்கி செய்தது வேறொன்றுண்டு.

தமிழ் வாசகர் ராஜபுத்தானங்களிலும் மொலாயர் மத்தியிலும் உலாவிக்கொண்டிருந்த வேளையிலே மகாபலி புரத்துக்கும், சோழர்களிடத்தும் அவர்களை அழைத்துச் சென்றார் கல்கி; குலுமாவுடனும், ராஜ்மோகனுடனும் பரிச்சயங்கொண்டிருந்த வேளையிலே கல்யாணியையும், முத்தையையும் அழைத்து வந்தார். அதாவது தமிழ் நாட்டு வரலாற்றையும் தமிழ் நாட்டுக் குடும்பத்தையும் பின்னணியாகக் கொண்டு வரலாற்று, குடும்ப நாவல்களை எழுதினர். அவற்றை வாசகருக்குப் பிடிக்கும் விதத்தில் செய்தார். இதனை அந்நாள் வாசகர் ஒருவர் அழகாக நினைவுகூர்கிறார்: 'பார்த்திபன் கனவு' என்ற கதையை ஆரம்பிக்கப் போவதாக அறிவிப்பு வந்தது. தமிழ் வாசகர்கள் திகைத்தனர். சம்பு சாஸ்திரிகளையும், சாஸ்திரியையும் புதுச் சத்திரம் ரயில்வே ஸ்டேஷனையும் கதையில் சந்தித்த மக்கள் புதிய அமரபாத்திரம் அறிமுகமாவதைப் பற்றி ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தனர். முத்தையன், கல்யாணி கள்வனின் காதலியில் தோன்றி தமிழ் மக்கள் வீடுகளில் ஒலிக்கும் பெயராகத் திகழ்ந்தனர். ... அடுத்த என்ன என்று வாசகர்கள் எதிர்பார்த்தது நியாயத்தானே. அறிவிப்பு வெளியாகியது வாசகர்கள் திகைத்ததில் உண்மையிருந்தது. பார்த்திபன் யார்? அவன் ஏன் கனவுகண்டான்? என்று சிந்தித்து மண்டையைக் குழப்பிக்கொண்டனர். கதை வெளிவருவதற்குள் அத்தனை அத்தனை அவச

ரம்..... முதல் இதழ் வந்தது...
பொன்னன், வள்ளி என்னும்
கதைப் பாத்திரம் அறிமுகமா
யினர் கம்பு அடையும், கிரைக்
குழம்பும் இன்றளவும் 'கம கம்'
என்று மணக்கின்றன. அதே
இதழில் மாரப்பன் பூபதி என்
னுட கதைப் பாத்திரம் அறிமு
கமானவுடனேயே வாசகர்
திகைப்பு அதிகமாகியது. ஏதோ
ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு
அல்லவா நம்மை அழைத்துச்
செல்கிறார் என்று நினைத்தோம்*

கல்கியின் வரலாற்று நாவ
லென்றலென்ன சமூக நாவ
லென்றலென்ன அவை அடிப்ப
டையில் பரபரப்பும் திகிலும்
மிக்கவையாக விளங்கின. சுந்
தர சோழரின் முன்பும் ஆவி
வடிவில் ஒரு பெண் தோன்று
வாள், டில்லியில் சீதாவையும்
கையில் கத்தியோடு மர்மம்
பெண்ணொருத்தி சந்திப்பாள்.
காலம், களம் முதலியன வேறு
னாலுஞ்சரி, முரணாலுஞ்சரி
வாசகருக்கு திகிலும் மர்மமும்
விறுவிறுப்பும் சுவாரஸ்யமுமே
தேவைப்பட்டன. இவற்றை
அருள்வதில் கல்கிக்குத் தடை
யெதுவுமிருக்கவில்லை. ஒருவிதத்
தில் கல்கியிடமிருந்து நாம்
எதிர்பார்க்கக் கூடியதும் இத்
தகைய நாவல்கள்தான்! ஏனெ
னில், கல்கியின் ரசனை யும்,
கல்கி வளர்ந்த குழலும் அத்த
கையன. அவர் ஆனந்தவிக்கட
னில் ஒருதடவை இவ்வாறு
எழுதினார். 'பாரிஸ்டர் கொக்
குத்துரை என்ற பெயரைப்
படித்தபோது என்ன சிரிப்பு
வந்தது? வக்கீல் துரைசாமி
அய்யங்கார் கொக்குத்துரையை
மண்டையில் அடித்துப் பேசிய
போதெல்லாம் எவ்வளவு பெரு
மையாக இருந்தது? ராஜம்
மாள் கொலையுண்ட செய்தி
எவ்வளவு திருக்கூட்ட செய்தது?
கதையில் அவனைக் கோவிந்தன்
உயிரோடு கொண்டு வந்து சேர்த்

கொழும்பில் 'மல்லிகை'
ஆசிரியரைச் சந்திக்கும் முகவரி

ஒவ்வொரு மாதத்தினுடைய
கடைசி வாரத்தில் ஆசிரியர்
கொழும்பில் கீழ்க்கண்ட முகவ
ரிகளில் தங்கியிருப்பார்: 137,
மலிபன் வீதி, 182, முதலாம்
குறுக்குத்தெரு, 24, ஸ்ரீ கதிரே
சன் வீதி. தொலைபேசி: 20712
விரும்பியவர்கள் தொடர்பு
கொள்ளலாம்.

ததும் என்ன ஆச்சரியம்? என்ன
சந்தோஷம்? அந்தச் சமயத்தில்
ஒரு தேர்தல் நடந்தது. துப்பறியும்
கோவிந்தனும் லோகமான்ய
திலகரும் அந்தத் தேர்தலில்
போட்டியிட்டார்களானால் துப்
பறியும் கோவிந்தனுக்கே என்
வோட்டைக் கொடுத்திருப்
பேன்' கல்கியாகிய வாசகருக்
கும், கல்கியாகிய நாவலாசிரிய
ருக்கும் உள்ள நெருக்கம் புலப்
படுகிறதல்லவா?

வாசகரைக் கவர்வதற்கு
வேறுமிரு உத்திகளைக் கையாண்
டார் கல்கி. ஒன்று, காவியத்தை
மிஞ்சும் வர்ணனைகள். கனவுல
கில் மிதக்கும் வாசகரை மேலும்
கிறங்கவைக்கும் விதத்தில் வர்
ணனை ஜாலஞ் செய்யுமாற்றல்
கல்கிக்குக் கைவந்தவொன்று.
மற்றொன்று, நகைச்சுவைப்
பாங்கு. ஆழ்வார்க் கடியான்,
சேந்தன் முதலிய உப பாத்தி
ரங்கள் மட்டுமன்றி வந்தியத்
தேவன் முதலிய முக்கிய பாத்தி
ரங்களின் செயல்களும், உரை
யாடல்களும் கூட, நினைத்துப்
பார்க்கும் போதெல்லாம் சிரிப்
பையூட்டும் விதத்தில் அமைந்
திருக்கும்; இந் நகைச்சுவையில்
நினைத்த வாசகர் கூட்டமே
பின்பு எஸ். வி. வி. தேவன்,
நாடோடி, சாவி முதலியோரை
நகைச்சுவை எழுத்தாளராக்
கியது.

(தொடரும்)

வளர்முக நாடுகளுக்கு அமெரிக்க

உதவி வழங்கப்படுவது ஏன்?

எஸ். எப். எம். ஸ்வாஹிர்

பல மாதங்களாக நடைபெற்ற காரைக்காலம் விவாதங்களுக்குப் பின்னர் 196-ம் ஆண்டின் நிதியாண்டில் வெளிநாடுகளுக்கு உதவியளிக்கும் ஒதுக்கீடுகள் மசோதாவை ஜூன் 30-ந் திகதி அமெரிக்க செனட் சபை அங்கீகரித்தது. ஜனாதிபதி போர்ட் இந்த மசோதாவில் கைச்சாத்திட்ட பின்னர் இன்று அது சட்டமாகி விட்டது.

வளர்முக நாடுகளுக்கான அமெரிக்க உதவி சம்பந்தப்பட்டதாகவிருக்கும் வகையில் இந்த விஷயத்தில் விசேஷமாக ஒன்று மில்லை. வளர்முக நாடுகளுக்கு உதவியளிக்கும் தனது கொள்கையை அமெரிக்கா பின்பற்றி வரும் கடந்த இருபது வருடங்களாக வெளிநாடுகளுக்கான உதவி மசோதாக்கள் பற்றிய விவாதங்கள் அரசியல், வர்த்தக விஞ்ஞானத்துறை வட்டாரங்களில் 'யாருக்கு உதவி, எவ்வளவு உதவி, என்ன நோக்கத்திற்காக, என்ன விளக்கம் இந்த உதவியை வழி நடாத்துகிறது, எப்பொழுதுமே உதவி செய்து கொண்டிருக்குமா?' என்ற கேள்விகளினால் நிரம்பப்பெற்றுள்ளது.

கடைசிக் கேள்வி வெறும் சம்பிரதாய பூர்வமானது, அமெரிக்காவினால் ஒருபோதும் தனது

உதவிக் கொள்கையைக் கைவிட முடியாது இதற்கு மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பட்டினியால் வாடும் ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகளைக் கொண்ட வெகுஜனங்களது தார்மீகப்பொறுப்பை அமெரிக்க ஆளும் வட்டாரங்கள் பெறவேண்டியிருக்குமே என்பதல்ல காரணம். இது வேறு விஷயம்.

டருமனின் கருத்துப்படி 'தனது சொந்த சுயநல அபிவிருத்திகளுக்காக' இந்த உதவியை வழங்க வேண்டியது அமெரிக்காவுக்கு அவசியமாகிறது. அமெரிக்க உதவியானது அதுராணுவ ரீதியான அனைத்துக்கும் முன்னதாக அரசியல் நோக்கங்களுக்காக ஏகாதிபத்தியத்தின் உலகு தழுவிய போருபாயத்தின் பிரதான பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் ஒர் அயல்துறைக் கொள்கை கருவியாக பயன்பட்டு வருகிறது. நாட்டின் அரசியல் கொள்கையுடன் பிரிக்க முடியாத ஒரு பகுதியாக வெளிநாட்டு உதவிப் பிரச்சினையைக் கருதுவது அவசியம் என்று பேராசிரியர் எச். மொர்ஜென்டோ தமது 'வெளிநாட்டுதவி ஏன்?' என்று நூலில் எழுதியுள்ளார். 'இது தொடர்பாக வெளிநாட்டுதவிக் கொள்கையானது ராஜதந்திர அல்லது ராணுவக் கொள்கையிலிருந்தோ

அல்லது பிரசாரத்திலிருந்தோ வேறுபட்டதல்ல' வெளி நாட்டுறவுகளுக்கான அமெரிக்க செனட் கமிட்டிக்குப் பல வருடங்களாகத் வலைமைவகித்த செனட்டர் ஜே. டபிள்யூ. ஃபுல்பிரைட், அமெரிக்காவின் பிரதான வெளி விவகாரக் கொள்கைக் கருவியாக வெளி நாடுகளுக்கான உதவி நிண்டகாலத்துக்கு நீடிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1960-க்களில் புதிதாக விடுதலையடைந்த நாடுகளுக்கு வழங்கப்பட்ட உதவியானது மேற்குலகின் ராணுவ — அரசியல அணி அமைப்பில் பங்கெடுத்துக் கொள்ள அவற்றைத் தூண்டுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இன்னொரு வார்த்தையில் சொல்வதானால் சுதந்திர பூர்வமான வெளிநாட்டுக் கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறப்பதற்காக லஞ்சமளிக்கப்பட்டது.

1960-க்களில், தெற்கு மண்டலத்தில் 'கம்யூனிஸத்தை மூழ்கடித்து விடும்' முகமாக அமெரிக்கா இந்த உதவியை மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பயன்படுத்த முயன்றது. வாஷிங்டனின் திட்டப்படி அமெரிக்க உதவித் திட்டமானது, இளம் நாடுகளில் உள்ளூர் தனியார் மூலதனங்களின் வளர்ச்சிக்கும் வெளிநாட்டு மூலதனத்தின் ஊடுருவலுக்கும் அனுசூலமான நிலைபாடுகளை உருவாக்கியது. மற்றொரு வார்த்தையில் கூறுவதாயின் இளம் நாடுகளது வளர்ச்சியை முதலாளித்துவப் பாதையில் செலுத்தியது.

கடந்த சில ஆண்டுகளில் உலக சக்திகளின் சமநிலை சோஷலிஸத்துக்கு அனுசூலமாக மாறியுள்ள நிலைபாடுகளில், மூன்றாம் உலக நாடுகளில் ஏகாதிபத்திய — விரோத இருமைப்

பாட்டின் வளர்ச்சியையும் தமக்கு விரும்பிய பொருளாதார, சமுதாய வளர்ச்சிப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான இந் நாடுகளின் போராட்டம் உக்கிரமடைந்துள்ளதினதும் நிலைபாடுகளில் வாஷிங்டன்தனது உதவியை அரசியல் நிலைமைகளுடன் மேன்மேலும் பிணைத்து வருகிறது.

இன்று, அமெரிக்க உதவியானது மூன்றாம் உலக மண்டலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள தகராறுகளில் ஒருதரப்புக்கு ஆதரவாகத் தலையிடப் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப் படுகிறது. மத்திய கிழக்குத் தகராறுகளின் தூண்டுகோலாகவும் அதைத் திட்டமிட்டு உருவாக்கியதுமான இஸ்ரேல் மிகப் பெரிய உதவி பெறும் நாடாக விளங்குகிறது. உதவி பெறுவதில் அது சாதனையை நாட்டியுள்ளது. சமீபத்திய அறிக்கைகளின்படி 1978 நிதியாண்டில் அமெரிக்கக் காங்கிரஸ் இஸ்ரேலுக்கு உதவுவதற்கு 250 கோடி டாலர்களை ஒதுக்கியுள்ளது. அத்துடன் 1977-ல் 209 கோடி டாலர்கள் தருவதாக வாக்குறுதி அளித்துமுள்ளது. லெபனானிலுள் வலதுசாரிப் படைகளுக்கு மேற்கு ஜெர்மனியிலிருந்து பெருந்தொகையை அமெரிக்க ஆயுதங்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன என்று செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

வளர்முக நாடுகளில் ஜனநாயக, புரட்சிகர ஆதாயங்களை நாசமாக்குவதில் முன்னிற்கும் அந் நாடுகளிலுள்ள வலதுசாரிப் பிற்போக்குச் சக்திகளுக்கு அமெரிக்கா உதவியளிக்கப் பெரிதும் விரும்புகின்றது. இதற்கு சிவியும் அங்கோலாவும் உதாரணங்களாகும்.

வளர்முக நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் தமது உள்நாட்டு

வெளிநாட்டுக் கொள்கை நடவடிக்கைகளின் 'நடத்தை'களில் தான் அமெரிக்க உதவிகள் பெறுவதும் பெருததும் தங்கியுள்ளன. உதாரணத்துக்கு நரஸ் அரசாங்கம் நாட்டில் சமூக — பொருளாதார மாற்றங்களை மேற்கொண்டபோது, சர்வதேச அரங்கில் ஏகாதிபத்திய விரோத போக்கை எடுத்தபோது, சோவியத் யூனியனுடனும் இதர சோஷலிச நாடுகளுடனும் நட்புறவைப் பேணும் கொள்கையைப் பின்பற்றியபோது அமெரிக்க உதவியை பெற்றதில்லை. ஆயினும் ஜனாதிபதி நாலாஸினால் பின்பற்றப்பட்ட கொள்கை எகிப்தின் இன்றைய ஆளும் வட்டாரங்களினால் திருத்தியமைக்கப்பட்டதும் வெளிநாட்டு மூலதனங்களுக்குக் கதவு திறந்து விடப்பட்டதும் சர்வதேச அரங்கில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் கொள்கைகளை விடப்பட்டதும், 1975-ல் சோவியத் யூனியனுடனான நட்புறவு ஒத்துழைப்பு உடன்படிக்கை ரத்துச் செய்யப்பட்டதும் நிலைமை பூரணமாக மாறியது. 1976-77-ம் நிதியாண்டில் 200 கோடி டாலர்கள் எகிப்துக்கு அளிக்கப்படும் என்று அமெரிக்கா வாக்குறுதியளித்தது. இந்த உதவி எகிப்தின் உள்நாட்டு வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளில் ஏற்பட்ட திசைமாற்றத்துக்கான வெகுமதி என்பதை அமெரிக்கா மறைக்கவில்லை.

இன்னொரு உதாரணம்: 1971-ல் பங்களாதேஷின், சுதந்திரத்துக்கான யுத்தத்தின் போது இந்தியாவுக்கு வழங்கிய பொருளாதார உதவியை அமைரிக்கா நிறுத்தியது. பின்னர் இந்த உதவியை ஆரம்பிப்பது

பற்றிய பேச்சுவார்த்தைகளைப் பின்போட்டு வந்தது. ஏனெனில், இந்தியா ஜனநாயகபூர்வமான மாற்றங்களை செய்யப் படுத்தியதும், வலதுசாரி பிற்போக்குவாதிகளது சூழ்ச்சிகளைத் தரைமட்டமாக்கியதும் அமெரிக்காவுக்கு உடன்பாடாக இல்லாதிந்ததே. 750 லட்சம் டாலர்களை 1976-ல் உதவியாக இந்தியாவுக்கு அளிக்க இசைந்தபோதும் பின்னர் 'வாஷிங்டனுக்கு வீரூப்பயில்லை' என்ற காரணம் காட்டி இந்த உதவி மறுக்கப்பட்டதையும் அலெண்டேயைப் படுகொலை செய்த அதே சீர்குலைவுச் சக்திகள் இந்தியாவைப் பயமுறுத்தி வருகின்றன, என்பதையும் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் மகாநாட்டில் இந்திராகாந்தி தெரிவித்தார்.

அமெரிக்காவே, சகல விதமான 'சீர்குலைவுச் சக்தி'களுக்கும் ஆதரவளித்து வருகிறது என்பதற்குச் சிலி ஓர் உதாரணமாகும். 1976-77-ம் நிதியாண்டில், சிலியின் பாசிஸ்ட் ஆட்சியினருக்கு அளித்த கடன்களைத் தவிர 2750 லட்சம் டாலர் உதவிகளை மேலதிகமாக அமெரிக்கா வழங்கியுள்ளது.

ஐ. நா. சபையில் மூன்றாம் உலக நாடுகளது வாக்குகளைக் கட்டுப்படுத்தவும், யாருக்கு எதற்காக உதவி என்பதைத் தெளிவாக ஆராய்வதற்கும் அமெரிக்க ராஜாங்கச் செயலாளர் ஹென்றி கிளிங்கர் தமது இலாகாவில் தனியானதொரு பகுதியை அமைத்திருந்தார். இந்த ஆராய்வின் விளைவாக, தன்சானியாவுக்கும் கயானாவுக்கும் வழங்கப்பட்ட அபிவிருத்திக்கான உதவி நிறுத்தப்பட்டது. காரணம் ஷியோனிஸத்தை உறுதிப்படுத்தும் தீர்

மானத்துக்கு அவை ஆதரவளித்தமைதான். ஐ நா; சபையில் அமெரிக்காவுக்கு ஆதரவாக விருந்தமைக்காக மாலவிக்கும் ஐவரிகோஸ்டுக்கும் மேலதிக உதவி அளிக்கப்பட்டது.

சில குறிப்பிட்ட அரசியல் நிலைபாடுகளுக்கு வழங்கப்பட்ட அமெரிக்க உதவி நவ -- கால வியாதிக்கக் கொள்கையின் ஒரு பிரிக்க முடியாத பகுதியாகும். இந்த உதவி, தமக்குச் சார்பான நாட்டில் தமது பேரூபாயங்களுக்கு ஊழியம் செய்வதையும், ஆளும் வட்டாரங்களினதும் ஏகபோகங்களினதும் நடப்பு அரசியல், பொருளாதார முன்னேற்றங்களை உறுதி செய்வதையும் வலியுறுத்துகின்றது.

வளர்முக நாடுகள், வளர்ச்சிபெற்ற நாடுகளிலிருந்து உதவி

பெறும் தேவைக்கான வரலாற்றுப் பணிகளுக்கு இன்று தீர்வுகண்டு வருகின்றன. தமது நீண்டகாலப் பின்தங்கலை ஒழித்து விடுவதற்கு உதவி செய்வது மட்டுமல்ல தமது சொந்த தேசிய வளங்களுக்குத் தாமே எஜமானராகும் உரிமையைப் பெறுவதை சாத்தியப்படுத்தும் உதவியே அவற்றிற்கு வேண்டும். இத்தகைய உதவி அவற்றின் சுதந்திரத்தைப் பாதிப்பதில்லை; அவற்றின் தேசியத் தலைவியைச் சீரழிப்பதில்லை. ஆனால் 3-வது காலவியாதிக்கக் கொள்கையைப் பின்பற்றும் அமெரிக்காவிலுள்ள இதர வளர்ச்சி பெற்ற மேற்குலக நாடுகளிலும் இந்த உதவியைக் கொடுக்க முடியாதுள்ளது. ★

திகைக்க வைத்தவர்!

ஒருதடவை நான் பிரபல சிங்கள நாவலாசிரியர் மார்ட்டின் விக்ரமசிங்காவைச் சந்தித்துப் பேசும் எண்ணத்துடன் அவர் வீட்டுக்குப் போனேன். நான் வீட்டு வாசலையடைந்தபோது, வாசலில் சாரம் மாத்திரம் அணிந்து கொண்டு ஒரு முதியவர் நின்றிருந்தார்.

'மார்ட்டின் விக்ரமசிங்க வீட்டில் இருக்கிறாரா?' என்று அந்த முதியவரிடம் நான் கேட்டேன்.

'ஆ, இருக்கிறார். வாருங்கள்' என்று சொல்லி என்னை உள்ளே அழைத்துச் சென்று ஹாலில் அமரவைத்துவிட்டு தான் உள்ளே சென்றார்.

சிறிது நேரத்தின் பின் வேலைக்காரப் பையன் ஒருவன் வந்து 'ஐயா அறையினுள் இருக்கிறார், தங்களைக் கூப்பிடுகிறார்' என்று சொன்னான்.

நான் எழுந்து உடையை ஒருமுறை சரிப்படுத்திக் கொண்டு பைலும்பையுமாய்ப் பயபக்தியுடன் அறையினுள் நுழைகிறேன். நுழைந்தவன் ஒருகணம் திகைத்துப்போய் நின்றுவிட்டேன். ஏன் தெரியுமா? வாசலில் வெறும் மேனியுடன் நின்ற அதே முதியவர்தான் சேட். அணிந்து கொண்டு சிகரட்டையும் பிடித்துக் கொண்டு சிரித்தபடி புத்தகக் குவியல் மத்தியில் மார்ட்டின் விக்ரமசிங்காவாக இருந்தார்!

பெரி. சண்முகநாதன்

முதலாவது ஆண்டுமலரில் இருந்து

மாபெரும் எழுத்தாளர் மார்டின் விக்கிரமசிங்கா

பத்மசீலி குணத்திலக்க

சிங்கள இலக்கிய உலகில் பிரகாச ஒளி உமிழ்ந்த நட்சத் திரம் மறைந்துவிட்டது! பேரூ, வாளிலும் பார்க்க கூர்மையானது என்று கூறியதோடு வாழ்க்கை பூராவும் இலக்கியத்திற்குத் தன்னை அர்ப்பணித்த ஒரு ஜீவன் அமரத்துவம் அடைந்துவிட்டது! மாபெரும் எழுத்தாளர், சீரிய சிந்தனையாளர், சமூக சீர்திருத்தவாதி எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்? அன்று — 1976 ஜூலை மாதம் 28-ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை யன்று இவ்வுலகை நீத்தார் மார்டின் விக்கிரமசிங்கா அவர்கள்! அவர் 87 வயதில் அமரராஞர்.

இந்நாட்டில் தோன்றிய எந்தவொரு எழுத்தாளனும் இதுவரை செய்யாத - சிரேஷ்ட சேவையை சமுத்திர இலக்கியத்திற்கு ஆற்றியதோடு, உறங்கிக் கிடந்த சிங்கள இலக்கியத்தைத் தட்டியெழுப்பி புத்துயிர் ஊட்டியவர் மார்டின் விக்கிரமசிங்கா. சரியோ, பிழையோ, சமூகத்தில் புரையோடிக்கிடந்த கண்மூடித்தனமான மூட நம்பிக்கைகளுக்கு மதிப்புத்தரும் வாழ்க்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் மக்கள் வாழும் காலகட்டத்தில் தோன்றிய விக்கிரமசிங்கா அவர்கள், பல சிக்கல் மிகுந்த பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கவேண்டியிருந்தது.

1890-ம் ஆண்டு மே மாதம் 29-ம் திகதி கொக்கல மலலகம என்ற அயல் கிராமத்தில் பிறந்த அவர், கிராமத்து குருமனையில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்று பின்னர் காலியில் 'போனவிஸ்டா' வித்தியாலயத்தில் மேற்படிப்புப் படித்தார். இவர் எழுத்துலகிற்கு தமது 16-ம் வயதில் பிரவேசித்தார். அவரது முதல் நூலாக 'பாலோப தேஷ்ய' என்ற நூலும், பின்னர் நாவல், சிறுகதை, நாடகம், விமர்சனம், ஆராய்ச்சி போன்ற துறைகளில் சுமார் 80-க்கு மேற்பட்ட நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன.

அக்காலத்திலேயே, சமுதாய விழிப்பிற்காக தனது ஆயுதத்தை சிறந்த முறையில் பிரயோகித்து ஏனைய எழுத்தாளர்களுக்கு முன்மாதிரியாகவும், அகன் மூலம் எழுத்துலகில் முன்னணியிலும் திகழ்ந்தார். சமூகத்தின் மூடக் கோட்பாடுகளை சாடிஞர். ஏனையவர்களுக்கு உபதேசம் செய்யும் 'உருத்திராட்சுப் பூனைகள்' மீது வெறுப்புற்ற அவர், சமயத்தின் பேரால், பழைமைவாதத்தை கடைப்பிடிக்கும் பிற்போக்குவாதிகளுக்கும், பிற்போக்குக் கொள்கைகளுக்கும் எதிரியாக விளங்கினார்.

விக்கிரமசிங்காவின் முதல் நாவலாக 'லீலா' 1914-ல் வெளிவந்தது. கதையம்சத்துடன் நாவலுக்குரிய வடிவத்தோடு அது வெளியாகியது அவரது இரண்டாவது நாவல் 'சீதா' வாகும். அது கிராமிய வாழ்க்கையை பிரதிபலித்த நாவலாகும். விக்கிரமசிங்காவின் உன்னத படைப்பாக மிளிர்குதிய' (காணஸ்ரீர்) என்ற நூல் 1915-ல் வெளியாகியது. பின்னர் 'மார்சல்லோ' காலத்தை (ஊரடங்குச் சட்டம் பிரகடனப் படுத்தப்பட்ட காலம்) பிரதிபலிக்கும் வண்ணம் 'சோமா' என்ற நாவலும் 'அயிராங்கனி' என்ற காதல்கதை நாவலும் 'ரோஹிணி' என்ற பெயரில் வரலாற்று நாவலும் 1929-ல் விக்கிரமசிங்காவால் எழுதப்பட்டது. மேற்படி 'ரோஹிணி' என்ற நாவலின் கதையம்சம் பூரணமாக, 'ராபல் சபாடினி' என்ற இத்தாலிய எழுத்தாளரின் 'ஸ்கூரு முஷ்' என்ற நாவலின் தழுவல் என்பது தெரிந்த சங்கதி! 1939-ல் வெளியிடப்பட்ட 'அபேகம' (எமது ஊர்) என்ற நூல் விக்கிரமசிங்கா அவர்களது பிறந்த ஊரையும், அவரது இளமைப் பிராயத்தையும் பற்றி கலா ரஸனையோடு எடுத்துக் கூறும் நூலாகும்.

1944-ல் விக்கிரமசிங்காவின் 'கம்பெரலிய' நாவல் வெளிவந்தது. தேசியப் பார்வைகொண்ட இலக்கியமாக அதனை அவர் நமக்குத்தந்தார். கிராமப்புறத்தில் வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்துவரும் ஒரு மத்தியதர குடும்பத்தையும், காலப்போக்கில் அக்குடும்பத்தில் தோன்றும் மாறுதல்களையும் சித்தரிக்கும் படைப்பாக, உயிர்த்துடிப்புள்ள நாவல் 'கம்பெரலிய' இலக்கிய உலகுக்குக் கிடைத்

தது. 1950-ல் விக்கிரமசிங்காவால் எழுதப்பட்ட 'யுகாந்தய' என்ற நாவலில் அவரது ஆற்றல் மேலும் விரிவடைந்திருந்தது. யுத்தகாலம், அரசியல் மாற்றங்கள் ஆகியவற்றிற்கு முகம் கொடுத்து முன்போந்த தொழிலாள வர்க்கத்தை 'யுகாந்தய' மூலம் சித்தரித்தார். 1957-ல் அவர் எழுதிய 'கலியுகய' என்பது அவரது மற்றுமொரு நாவலாகும். 'கம்பெரலிய', 'யுகாந்தய', 'கலியுகய' ஆகிய மூன்று நாவல்களிலும் கூறப்பட்டது -- ஒரே குடும்பத்தின் பரம்பரைகளையும் அவர்கள் வாழ்க்கை முறையும், அவர்கள் தரிசித்த சுகதுக்கங்களுமாகும். 1956-ல் வெளியாகிய 'விராகய' என்ற படைப்பு -- விக்கிரமசிங்கா அவர்களது உன்னத படைப்பாக மட்டுமல்லாது, சிங்களத்தில் வெளிவந்த அதிசிறந்த படைப்பாகவும் திகழுகின்றது. அந்நாவலின் உரைநடை சிறப்பாக இருந்ததும் அந்நாவலின் வெற்றிக்கு காரணமாய் அமைந்தது. பல குறியீட்டு உத்தி முறைகளைக் கையாண்டு அந்நாவலை எழுதியிருந்தார். அம்முறை அவருக்கு அந்நாவலில் வெற்றியீட்டித் தந்தது; இவைபோக, அவரது 'மடோல் தூவ' நாவல் ஈழத்தில் மட்டுமல்லாது சர்வதேச பிரசித்தி பெற்ற நாவலாகவும் இருப்பதை யாவரும் அறிவர்.

நாவல் இலக்கியத்தினூடாக மட்டுமல்லாது, சிறுகதை இலக்கியத்தினூடாகவும் தனது ஆற்றல் களை வெளிப்படுத்தி இலக்கிய உலகில் மரணிக்காத எழுத்தாளராக அவர் விளங்கினார் என்றால் அது மிகையாகாது!

சிறுகதைத் துறையில் புதுமைகளைப் புகுத்திய விக்கிரம

சிங்கா பெரும்பாலும், ருஷ்ய இலக்கியகர்த்தா 'அன்டன் செக்கோவ்' அவர்களது உரை நடையில் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். 'செக்கோவ்' வின் உரை நடையை அவர் பெரிதும் பின்பற்றினாலும் படைப்புகள் சுய சிருஷ்டியாகவே அமைந்தன அவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளில் 'கெஹெனியக்' (1924); பங்காரயாட கல் கெஸீ ம (1919); ஹந்தசாக்கி கீம (1927) சரிதாதர்ஷு கதா; வஹல்வா, ஆதியன பிரபலமடைந்த தொகுதிகளாகும். 'புது சாமய ஹா சமாஜதர்ஷனய', 'பணகதா சாகித்திய' 'தேரீகி' போன்ற சமயம் சார்ந்த நூல்களும் அவர் எழுதியுள்ளார். மேற்படி நூல்களின் மூலம் சமய விமர்சனத்தை அறிவுபூர்வமாக நடத்தினார். இதனால் 'பௌத்தமத துரோகி' என்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு உள்ளானார். பௌத்த மதத்தை தூற்றுபவர் என்றும் விமர்சிக்கப்பட்டார்.

அவர் கடுமையான விமர்சனங்களுக்கு ஆளாகியது 'பவதரணய' நாவலுக்குப் பிறகு தான்! மேற்படி 'பவதரணய'

நாவல்தான் அவர் இறுதியாக எழுதி வெளிவந்த நாவல். இந்த நாவலுக்குக் கிடைத்த புகழ், பிரபலம், விமர்சனம் என்பன வேறு எந்த சிங்கள நாவலுக்கும் கிடைக்கவில்லை என்றே கூறவேண்டும். 'பவதரணய' நூலை எழுதியதன் மூலம் தான் சிறந்த சமூகப்பணி புரிந்ததாகவே அவர் கருதினார். அவரது பல படைப்புகள் பிறமொழிகள் பவ்வற்றில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளது என்பது இலக்கிய உலகிற்கு புதிய செய்தியல்ல.

முன்னர் 'தினயின' பத்திரிகையில் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய பொழுது பல சிறந்த கட்டுரைகளை இலக்கி உலகிற்கு அளித்தார். விக்கிரம சிங்கா அவர்களது கட்டுரைகள் வெளிவராத பத்திரிகைகள் இந்த நாட்டில் இல்லை என்றும் கூறலாம். 1974-ல் ஈழத்தின உயர்ந்த பரிசு என்று கருதப்படும் ஜனாதிபதி பரிசீனைப் பெற்றார். கிராமப் புறத்தில் பிறந்து சர்வதேசப் புகழ்பெற்ற மார்டின விக்கிரமசிங்கா அவர்களது மறைவு ஈழணையற்ற இழப்பாகும். ★

கலை இலக்கிய மாத இதழ் பல்வேக

ளையே மக்களது ஆதரவுதான். பல்வேறு வகைப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் சென்றடையும் இம் மாத இதழின் தாக்கம் இன்று நாட்டில் ஒரு புதிய இலக்கியப் பரம்பரையை உருவாக்கி வருகிறது.

இந்த இலக்கிய வேள்வியில் உங்களையும் இணைத்துக் கொள்ள விருப்பமா? எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

கிராமிய வாழ்வை நேசித்த அறிஞர்

மார்டிஸ் விக்கிரமசிங்கா

சுமித்ரா ராகுபத்த

கொக்கல என்ற கிராமத்தில் பிறந்து, தான் பிறந்த பிரதேசத்திலேயே ஆரம்பக் கல்வியை கற்று பிறந்த ஊருக்கும், தாய்மொழிக்கும், தேசத்திற்கும் பெருமை தேடித்தந்தவர் அமரர் மார்டிஸ் விக்கிரமசிங்கா அவர்கள். கிராமத்து மக்களிடம் அவர் கொண்டிருந்த அன்பு, அக்கறை, மதிப்பு ஆகியன வற்றை அவரது நூல்கள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன. உதாரணமாக 'தேரீசீ' என்ற அவரது நூலின் முன்னுரையில், 'வாழ்க்கை என்ற சர்வகலாசாலையில் அனுபவம் என்ற கல்வியைக் கற்று தூய உள்ளம் கொண்ட கிராமத்து மக்களுக்காக இந்நூலை எழுதுகிறேன்' என்று குறிப்பிடுகிறார்.

விக்கிரமசிங்கா அவர்கள் எந்தவொரு சர்வகலாசாலையிலும் பட்டம் பெற்றுவந்தவரல்ல. தன் வாழ்வில் பெற்ற அனுபவங்களின் வாயிலாக தனது அறிவை விருத்தி செய்து கொண்டு மனித வாழ்வை இலக்கியமாக்க முயன்று அதில் வெற்றியும் கண்டவர். தமக்கு கல் எறிந்தவர்களே, மலர்ச் செண்டு கொடுக்கும் நிலைக்கு மாறும் விதத்தில் இலக்கியப்பணியாற்றினார். அவரது இலக்கிய வாழ்வில் பெரும்பாலான பகுதிகளில் அவரை நோக்கி கற்களும் முற்களுமே வந்தன! இவற்றையெல்லாம் கண்டு அவர் அஞ்சி ஓடி ஒதுங்கவில்லை! தனது சுய முயற்சியாலேயே முன்னேறி தனது துறையில் வெற்றி கண்டார்.

மேற்படி வெற்றி அவருக்கு மட்டும்கிடைத்தவெற்றியாகக் கருத முடியாது. அது இத் தேசத்திற்கே கிடைத்த வெற்றி என்று தான் கூறவேண்டும்!

1891-ம் ஆண்டு மே மாதம் 29-ம் திகதி முக்கியமானதொரு தினமாகும். சமத்து வரலாற்றில் குறிப்பிட்ட ஒரு துறையில் தனது சின்னத்தை பொறித்த எழுத்தாளர் விக்கிரமசிங்கா பிறந்தது அந்தத்தினம்தான். அவரது பிறப்பு — இந்நாட்டிற்கு குறிப்பாக இத் தேசத்து சிங்கள இலக்கியத்திற்குக் கிடைத்த பெரும் பேராகும். அவர் ஒரு பரம்பரையின் சிந்தனைகளை மட்டும் பிரதிபலிப்பவராக வாழவில்லை. சிங்கள இலக்கியத்திற்கு புதிய தெம்பும், புத்துணர்ச்சியும் ஊட்டிய மாமேதையாகவும் விளங்கினார்:

நிலப்பிரபுத்துவ சம்பிரதாயங்களுக்கு அடிமைப்பட்டு—அவ்வடிமைக்கயிற்றால் பின்னிப்பிணைக்கப்பட்டு இருந்த மக்களது சிந்தனைகளைத் தட்டியெழுப்புவதில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டார். அதற்குத் தக்க ஆயுதமாக இலக்கியத்தை பிரயோகித்தார். அதற்குச் சான்று பகரும் விதத்தில் 'கம்பெரலிய' என்ற நாவல் இன்னும் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. 'கம்பெரலிய' நாவல் சிங்கள மக்களிடம் விழிப்பை ஏற்படுத்தியதோடு நாவல்துறையில் பெரும் புரட்சியையும் தோற்றுவித்தது. நந்தா, சிரிசேன, பியல், முகந்திரம் ராலஹாமி,

ஹாமினே, அனுலா ஆகிய பாத் திரங்களின் மூலம் கிராமப் பிறழ்வுக்கு வழி சமைத்தார் மார்டின் விக்கிரமசிங்கா.

படைப்பாற்றல் என்பது தொழிலாளி ஒருவனுக்கு இருக்கக் கூடிய உழைப்பினைப் போன்றதாகும். ஒரு படைப்பை உருவாக்க மேற்கொள்ளும் கடுமையான உழைப்பினால் உண்டாகும் சோர்வு, களைப்பு என்பனவெல்லாம்— அப்படைப்பை படைத்து முடித்ததும் ஏற்படும் மகிழ்ச்சியைக் கண்டதும் வெயில் கண்ட பனிபோல் மறைந்து விடும்! என்று 'தேரீ கீ' நூலின் மூலம் நமக்கு உணர்த்தினார்.

தான் வாழ்ந்த தேசத்து இலக்கியங்கள் மீது பற்றுக் கொண்டிருந்தது போலவே உலக இலக்கியங்கள் பற்றியும் அக்கறை கொண்டிருந்தார். ஆங்கிலத்தில் போதிய புலமை இல்லாதிருந்த மார்டின் விக்கிரமசிங்கா அவர்கள் ஒரு சிறிய 'பொக்கட்டிக்குஷனரி' யின் துணையுடன் 'ரொபின்சன் குரூஸோ' என்ற பிரசித்தி பெற்ற நூலைப் படித்து முடித்தார். இதுபற்றி தமது சுயசரிதை நூலான 'உபன் தா சிட்ட' வில் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'பொக்கட்டிக்குஷனரி' யின் துணையுடன் தனது ஆங்கில அறிவை படிப்படியாக வளர்த்துக் கொண்ட அவர், ஆங்கில அறிவைப் பெறுவதற்கு சந்தித்த சிரமங்களை எதுவிதக் கூச்சமுமின்றித் தனது சுயசரிதையில் எழுதியுள்ளார். 'பொக்கட்டிக்குஷனரி' யோடு ஆங்கிலம் கற்றவர்பின் விக்கிரமசிங்கா பிற்காலத்தில் 'சிங்கள கலாசாரத் பிரதிபலிப்புகள்' 'சிங்கள இலக்கியம்' பௌத்த ஜாதகக் கதைகளும் ரஷ்ய நாவல்களும் ஆகிய ஆங்கில நூல்களை எழுதினார்.

உலக இலக்கியங்களைப் பொறுத்தமட்டில் ருஷ்ய இலக்

கியங்கள் மீதுதான் அவருக்கு அதிகளவு ஈடுபாடு இருந்தது. ருஷ்ய நாட்டில், தேசப் பற்றையும், இனப்பற்றையும் பேணிய இலக்கிய கர்த்தாவான புஷ்கினைப் போலவே மார்டின் விக்கிரமசிங்கா அவர்களும் இத்தேசத்தின் மீதும், இனத்தின் பாலும் மிருந்த பற்றுதல் வைத்திருந்தார். சிங்கள நாவல் இலக்கியத்திலும், ஈழத்து வரலாற்றிலும் பெரும் புயலை 'பவதரனய' நாவல் மூலம் ஏற்படுத்தினார். அதிகப்படியான விமர்சனங்களுக்கும், தாக்குதல்களுக்கும் உள்ளாகியது அந்நாவல். கடுமையான விமர்சனங்களைக் கண்டு அவர் பயப்படவில்லை.

'கலைப்படைப்பொன்று சிருஷ்டிப்பது ஒரு குழந்தையின் பிரசவம் போன்றதாகும். கலைஞனது சிந்தனையில் கருவொன்று உதயமாவது ஒரு பெண் வயிற்றில் ஒரு குழந்தை உருவாவதைப் போன்றதாகும். இலக்கிய சிருஷ்டி குழந்தைப் பிரசவ வேதனையை ஒத்தது!' என்று 'தேரீ கீ' நூலில் குறிப்பிட்டுகிறார்.

பழைமைவாதம்— ஒரு புரட்சிக்காரனுக்கு எதிரி என்றும் கூறியுள்ளார். பழைமைவாதம் ஒரு கலைஞனது சிந்தனையை வளரவிடாமல் தடுக்கும் கவசமாகும். அதனை நன்குணர்ந்து பழைமைவாதத்தினை— அக்கவசத்தினை உடைத்தெறிந்து தன் சிந்தனையை வளர்த்துக் கொண்டார். இதை நன்கு தெரிந்துகொண்டு தான் அவர் 'பவதரனய' நாவலை எழுதினார். மூட நம்பிக்கைகளுக்குத் தன்னை அடிமைப்படுத்தாதவராக அவர் விளங்கியமையினால்தான் 'பவதரனய' என்ற சர்ச்சைக்குரிய நாவலை அவரால் எழுதமுடிந்தது. ★

12—வது ஆண்டு மலர்
அறிமுக விழாவும்

திரு. சந்திரசேகரத்துக்குப்
பாராட்டு வைபவமும்

நெல்லை க. பேரன்

மல்லிகை 1-வது ஆண்டு மலர் அறிமுக விழா 21-8-76-ல் யாழ்ப்பாணத்தில் மிகவும் விமரிசையாக நடைபெற்றது. விழாவில் முக்கிய நிகழ்ச்சியாக கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக மல்லிகையின் அச்சுக்கோப்பாளராகப் பணிபுரியும் திரு. கா. சந்திரசேகரம் அவர்களைக் கௌரவிக்கும் வைபவம் இடம் பெற்றது. இவ்வைபவத்திற்கு திரு. பா. ரத்நஸபாபதி அய்யர் தலைமை வகித்தார்.

ஆரம்பத்தில் திரு. டானியல் அன்ரனி பேசுகையில் மல்லிகையில் ஒரே எழுத்தாளர்கள் தொடர்ந்தும் எழுதிக் கொண்டிருப்பது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். மல்லிகை அரசியல் சார்பற்ற நிலையில் சட்டுரைகளைப் பிரசுரிக்குமானால் சீனக் கம்யூனிஸ்டுகளின் கருத்துக்களையும் பிரசுரிக்குமா? என்றார்.

திரு. செம்பியன் செல்வன் உரை நிகழ்த்துகையில் 'பண்பலமோ வேறு நவீன வசதிகளோ இல்லாத மல்லிகைக்கு சந்திரசேகரம் போன்ற பொறுப்பான உதவியாளர் கிடைத்தது பாராட்டிற்குரியது' என்றார்.

கவிஞர் தில்லைச் சிவன் திரு. சந்திரசேகரத்திற்கு மலர்

மலர் அணிவித்து கௌரவித்துப் பேசுகையில், இவர் எதிர்காலத்தில் மல்லிகையின் வளர்ச்சியில் முழுப்பங்கு எடுக்கவேண்டும் என்றார்.

திரு. செ. யோகநாதன் பேசுகையில், 'சந்திரசேகரம் இயந்திரமயமான அச்சுக்கோப்பாளரல்ல. உயிர்த்தன்மையுள்ள அச்சுக்கோப்பாளர். கல்கிக்கு விந்தன் போலவும், பாரதிக்கு கண்ணன் போலவும் ஜீவாவுக்கு இவர் இருக்கின்றார். வெள்ளை உள்ளம் கொண்ட இவர் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து மல்லிகைக்குத் தொண்டாற்ற வேண்டும்? என்றார்.

திரு. நெல்லை க. பேரன் கருத்துத் தெரிவிக்கையில், 'சந்திரசேகரனை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் மல்லிகை அலுவலகத்தின் நிர்வாகத்துறையில் அவர் பெரும் பங்கு வகிக்க வேண்டும். அலுவலக அறையின் சுத்தமின்மை, பைல்களின் ஒழுங்கின்மை, வருகின்ற வெளிநாட்டுச் சுயநம்பிக்கையில் போதிய கவனமின்மை என்பன இவரது எதிர்காலக் கவனத்திற்கு உரியன. மல்லிகையின் 13-வது ஆண்டுமலரைப் பொறுத்தவரையில் கதைகள் நிறைய வந்துள்ள

என ஜீவாவின் கதை ஒரு சாதாரண யாழ்ப்பாண மனிதனின் நல்ல உள்ளத்தையும் பிறருக்கு உதவும் மனப்பான்மையையும் காட்டுகிறது. யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றித் தெரியாதவர்களுக்கு அறிமுகம் சொல்ல வேண்டும் என்ற ஆர்வமே இக்கதையை எழுதத் தூண்டியதாக நான்கருதுகின்றேன். ஏனைய கமால். தெணியான், ராஜலூகாந்தன் ஆகியோரின், கதைகளும் மொழி பெயர்ப்புக் கதையும் தரமாகவே உள்ளன. கடந்த மலரில் கதைகள் போதாது, தரம் குறைவு என்ற குறையை இவ்வாண்டு மலர் ஓரளவு நிறைவு செய்துள்ளது என்றார்.

மருதூர்க் கனி பேசுகையில் 'கடந்த 10 ஆண்டுகளாகச் சந்திரசேகரனின் கலைத்துவமான அச்சுக்கோர்ப்பு மல்லிகையை அழகு செய்துள்ளது. இதற்காக மட்டக்களப்பு பிரதேச கலை இலக்கிய இயக்கத்தார்கள் சார்பில் அவருக்கு நன்றி சொல்கிறேன்' என்றார்.

திரு. சந்திரசேகரம் தமக்களிக்கப்பட்ட கௌரவத்துக்கு நன்றி சொல்கையில், 'ஜீவாவும் மல்லிகையும் தான் எனது பெருமைக்குக் காரணம். எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள் தொடர்ந்தும் மல்லிகையை ஆதரிக்க வேண்டும்' என்றார். இவர் அதிகம் பேசமுடியாது உணர்ச்சி வசப்பட்டதை அவதானிக்க முடிந்தது.

திரு. எஸ். வன்னியகுலம் பேசுகையில், இந்தியாவில் 'மணிக்கொடி' எழுத்தாளர்கள் வகிக்கும் இடத்தை ஈழத்தில் மல்லிகை எழுத்தாளர்கள் வகிக்க வேண்டும். இவ்வாண்டு மலரில் அனேகமான கதைகள் வெறுமனேபோதஞ்செய்யும் 'லெக்சர்'

களாக இருக்கின்றன. கமாலின் கதை பரவாயில்லை. சண்முகன் கவிஞர் முருகையன் போன்றோரின் கவிதைகள் நன்றாக உள்ளன' என்றார்.

இந்தியாக திரு. டொயினிக் ஜீவா பேசுகையில் பின்வரும் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார். மல்லிகை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னரே நான் ஒரு இயக்கத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவன். அந்த இயக்கத்தின் அரசியல் கொள்கைக்கு எதிரான கருத்துக்களை நான் எப்படி வரவேற்க முடியும்? ஆனாலும் அடிப்படை இலக்கிய நேசிப்பு உள்ளவர்களை நான் என்றும் மதிப்பவன். ஒரு சிறிய இலக்கிய சஞ்சிகையை ஒழுங்காக நடத்த முடியாதவர்களால் இந்தத் தேசத்தின் ஆட்சிப் பீடத்தை எவ்வாறு கைப்பற்ற முடியும்? பொதுவான இலக்கிய நல் வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் மாற்றுக் கட்சியுடனும் நான் ஒன்றுபடுவேன். இன்றுவரையில் இந்தத் தேசத்தில் சுமார் 780 புத்தகங்கள் வெளிவந்துள்ளன. முன்னர் இந்திய எழுத்தாளரை அதிகம் விமர்சித்தோம். இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கு வராமல் விடுகின்ற மனோபாவம் தவறானது. இப்படியானவர்கள்தான் அதிகமாக வெளியில் நின்று விமர்சனம் செய்கின்றார்கள். 10-வது ஆண்டு மலரை கல்கி, விகடன் தீபாவளி மலர்களின் அமைப்பிலும் சிறந்த உள்ளடக்கங்களுடன் கொண்டுவர முயல்வேன். நிச்சயமாக மல்லிகையின் 100-வது ஆண்டுமலர் வந்தே தீரும்'

ஒரு சஞ்சிகை தன்னை உருவாக்கும் அச்சுக்கோர்ப்பாளரைக் கௌரவித்த முதல் வைபவம் இதுவென்று பெருமைப்படலாம்.

கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில், கடந்த 29-8-76 மாலையில் 'மல்லிகை' 12-வது ஆண்டு மலர் அறிமுக விழா நடைபெற்றது. திரு. பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்ச்சியில் பல எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும், இலக்கிய ஆர்வலர்களும் கலந்து கொண்டனர். கலாச்சார திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த திரு. கே. ஜி. அமரதாஸ், கவிஞர் இ. முருகையன், ஐ. சாந்தன் ஆகியோர் மலர் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.

திரு. பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம் தமது தலைமையுரையில், 'இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும், எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகமும் இணைந்து நடத்தும் மாதாந்த இலக்கியக் கருத்தரங்கின் முதல் கூட்டம் நடந்தது. இன்றைய தினத்தில், அக்கூட்டம் முடிந்ததன் பின்னர் மல்லிகையின் 12-வது ஆண்டுமலர் அறிமுக விழா நடைபெறுகின்றது. இதனையிட்டு எமது எழுத்தாளர் சங்கமும், கூட்டுறவுப் பதிப்பகமும் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. கடந்த 13 வருடகாலமாக இந்நாட்டில் இலக்கியப்பணியாற்றும் மல்லிகையின் சேவை தனித்துவமானது மட்டுமல்ல, சாதனைக்குரிய விசயமாகவும் இருக்கிறது. ஈழத்து தேசிய இலக்கிய வளர்ச்சியிலும், தேசிய ஒருமைப்பாட்டிலும் அக்கறையுள்ள கலை, இலக்கிய இதழாக மல்லிகை வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. பல சிங்கள படைப்புகளைத் தமிழில் நாம் படித்து அறிவதற்கு

மல்லிகை சிறந்த சாதனமாக நமக்கு ஒத்துழைத்தது இந்நிலை ஏனைய சஞ்சிகைகளுக்கு முன் மாதிரியானது. மல்லிகை சிங்கள இலக்கியங்களையும், கலைஞர்களையும், எழுத்தாளர்களையும் தமிழ் உலகுக்கு அறிமுகம் செய்துள்ளது என்ற செய்தி நமக்குப் புதியதல்ல. இச் செய்தியினை சிங்கள எழுத்தாளர்களும் நன்கு அறிந்துள்ளார்கள்' என்றார்.

அமரதாஸ் பேசுகையில், 'பெருந்தொகையான தமிழ் வாசகர்களையும், கணிசமான சிங்கள வாசகர்களையும் கொண்ட முற்போக்கு இதழாக வெளிவரும் மல்லிகை தனது 12-வது ஆண்டினை நிறைவு செய்ததையிட்டு ஈழத்து இலக்கிய உலகம் பெருமைப்படுகிறது. இந்நாட்டில் தமிழ், சிங்கள இலக்கியப் பரிவர்த்தனைக்கு மகத்தான தொண்டினை மல்லிகை செய்துள்ளது. நீண்ட காலமாக எனக்கும், மல்லிகைக்கும் நெருங்கிய நட்பு இருந்து வந்துள்ளது. அதனால் தான் மல்லிகையின் சிறப்பியல்புகளை என்னால் கூறமுடிகிறது' என்றார். அமரதாஸ் தமிழிலும் சிங்களத்திலும் உரையாற்றினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சாந்தன் மல்லிகை 'மலரையும் அதில் வெளிவந்துள்ள சிறுகதைகளையும் விமர்சித்தார். மலரில் சில கதைகள் முன்பு எங்கோ படித்தமாதிரியுள்ளதாக இருக்கிறது என்றும் பழைய சங்கதிகளையே புதிய கோணத்தில் சிறுகதை ஆசிரியர்கள் எழுதியுள்ளது குறைபாடாயுள்ளது! பழைய எழுத்தாளர்களான ஜீவாவும், வரதரும் இம்மலரில்

கதைகள் எழுதியிருப்பது நமக்கு நிறைவைத் தருகிறது' என்றும் குறிப்பிட்டார்.

கவிஞர் முருகையன் பேசிய தாவது: 'தொடர்ந்து ஒரு இலக்கியச் சஞ்சிகையை நடத்துவதென்பது எத்தனை சிரம சாத்தியமான வேலை என்பது நமக்குத் தெரியும். தரமான ஒரு சஞ்சிகையை இயக்கிவரும் நண்பர் டொமினிக் ஜீவாவை நாம் எத்தனை பாராட்டினாலும் தரும். ஆரம்பத்திலிருந்தே அதற்கு எழுதி வருபவன் என்கின்ற முறையில் எனக்கு அதன் வளர்ச்சியில் பெருமை உண்டு. தொடர்ந்து மல்லிகை ஒரு சிறப்பான எதிர்காலத்தை உருவாக்கும் எனப் பூரணமாக நான் நம்புகின்றேன் என்றார்.

மல்லிகை ஆசிரியர் தமது உரையை ஆரம்பித்துப் பேசும் போது கடந்த கால பல அனுபவங்களைத் தொட்டுக் காட்டிப் பேசினார். மல்லிகையின் நூறுவது ஆண்டு மலர் நம்பிக்கையாக வெளிவரத்தான் செய்யும். அதைப் பார்க்க நம்மில் பலர் உயிருடன் இருக்கமாட்டோம் என்பதுதான் உண்மை. பலர் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி நமது கவனத்திற்குக் கொண்டு

வந்துள்ளனர். அக்குறைபாடுகளை வருங்காலத்தில் தீர்த்து வைக்க ஆவன செய்வேன் என்பதையும் கூறிக் கொள்ளுகின்றேன். மல்லிகையின் பிரச்சினைகளைப் புரிந்து கொள்பவர்கள் ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். சஞ்சிகையை வெளிக் கொண்டு வரும் அதே வேளையில் மல்லிகைச் சாதனங்களையும் விரிவுபடுத்தவேண்டிய இரட்டை வேலையை ஒரே சமயத்தில் செய்ய வேண்டியேற்படுவதும் குறைபாடுகளுக்கு ஓரளவு காரணமாக இருக்கலாம். தொடர்ந்து மல்லிகையின் அச்சக் கோப்பாளர் திரு. கா. சந்திரசேகரம் அவர்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் பல இலக்கிய விற்பனையர்களுக்கு மத்தியில் வைத்துக் கௌரவித்தது இதுவரை ஈழமேகண்டிருக்க முடியாத மிகப் பெரிய கௌரவச் சாதனை என்பதையும் இலக்கிய உலகம் உணர வேண்டும். சகல இலக்கிய நண்பர்களும் தொடர்ந்து ஒத்துழைப்பதால் மாத்திரமே இந்நாட்டுச் சஞ்சிகைகள் நமது தேசியக் கடமைகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும் என்றார்.

மிக நட்பான சூழ்நிலையில் கூட்டம் இனிது முடிந்தது. ★

புதிய சட்டத்தரணி

கலை இலக்கிய ஆர்வலரும், எழுத்தாள நண்பர்களின் உற்ற நண்பரும் மல்லிகையின் ஆரம்ப காலம் தொட்டே அதனது வளர்ச்சியில் கண்ணை இருந்து பாதுகாத்து வருபவருமான டாக்டர் த. வாழ்தேவன் அவர்களது மூத்த புதல்வி செல்வி ஜெயந்தி சில நாட்களுக்கு முன்னர் சட்டத்தரணியாகப் பதவிப்பிரமாணம் செய்து கொண்டார்.

அன்றைது எதிர்காலம் சிறப்புடன் அமைய மல்லிகை மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகின்றது.

—ஆசிரியர்

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் என நினைக்கின்றேன்.

கொழும்பு ஆனந்தாக் கல்லூரியில் சிங்கள எழுத்தாளரின் கருத்தரங்கு ஒன்று இடம் பெற்றது. அதில் கலந்து கொண்டு என்னையும் தமிழ்ப் பிரதேசத்து இலக்கியப் பிரச்சினை சம்பந்தமான கருத்துக்களைக் கூறும்படி தேர்வர் குணசேன விதானே அழைத்திருந்தார்.

அந்தக் கருத்தரங்கிற்கு அப்போதைய கலாசார அமைச்சர் குலத்திலக்க தலைமை தாங்கினார். அந்த மேடையில் தான் நான் முதன் முதலாக மறைந்த எழுத்தாளர் மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கா அவர்களைச் சந்தித்தேன்.

அமைச்சர் என்னை அவருக்கு அறிமுகம் செய்துவைத்தார். மிகக் மகிழ்ச்சியுடன் என்னைக் கைகுலுக்கி எனது அறிமுகத்தை விரும்பி வரவேற்ற அவர், மல்லிகை இதழ்களை வாங்கிப் பிரித்துப் பார்க்கத் தொடங்கி விட்டார்.

யார் மூலமாகவோ மல்லிகை சம்பந்தமான செய்திகளை முன்னரே கேள்விப்பட்டிருந்த அவர், அது சம்பந்தமான கேள்விகளைக் கேட்டார்; நான் சொன்னேன்.

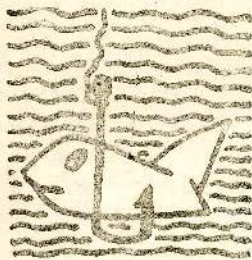
1971 மார்ச் மாதம் ஐந்து சிங்கள எழுத்தாளர் சகோதரர்களை யாழ்ப்பாணத்திற்குத் தமிழ் மக்களது விருந்தினராக அழைத்துக் கௌரவித்த சமயத்தில் எனக்கு மனதில் பெரு விருப்பொன்று இருந்தது.

சிங்கள மக்களின் தனிப் பெரும் எழுத்தாளரான மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கா அவர்களையும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு கூட்டி வந்து அன்றாறு கருத்துக்களை நமது படைப்பாளிகள் கேட்க வேண்டுமென்ற பேரவா என்னுள்ளே இருந்து கொண்டே இருந்தது. அத்தச் சமயத்தில் ஐந்து சிங்கள எழுத்தாளர்களுடன் அவரையும் சேர்த்துத் தருவிக்க எவ்வளவோ முயன்றேன். வசதியாக அது அமையவில்லை.

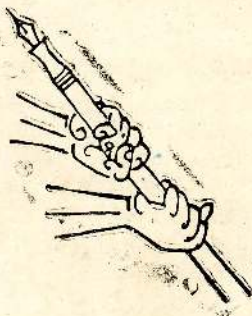
அந்தப் பழைய அழைப்பை ஞாபகப்படுத்தி எப்படியாவது ஒரு தடவை தமிழ் மக்களினது பிரதேசத்துக்கு வந்து போக வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டேன்.

புன் முறுவலுடன் எனது அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்ட அவர், வயோதிபத் தளர்ச்சி காரணமாகத் தான் வெளியூர் செல்வதை டாக்டர்கள் அனுமதிப்பதில்லை எனவும், தனக்கும் தமிழ் மக்களிடையே வந்து பழகக் கொள்ளை ஆசை எனவும் குறிப்பிட்டார். அத்துடன் மிக நெருங்கிய தமிழ் நண்பர்கள் தனக்கு உண்டென்றும் அவர்களும் அழைப்பதாகவும் எப்படியும் ஒரு தடவை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தான் வர முயல்வதாகவும் கூறினார்.

அவரது இலக்கியக் கருத்துக்கள், படைப்புக்களைத் தெரிந்திருக்கும் ஏராளமான தமிழ் ரசனையாளர்களுக்கு அவரை நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு இல்லாமலே போய்விட்டது ஒரு துக்கமான சங்கதிதான்.

தூண்டில்.....

டொமினிக் ஜீவா

★ இலக்கியத்தை நம்பி வாழ்க்கை நடத்துமளவிற்கு நமது நாட்டில் யாராவது இருக்கிறார்களா?

பதுளை. கா. மாரிமுத்து

இலக்கியத்தை நம்பி வாழ்க் கூடிய பிரச்சினையே ஒரு பயங்கர அனுபவம்தான். கடந்த எட்டு ஆண்டுகாலமாக இலக்கியத்தை முற்று முழுதாக நம்பியே வாழ்ந்து வரக் கூடிய சூழ் நிலையை எனக்கு நானே ஏற்படுத்திக் கொண்டு உழைத்து வருகிறேன். என்னைப் போலச் சிலர் இருக்கலாம்.

★ பாலுணர்ச்சி இலக்கியங்களுக்கும், இனவுணர்ச்சி இலக்கியங்களுக்கும், வர்க்க இலக்கியங்களுக்குமிடையே நிலவும் வேறுபாடு என்ன?

சாவகச்சேரி. க. நமசிவாயம்

பாலுணர்வுதான் மனித வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கிறது எனச் சொல்லி அதற்காக இலக்கியம் படைப்பவர் — அந்தத் தத்துவத்தை நம்புவவர்—பணம்

பண்ணுவதற்கும் சுலபமாகப் புகழ் பெறுவதற்கும் அதை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். இனவெறி இலக்கியவாதிகள் மிகச் சுலபமாகவே இனவாதத்தை விசிறி விட்டு அரசியல் ஆதிக்கத்தையும் அடிப்படை மக்களின் ஆதரவையும் பெறலாம் என நம்பி பேனாவைப் பிடிக்கின்றனர். வர்க்க பேதம்தான் உலகின் தலைவதியை நிர்ணயிப்பது என நம்பும் இடதுசாரி எழுத்தாளர்கள் உலகு தழுவிய சிந்தனைகளுடன் பொறுப்பு நிறைந்த பார்வையுடன் தமது படைப்புக்களைச் சிருஷ்டிக்கின்றனர். இது சிரமமான பாதைதான். முடிவில் இந்த வழிதான் உலகை வெல்லும். காரணம் சர்வதேச ரீதியாக அனுபவம் இந்தப் பாதைதான் சரியான வழி என ருசிப்பீத்து வருகின்றது. சோஷலிச யதார்த்த வாதம் என்ற இலக்கியத் தத்துவந்தான் இது.

★ இலக்கியகர்த்தா வாசகன் விரும்பியதைப் படைக்கிறானா? அல்லது வாசகர் இலக்

கிய கர்த்தா தருவதைப் படிப் பார்ப்பாரா?

வரணி. த. இராசசுந்தரம்

வாசகர் கூட்டம் விரும்ப வேண்டுமே என்பதற்காகப் படைப்பவன் படைப்பாளியல்ல. வாசகனை வளர்த்து அத்துடன் தன்னையும் வளர்த்துக் கொள்பவனே சிறந்த சிருஷ்டியாளன். சிறந்த வாசகனும் இன்னும் சிறந்ததையே ஓர் எழுத்தாளனிடம் விரும்பிப் பெறவேண்டும். நல்லதை ரசிக்கத் தெரிந்த தரமான ரசிகர்கள் பெருகினால் தான் உயர்ந்த இலக்கியங்கள் தோன்ற முடியும்.

★ முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் மொழிப் பிரச்சினைக்கு ஒரு சமூகமான தீர்வு காணப் போராடி வருவதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வருகின்றதே, அச் சங்கம் இப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க இயலும் என நீங்கள் கருதுகிறீர்களா?

ஹபரணை. து. செந்தில்நாதன்

தமிழ் மக்களது நியாயமான குறைபாடுகளைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மாத்திரமல்ல சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் சென்று கூறி, இயக்கம் நடத்தி வருவது இ. மு. எ. ச. தீர்த்து விடுவோம் என ஆணவச் சவால் விடவில்லை அது. கூடியவரை ஒரு நல்ல ஆரோக்கியமான சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்துள்ளது, அதன் இயக்கம். இதைத் தொடர்ந்து வெற்றிப் பாதையில் கொண்டு சென்று இத் தேசியப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டியது ஜனநாயக சக்திகளின் பெரும் பொறுப்பாகும்.

★ நமது நாடு இலக்கியத் துறையில் பின்தங்கியுள்ளது என்ற கருத்தைப் பற்றி உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

அச்செழு. எஸ். சற்குணம்

இது நமது இலக்கிய வளர்ச்சியைச் சரிவரக் கணிப்பிடத் தெரியாதவர்களின் மதிப்பீடாகும். கலை சம்பந்தப்பட்ட சில துறைகளில் நாம் பின்தங்கியிருப்பது உண்மைதான். ஆனால் படைப்பு இலக்கியத் துறையைப் பற்றிய வரை நாம் சமீப ஆண்டுகளில் மிக வேகமாக முன்னேறி வந்துள்ளோம். தமிழகத்துப் பெரும்பான்மை எழுத்தாளர்களுக்குச் சமுதாயப் பார்வை என்பதே இல்லை. அப்படியான படைப்புக்களும் அரிது. ஆனால் நமது நாட்டில் ஆரம்ப எழுத்தாளன் கூட சமுதாயப் பார்வையுடன் எழுதாவிட்டாலும் சிந்திக்கப் பழகியுள்ளான்.

பிரமிக்கத் தக்க வகையில் முன்னேறியுள்ளோம் என்பது எனது அபிப்பிராயமாகும். இதைச் சமீப காலச் சரித்திரம் நிரூபித்துள்ளது. தேசியப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவென்று எழுத்தாளர் மாநாடு கூட்டிப் பொறுப்பு வாய்ந்த அமைச்சர்கள் முன்னிலையில் தீர்க்கும் வழி இது எனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய எழுத்தாளர் இயக்கம் நானறிந்த வரையில் நமது நாட்டில் மாத்திரம் தான் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆகவே எழுத்தாளன் ஒரு தேசிய சக்தியாக மிளிரும் கட்டத்தில் கூட இன்று காலடி எடுத்து வைத்துள்ளான். இதுவும் கவனிக்கத்தக்கது.

★ கனக செதிநாதன் இப் பொழுது சுகமாக இருக்கிறாரா? அவரது உடல் நலம் எப்படி? ஆஸ்பத்திரியிலா வீட்டிலா தற்போது இருக்கிறார்?

குருநாகல். த. பரஞ்சோதி

உடல் நலம் இப்பொழுது தேறிவருகிறது. சமீபத்தில் அவரது இல்லத்தில் யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் ஆண்டுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. பல எழுத்தாளர்

கலந்து கொண்டனர். ஆர்வமுள்ள இலக்கிய நெஞ்சங்கள் அடிக்கடி அவரைப் போய்ச் சந்திப்பது அவருக்கும் நல்லது; நமக்கும் நல்லது.

★ உங்களுடன் இணைந்து வேலை செய்யும் அச்சுக் கோப்பாளர் சகோதரர் சந்திரசேகரத்தைக் கௌரவித்துப் பாராட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு எப்படி ஏற்பட்டது?

வசாவிலான்.

தா. முருகமுர்த்தி

சகோதரர் சந்திரசேகரம் வெறும் அச்சுக் கோப்பாளர் மாத்திரமல்ல. மல்விகை வளர்ச்சியின் பிரதான பங்காளியும் கூட. மல்விகை சம்பந்தப்பட்டவரை உலகத்திற்கு என்னைத் தெரியுமே தவிர, அவரைத் தெரியாது. நியாயமாகவே அவரை வெளியுலகு அறிய வேண்டும் என ஆசைப்பட்டேன் நான். பல இலக்கிய நண்பர்களுடன் கலந்து பேசினேன். அவர்களும் சரி என்றார்கள். இந்த எண்ணம் எனக்கு இயல்பாகவே ஏற்பட்டது. அதை ஒரு நல்ல சூழ்நிலையில் செய்ய வேண்டும் என விரும்பினேன். அந்த விருப்பமும் நிறைவேறிவிட்டது.

★ 12-வது ஆண்டு மலரைப் பற்றிய உங்களது உண்மையான அபிப்பிராயம் என்ன?

நீர்கொழும்பு. மு. பாலதேவன்

நான் எதிர்பார்த்திருந்த சில எழுத்தாளர்களின் விஷய தானங்கள் கிடைக்கப் பெற்றிருந்தால் இன்னும் சிறப்பான மலராகத் தயாரித்திருக்கலாம். பத்துப் பல்வேறு சுவைபட்ட கதைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது மலர். அப்படியொரு சிறுகதைத் தொகுதியை வாங்குவதாக இருந்

தால் ஐந்து ரூபா வேண்டும். அந்தளவிற்கு விலையில் மல்விகை மலிவு. மற்றும் படிபல இலக்கிய அன்பர்களின் கடிதங்கள் வந்துள்ளன. அவை மலர் பற்றிக் கூறும் செய்திகளை அடுத்த இதழில் பாருங்கள்.

★ மார்ச் 76 மல்விகை இதழில் திரு. மு. பொன்னம் பலம் எழுதிய இலக்கியப் பிரச்சினைக் கட்டுரைக்கு மல்விகையில் மறுப்புக் கட்டுரை வெளிவருமா?

முல்லைத்திவு.

பா. பாலன்

இரண்டு முக்கிய இலக்கிய நண்பர்கள் அது சம்பந்தமான தமது கருத்துக்களை எழுதுவதாக ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர். அதில் ஒருவர் தனது விளக்க தேவைக்காக தமிழக இலக்கிய சஞ்சிகையான 'அடிக்' ஐக் கேட்டு வாங்கியுள்ளார். கூடிய சீக்கிரம் அது சம்பந்தமாக கட்டுரையை உங்களைப் போலவே நானும் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

★ சுழத்து இன இலக்கியவாதிகளின் டெல்லில் கூட்டாளியான சாலை இளந்திரையன் இப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் முற்போக்கு முத்திரையில் உலவுகின்றாராமே உண்மையா?

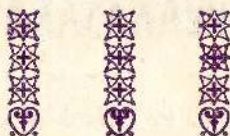
களுத்துறை.

வே. விஜகுலசிங்கம்

தமிழ்நாட்டில் பிற்போக்குக் கூட்டத்தின் தனிப் பெரும் பிரதிநிதிகளாக விளங்கிய திமுக வினாருக்கு விழுந்துவிட்ட அடியைப் பார்த்ததும் இந்த டில்லிக் கலாநிதிக்குக் குடல் நடுக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது. முற்போக்குப் பேசியாவது தனது இனவாதச் சேறு படிந்த முகத்தை மறைக்கப் பார்க்கிறார் போலும். இந்திய நாடு முழுவதும் இப்படியானவர்களை இன்று இனங்கண்டு வைத்திருக்கின்றது என்பது மாத்திரம் உண்மை.

தரமான

பனங்கட்டி, பனம்பாணி

என்பவற்றைக்
குறைந்த விலையில்
நாட்டிற்கு வழங்குபவர்கள்

உங்கள் தேவைகளுக்கு உடனடியாக

தொடர்பு கொள்க

சாவகச்சேரி

தெங்கு பனம்பொருள் உற்பத்தி
விற்பனவு கூட்டுறவுச் சங்கம்
சாவகச்சேரி.

Registered as a newspaper in Sri Lanka.

With the Compliments
of

TISARA PRAKASAKAYO LIMITED

Publishers of

The Administration of Sir Henry Ward-by S. V. Balasingham	Rs. 20/-
Buddhism and Culture - by Martin Wickramasinghe	Rs. 6/-
The Administration of Sir William Gregory-by B. Bastiampillai	Rs. 20/-
Ceylon Historical Journal - Tenth Anniversary Number	Rs. 12/-
An Account of the Interior of Ceylon - by Dr. John Davy	Rs. 30/-
Eight Years in Ceylon - by Sir Samuel Baker	Rs. 10/-
An Historical Relation of Ceylon - by Robert Knox	Rs. 15/-
Ceylon A General Description of the Island-by Henry Marshall	Rs. 20/-
The Advent of the British to Ceylon - by V. L. B. Mendis	Rs. 25/-
The Nattakottai Chettiar Bankers in Ceylon-by W. Weerasuriya	Rs. 20/-
The Ceylon Historical Journal Vol: 19	Rs. 12/-
Village Folk Tales of Ceylon - by H. Parker	
Vol: 1, 2, 3, (per volume)	Rs. 35/-
The Polonnaruwa Period	Rs. 20/-
The Ceremonial Dances of the Sinhalese - by Otaker Pertold	Rs. 25/-
Aspects of Sinhalese Culture - by Martin Wickramasinghe	Rs. 8/50
Sinhala Language and Culture - by Martin Wickramasinghe	Rs. 7/50
An Account of the Island of Ceylon - by Capt. Robert Percival	Rs. 35/-
A Visit to Ceylon - by Ernest Haeckel	Rs. 25/-
Constitution of the Kandyan Kingdom - by Sir John D'Oyly	Rs. 25/-

Available at all leading Booksellers

Tisara Prakasakayo Ltd.

129, Dutugemenu Street,
DEHIWALA.

T'Phone : 2220 - Nugegoda

234 A காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் கைப்பலரும் அச்சியரும் வெளி யிற்பவருமான் - டொமினிக் ஜீவா அவர்களால் மல்லிகை சாதனைகளுடன் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீ லங்கா அச்சகத்திலும் அட்டை. பா. மர. பல் நோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்க கூட்டுறவு அச்ச கத்திலும் அச்சிடப்பெற்றது.